

AMSTERDAMSCH PEGASVS.

Maer in (uyt lust) by een vergadert
 zijn/ veel *Minnelijcke Liedekens/* (noyt vooz desen gedrukt)
 gestelt op verscheyden nieuwe *Stemmen:* by een gebracht
 door vier *Liefhebbers/ Als*

- M. C. Veld-Deuntjens.
- I. I. C. Cupidoos Dartelheydt.
- I. R. Herders-Zanghen.
- A. P. C. Pastorellen, ofte Bosch-Gezangen.

*Vergiert met schoone Copere Figuren, en by meest al d'on-bekende Voysen
 de Noten of Musycke gevoeght.*

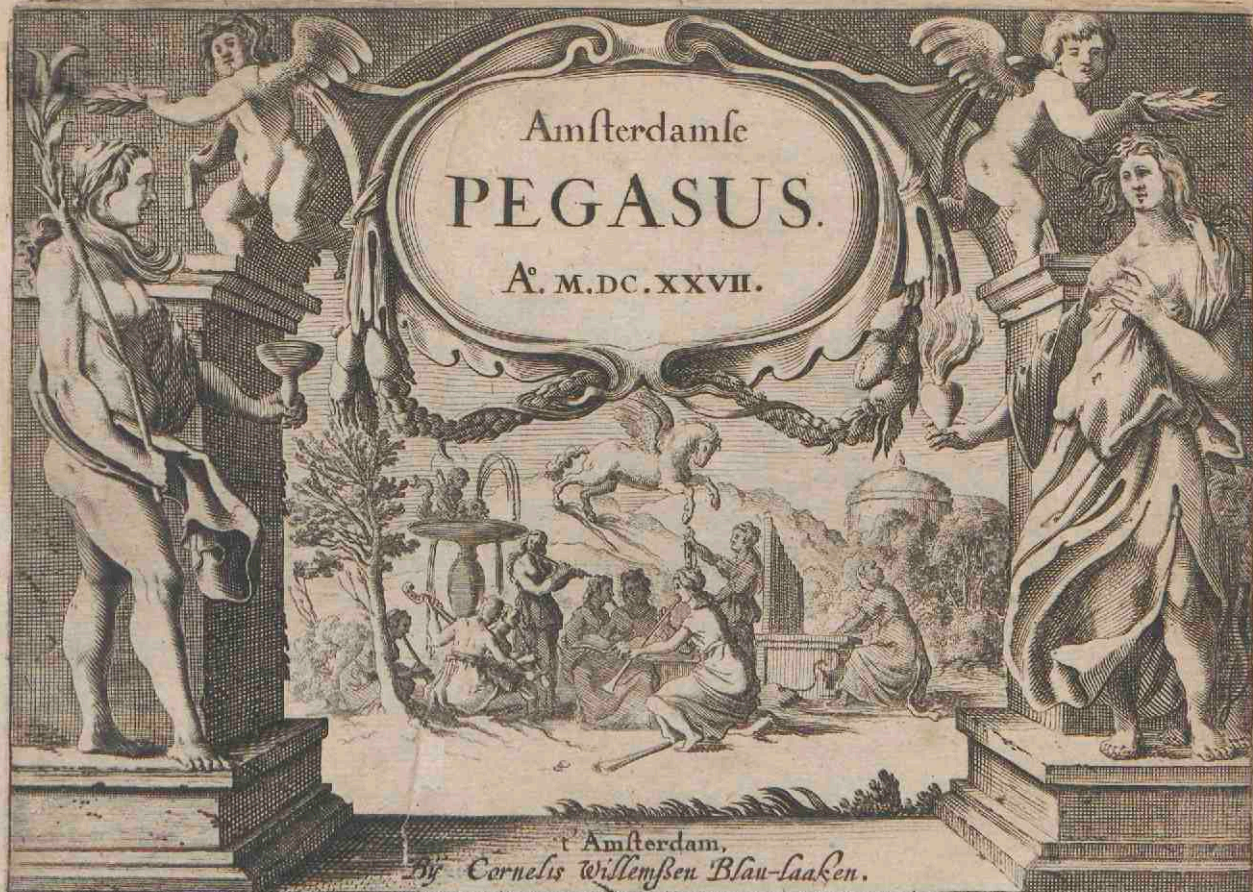
AMSTELREDAM,

Gedruckt vooz *Cornelis Willemsz. Blaeu-Laken, Boeck-verkooper/ woonende
 in S. Jans-Stract/ in 't vergulde A. B. C. 1627.*

Amsterdamse
PEGASUS.

A. M. DC. XXVII.

Vers. NED. Dubl.
LETTERK

Toe-eygeningh,

Aen alle

*Eerbare, Staet-waerdighe, Zangerighe Iuffertjens, ende Liefhebsters
vande soete Vrolijckheydt.*

Geslacht, o soet geslacht! bekorelijke Vrouwen,
Die vaeck schept u vermaeck (als men te recht aenschouwen)
In Minne-kosery, in 't lieffelijk versaem,
Geschakelt door de Min, bevallijck, aengenaem,
Ghy pleeght, soet-aerdigh Volck! over veel hondert jaren
t'Huys-vesten in het hart van Liefers en Minnaren:
Eerbiedigh ick u groet, Lief-hebsters vande Konst,
Ick offer u, uyt lust, een gift door redens gonst,
Een gift, een soete gift, een gift, waer in de zielen,
Vyt gulle yver graegh, voor *Venus* Altaer knielen:
Staet-waerde lieve Rey, de Nymphjens al-gelijck
Iuychen door lof, met lust, in *Iupijns* hooghe Rijk.
Den krepelen *Vulcaen* komt oock al hinckend' springhen,
Te sien dees brave gift, te sien dees nieuwe dinghen.

Jupijn hem selfs vertoont met zijn geselschap al.
Mercurius vlieght mee in 't *Heliconſche* dal,
Om d'Opperſtens gebodt in alles te volvoeren.
En *Momus* ſynen tongh te binden en te ſnoeren.
Den grooten *Wijn-Godt*, die den Druyven-tros in d'hant
Vertoont (tot zielens luſt) me hier toe aengerant,
Om met lief-taligheyd te helpen vaſt beleggen
Wat dat den *Donder-Godt* van wonders heeft te ſeggen.
Minerva, hoogh berucht, komt by dees lieve Schaer,
Bekroontſe met een dauw van wijsheyd alle-gaer.
Daer komende, ſien ſy den *Pegasus* verheven:
Hier ſien ſy luſt by luſt, hier ſien ſy na het leven,
Op 't gierlijckſt afgebootſt der Muſen ſoete Rey,
Die haer by Boſch en Beemd' verluſtigen in Mey,
Elck Nymphjen ſchatert luyd' van deſe bly ver-eening,
En wachten met verdrach na d'uyt-ſpraeck ende meening.
Aurora 't ſelfde hoort, haer Paerden haeft beſaelt,
Komt by dit ſoet vergaer ter aerden neer-gedaelt,
Om haer genoeghens luſt ten vollen te verſaden,
S'ontſpanden ſtrax haer koets, de ſnel-geſlepen raden

Sy

Sy vastlijck bond' aen een, haer paerden, moe geslooft,
Heeft sy van hare last met groote vlijt berooft,
Sy schickten haer paruyck, sy vlecht de gulde haren,
En quam doe inden hoop der Goden, strax vergaren:
Daer saghmen vreughd op vreughd, en minnelijck genot.
Daer sweefden heen en weer den grooten kleynen Godt,
Hy snoffelden 't al deur, ging sitten in een hoeckje,
Hy had de reuck al wegh van 't nieuw-gefonde Boeckje,
Het *Guytjen* hiel hem stil en sprack (in 't minst) geen woort,
En heeft den *Donder-Godt* sijn voorslagh aengehoort.

Iupijn gebod terstont dat al des Hemels-Heeren
Soud' al dit soet versaem geluck (door wensch) ver-eeren.
Stracx elck sijn sit-plaets nam, met heuffelijcke groet,
Men hoorden nau gewach van al de gantsche Stoet.
Sijn blixem had geen kracht, hy waer als half beschonken,
Door dien den *Nectar* wierd in overvloed gedroncken,
Doe sprack hy met ontsagh: ghy *Vorsten* die op d'aerd'
Zijt door mijn wils begeer, te samen hier gepaerd,
Dees komt schijnt onbewust (voor u) o gesellinnen!
Doch let wel op mijn reen ghy Goden en Goddinnen:

Ons

Ons Suft'ren driemael drie, door aengeboren aert,
Hebben verfoeck gedaen aen d'hooge Goon vermaert,
Of ick mijn gantsche Staet wou dalen doen beneden,
Ia selfs verschynen mee? endat om sek're reden.
Het is in all's volvoert, naer wensching en geneught,
Want wy verschenen zijn alhier met groote vreught:
Den inhoudt van 't geschrift waer duyster om te lesen,
'k En wist eerst selver niet wat dat dit mochte wesen:
Ten lesten heb ick recht de sin en 't wit verstaen,
En sal 't u inden raedt alhier voorstellen gaen:
Een Minnaer heel verblind' by dees Fonteyn quam treden,
Van wesen en gedaent', schoon van vol-toyde leden,
Doch treurigh van gelaet, en suchten sucht op sucht,
Dan met een blye geest, dan met een droef gerucht.
Goddinnen, sprack dees Helt, mijn stoutheyt wilt vergeven,
Aensiet met aendacht eens dit uytgemergeld leven:
Ick offer u tot dienst, en tot vereeringh braef
Gedichtjens veelderley; aenneemtet tot een gaef,
Ontfanght het willighlijck, sprack hy met soete woorden,
't Is al van Liefd' en Min, 't geen my oock komt vermoordē,

Veld-

Veld-Deuntjens soet van toon, *Cupidoos Dartelheydt*,
En *Harders-Zangen* veel, *Bosch-Liedtjens* toe-bereydt,
Die ghy naer appe-tijt, op soete maet, in rusten,
Mooght by dees *Helicon* stil neuryen met lusten,
Bosch-Gode en *Bosch-Goddin*, de Min het al betreft,
Niemand hem soo verfstout, en aen dien bandt eens keft.
Den Minnaer stracx verdween, *Mercuri* snel gevleugelt,
Had' so sijn wiecken gauw in alder ijl beteugelt,
Brocht my van liever lee, van *Musen* selfs de weet,
Dat elck tot dit versaem sou maken hem gereet:
Hoort, dit is het begeer der *Sustren*, dat dees *Lieden*
Mochten door't gants begrijp des werelds om-loop vliedē:
Doch wie soo acht ghy best, dit schoon ver-eer te doen,
Door dien hem menigh hart op soete Min gaet voen?
Wie acht ghy 't nutste dan, ghy Goden hoogh-geboren?
Dat olijcke Boesjen dat lachten door't aenhooren,
Doch sweegh noch weynigh stil, tot een der Godens stem
Geantwoort heeft, door reen, en sonderlinge klem:
Hy wierp in't kort te voor, dat niemand van haer allen
Dees gift, als d'*Helicon*, met recht waer toe-gevallen.

* *

Som

Som volghden wel sijn stem, met woelende geluyt:
Dees komen dese eer. Wat deed' die snoode Guyt?
Hy nam sijn gulde boogh, en trock de styve pesen,
Quam midden inden hoop, als gout blonck hy in't wesen.
Onsterffelijcke Goon! dat ick hier voor u tree
Sult ghy ter haest verstaen, het stemmen dat mijn mee
Als een van al komt toe, doch is 't geoorloofd' Goden
Dat ick mijn uyt-spraeck doe? soo volgh ick de geboden
Stracx van mijn Moeder-lief, een yeder sagh seer dwars,
Doch met een stuursigh oogh so gluurden soo den *Mars*
Dat dese jonge guyt een woort had' in't Capittel,
En selver sweegh hy stil en sprack noch reën noch tittel.
Verlof wiert hem ghejont, doen sprack *Cupido* daer
Dat het der Musen Rey, is toe-g'eygent, 't is waer,
Hebben sy niet genoegh met haer konst te bestellen,
Wat willen sy noch meer haer hoofden leggen quellen
Met Minne-janckery? yeder spreeckt sijn gevoel,
De Goden seggen eens, of ick het wit niet doel?
Yeder gaf hem gelijck. *Cupido* wat 's 't begeeren
(Riep *Iupijn*) en u sin? Men mochtse wel ver-eeren,

Doch

Doch met der *Musen* wil, de Iuffertjens ter hant,
De soete Nymphjens van het luwe *Amstel-landt*.
Men vraeghden doe terstont, door merckelijcke reden,
Of der Goddinnen Rey hier mee wel waer te vreden?
Sy riepen daetlijck ja. Doe schiedender een vreught,
Cupid bedanctenſ' al met harten seer verheught,
Vloogh datelijck om hoogh, *Mercuri* deed hy wencken,
Beloofden hem een deel van dese Gift te schencken,
Indien hy ruchtbaer maeckt' dat al dit Min-gedicht
In kort voor yeders oogh sal komen in het licht.
Hy nam de bootschap aen, de Goden moften scheyen,
Elck een vloog weer om hoog naer d'Hemelsche contreyē:
Den dagh ontviel terstont, so dat de swarte nacht
Heeft yeder in sijn plaets, en stille rust gebracht.

Aende Aemstel-Landtsche
I V F F E R T j E N S,
Mitsgaders aende
Rijn-landtsche Nymphjens.

uycker-soete Beckjens, in Venus gunste
ghebozen, om te Verheerlijcken haer on-Geer-
gadelijcke Trooney, ey Giciens ziel-roovende
schoonheyd verlaest zelfs het moedige gemoedt
banden yseren Mars. min-same Bekkeegstert-
jens, die ons kluystert met onVer-brekelijcke
banden in een eeuwighe doch gewillige slavernye: Dees Zan-
gerinnetjens (gebozen in u gunste) Romey met geboghen knyen
6002

6002 d'Autaer Gay usse Ghaerdighheydt. op dat sy ten minsten
 (des Ghaerdig zijnde) mogen d'eere genieten Gay ober-schadusst
 te Ghordey, met een eenigh sonxjen Gay u blixenj-straelende
 ooghjens: ont fancktseday, o lustige Wasinnetjens! die u kon-
 nen niet alleey hermaeck, maer oock dienst doey, als ghy haer
 hoozt roemen u on-Gheergadelijcke schoonheyd: de tooberge Gay
 u ooghjens, de strixjens Gay u turtjens, d'Amber Gay u lipjens,
 ey noch bobey al, affse urten u bekoozlijck Sirenische gesangh;
 daer mede niet alleey het sterffelijck geslacht, maer oock de Go-
 dey in d'uyterste Gheslust herboert Ghordey, ey u de hooghste
 eere aenbieden: om u verlaet Iupiter sijn Hemel ey opper-
 Chroon der Godey: om u Neptunus de zee: om u Pluto de
 aerde met haer grondeloose diepte: om u Mars den bloedighen
 krijgh: Mercurius sijn hoodschap: Apollo sijn soop: Pan sijn
 schapen: Bacchus sijn druybey: Vertumnus sijn linden, ey
 Faunus sijn dick-getacte Ghouden: om u, om u alleey schijnt haer
 de Natuur te verlustighen. Moch daer ey bobey leeren sy u de
 soete zueghd Gay Venus, haer aengename kussens, haer teere
 snickjens, ziel-toogende suchjens, ober-zijdsche sonckjens, ge-
 stole Gwinckjens, Gleyende Ghoordjens, ey bekoozlijcke gepeyn-

sey. Ootmoedige Sienaers en Slaven storten door haer uyt,
het besceghen van haer ziele in u Minne, de harts-tochten van
hun gemoed, de quessinge van hun gepeynsen, en 't ghyer dat hun
innerlijck verbzandt. door haer leert ghy oock d'ellende van te
Minney, sonder weder gemint te worden. Hoe yberigh de
siefde is, hoe veranderlijck, hoe verkeert, hoe blindt, hoe onrede-
lijck, hoe onbesceghlijck, hoe valsck, hoe boos, en onberdzaegh-
lijck hy is. Wederom hoe stantvastigh, hoe trouw, hoe oprecht,
hoe soet, hoe geduldigh, en hoe genadigh hy is. Mind dan, Min-
liebende Geslacht, dees leersame Dochteren van 't geheugh, en
teedre Speelnootjens van Apollo, die inden Hengsten-Won
hun in eeuwighe zreughde baden, en aen haer siherige boord on-
ophoudelijck singhen, verseld vande lach-liebende Venus, de
schoone Flora, en altijdt-jeughdige Hebe: Soo ghy haer in
danck ontfanght, als sy u van herten geneghen komen vinden,
so sweer ick u mijn Soetertjens, by den Throon van Venus, de
toorts van Cupido, en de tooverlijcke straet van u min-loc-
kende oogghjens, dat ghy haer so gantsch sult verplichten, dat sy
eeuwigelijck by u sullen wilsen woenen, en dagelijcx trachten
yets nieuws te vinden, om u behende keeltjens in gestadige oef-
feninge

feninge te houden: Want hoor haer staet de lieflijckheydt der
Italiaense Deuntjens open, so oock de siecht-sippelige France
Airs, en d'Engelsche draey-sangen. Gebruyckt dan ondersijf
haer aengebodey dienst, die in u plicht gebozen, in u plicht en
dienst soeckt te leuen en te steruen, en u Maey onsterflijck met
gulde Giecken door aller menschen monden tracht te hoeren,
dat de Velden en Wouden daer van Gheergalmen. Vaert wel,

Campanus.

SONNET

Aen de Berisfers.

DEn yverigen geest heeft ons soo verd' gedrongen,
Dat wy door soet bewijs hier stellen naect ten thoon
De wereltlycke Min, en 't wreedelyck beloon,
Uyt dartelheyt geteelt, door Venus kleyne Iongen:

*Hoe dat hy Lievers hart met loofheyd heeft gedwongen
Te minnen tegen sin, door schichtjens ongewoon:
De moeder selfs versot, niet temmen kan haer Soon:
Dit wert n afgebeelt, soet-aerdigblyck gesongen.*

*Maer den Bet-weter sit en gluyt met schalcke schijn,
Uyt 't soet soo suyght hy 't suur, uyt 't goet het boos fenijn,
Luyt schatert en beboert dees slechte Rymeryen,*

*Berisfers niet en schemt, dees Deumijens beter treft
En geeft de reden plaets, in 't gheen daer ghy van keft,
Soosalmen sien 't gelyck, 't geen ghy hebt in 't benyen.*

Een in't hart.

M. CAMPANVS
VELD-DEUNTJES.

Toe-ge-eyghent

D'Aemstel-lantsche Nymphjens.

Wel d-deuntjens schuést de luy die sichtselyck verdoemen,
 Om dat ick u (als sy) niet sott'lyck hebb' doen noemen
 Der Hooghster-Lied'ren-Zangh, ay! laet haer keusel staen,
 Soo menighdy onbespot by geder een by gaen.

't Lants-levens Wellust.

komt aen/ Met Bloemp - jens aen den dans.

2 Dan soo stinckt de musse stadt/
En yder jechit nae 't graefigh padt/
Esa Macker nu dan op de been!

Da 't groene wout/
Daer dat haer hout
Mijn Silvia alleen.

3 Daer siet ghy wat brenghden wy
Bedriven/ en wat vryery
Een yder Harder met zyn haer
By daeghe praet
En 's avonts laet/
Haer dansjens met elkaer.

4 's Morgens eer Aurora sucht
Met Weerel-traentjes uit de lucht/
Dan deunt het Harders sluytjen al/
En 't Nymphje singht
Als 't geptjen springht
Heel brenghdigh in het dal.

5 Dan weckt ons de lacht-Goddin,
't Wyl Chloris spant de Paerden in
Aen Phoebus hoets/ die ypt de Zee
Seer prachtigh traect/
En schoon bemaelt
Een yder dingh zyn stee.

6 Ap! dan lacht het bloemigh beemt/
En 't klaver-wep met kruptjens vzeemt;
Het groene bosjen loekt van veer
Ong soete lust
Tot 's slapens rust
Als Phoebus neemt zyn heer;

7 Daer het Zuyder soel gewest/
Of achter het verballen nest/
Dat hem stil spiegelt inde vliet/
Daer 't haetsen veel
Het meesten deel
Wt vrolykhepd geschiet.

8 Als de hett' ons maecht te moe/
 Van vischtmien met de anghel-roe,
 Of met het schuypjen in het nat/
 Aen 't Nymphjes 3p
 Daer 't Deeltjen by
 Deel soete deuntjens hadt.

9 't Walcke-blieghe heeft syn beurt/
 't Wyl 't Vinckjen in het slachjen treurt.
 Het Veld-hoen loekt ons op haer spoor,
 De Haes verveert/
 Helpt ons te peerdt/
 En loopt de Winden voor.

10 Sontwyl in het koezen-land
 Gaen ick wandelen hand aen hand
 Met mijn Goddinnetjen inde koelt/

En sie van beer
 Met menigh heer
 De Vecht-stroom hoese spoelt.

11 Sontwyl inde avonds-stond
 Kom Tityrs sangh my inde mond/
 Die hy hy Mincus voormaels songh/
 Of 't neurp-demi
 Dat Pirams seun
 Op Ida danssend sprongh.

12 Velden leeft/ en Herders brengh!
 Leest Beestjens leeft/ en maecht geneught!
 Leest Lantbouw leeft/ ghy zyt gerust/
 Noch stadt/ of schat/
 Noch kroon/ of throon
 My voor u weelden lust.

Stemme: Ne vous offencez ma Dame.

Je doch souw - de glozy stricken/ Zoo nu qua - men in 't

geschil/ Die Godd - innen te gelyck - en/ Kam - pend om u

schoonheydts wil.

2 Paris soult verlust gaen depnsen/
Ja oock selfs de hooghste Goon!
Venus om geen prijs meer pepnsen/
Want ghy zijt haer veel te schoon.

3 Ap Goddinne! laet vyz roemen
Alles wat daer schoonhepd heeft:
't Is hy u niet weerd om noemen/
't Zp oock waer sy roert of leeft.

4 Dat Homerus nu quam kijcken/
Waar bleef sijn Helena, ach!

Pallas kan u niet gelijcken/
Hoe veel min dan Juno mach.

5 Staect Angelica het pypsen/
Ghy Arminde oock met een/
Ick wil u een schoonder wpsen;
Dat's mijn Nymph, en anders gheen.

6 't Is goet dat de koutwe Nerde
Laura nu bedeckt u eer/
Want ziet mijn Goddinne baerde
Licht'lyck een Petrarcha weer.

Stemme: Schoon Lief wilt my troost geven, &c.

Oozmaels de Cupidootjens,
De wack're Minne-Goodjens
Beklonnen met haer al/
Met hooghe leeren vaerdigh/
Lupijns Daleys eerwaerdigh/

Met schrickelijck inval.

2 Het gincker op een bupten/
Te rooven en te ruyten
Dan 't reedste datter was:
En dat haer oogh hekoozde/
Dan 't geen de Goden hoorzden/
Het quam hy al te pas:

3 Daer Phœbus heeft verlozen/
Boogh/ Pyl/ en toe behooren/
So als hy 't droegh ten stryt:
Iupiter oock sijn donder/
Daer hy soo menigh wonder
Wee dee/ die wiert hy quyt:

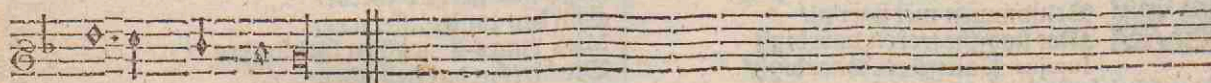
4 Sijn knodz' Alcides mede/
Neptunus heel t'onbrede/
Sijn dyp tand gaffel mee:
Mars rings-kraegh en sijn holder
Die bleef in dat gebolder
Diaen haer sackels ree.

5 Mercurius de Bode
Dan al de hooghe Goden/
Liet daer sijn Leerzen/ ach!
En Bacchus onberaden
Sijn Thyrsus schoon van bladen/
Die noyt hy meer en sach.

6 Dus isfet dan geen wonder/
Dat wy oock moeten onder
Het Minne-juck soo wis/
Na dien sy ons betrapen
Met selfs der Goden wapen/
Die niet t'ontwijcken is.

Stemme: *Amarilli mia Bella.**Marill, Amarillis, Mijn soete, soete hart, Ach! eens u wil is, My te helpen uyt*

dees smart: Goddin genaed! laet eens u ooghjens gonstigh, dalen op my

jonstigh, Die's Hemels lot u heeft tot een slaef gegeven, *Ama ril li, Amaril li, Ama-**ril li, mijn leven.*

2 Goddin, let eens op mijn klacht,
 En neemt dit segghen aen,
 Dat mijn vlugg' gedacht
 U te sneken wil bestaen.
 Hoort, hoort, d'ellend! en siet wat droeve minne
 My so queld van binnen;
 Daer u schoon oogen my toe hebben gedreven,
Amarilli, Amarilli, Amarilli, mijn leven.

3 Des daeghs sweeft ghy my om't hart,
 En's nachts neemt ghy mijn rust,
 Die vol pijn en smart
 In mijn nimmer word gebluft.
 Ach Goddin! ay laet! laet u Slaef niet sterven,
 Die om u te werven,
Hercules selfs, ja de Helle sou doen beven:
Amarilli, Amarilli, Amarilli, mijn leven.

Callima-

Callimachus. In Apolloos Lof-zang,

Stemme: *Het was een Jonger Helt, &c.*

A Wat aen Phoebus hoozt
 Is goud/ en goude koozt/
 Goud is zijn rock geteven;
 Daer mee hy die oock haecht/
 Is van die stof ghemaecht/
 Met kunstigh werck gedzeven.

2 Zijn Lier daer hy op speelt/
 Zijn Deel-boogh die 't spel teelt/
 Zijn snaeren/ 't is al gulldigh!
 Zijn pyl en koocher mee/
 Zijn boogh en al 't gerec
 Daer meed' hy menighsulldigh;

3 Soo menigh Monster schoot/
 En wyede dieren dood
 In 't woud en op de Velden:
 Zijn schoenen zijn van goud/
 Zijn Leershens soo getoutw/
 Hoe kan men 't rijcker melden?

4 Apollo die is rijck/
 Wie isser zins ghelijck?
 In goud en kostelheden
 En die hem aerdigh kleeet
 Soo cierlijck met een weet
 Vol Majestept oock mede:

5 Daer is hy krachtigh by/
 Gherupghen dat zyt ghy
 O Python! vol verschrieken:
 Zijn jeughd is als de min/
 En nimmer aen zijn kin
 Komt hay?/ of stoppels blicken.

6 Soo jeughdigh als een Maeghd
 Die noch haer Maeghdom draeght/
 Is hy en blijft soo wesen/
 Zijn schitterighe glans/
 Zijn groene Lauwer-krans/
 Wozt over al gheprezen.

Stemme:

Stemme: Posso Cor mio Partire.

Oddin u bly'e oogen/ Die hebben my bedroogen. Mijn hart/mijn hart
 hebt ghy ontdragen/ En door een soete tooverp verflagen/ u bly'e soete
 Ion - ken/ Doen/doen myn ziel/ doen/doen myn ziel gloepend' voncken.

2 Goddin! u klare stralen
 Die doen mijn lust verdwalen/
 Mijn jeughd/mijn jeughd houd ghy gebonden/
 En in Cupidoos net onstrecht/ onwonden/
 O bly'e slavernye!
 Die/die de Go'on/die/die de Go'on
 My henn'en.

3 Geluckigh is 't om handen
 Tot een offerhande/
 Die ghy/die ghy selfs gaet onsteken
 Met het vper dat uyt u ooghiens vzen:
 O wel geluckigh sterven!
 Wie/wie het mach/wie/wie het mach
 Maer be-erven.

4 Wie soudu de doodt dach vreesen
 Om staegh by u te wesen
 O Schoon! o schoon-e zonne-lichten/
 Die in myn Pynph' als twee sterren lichtten:
 Kom laet u strael my dooden
 So/so ben ick/ so/so ben ick
 Als de Goden.

Sopho-

Sophocles in Antigo:

Stemme: Een Ridder en een Meyfken jonck, &c.

De Liefd' is onbertwinnelijck/
In vechten/ strijden of in kampen.
Daer hy is hy een-sinnelijck
En soeckt hem stadelijck te klampen

2 Waer Overbloet/ en Rijckdom is.
Dan noch soo vlieghe hy oock te woonen/
In 't swijcker bande ooghejens wis.
En op de schoone purp're koonen

3 Vande frissche Maeghdekens/ ach!
Som-wijlen in het schuytm der baren
Vanghe hy/ en swemt op zijn bejach/
En maect hem over al bebaren.

7 En tusschen vrienden zaeyt hy haet:
Want hy en kent/ noch recht/ noch werten/
Als die hy inde ooghejens gaet
Van een heel aerdigh Meysjen setten.

4 Het Boeren-hut met riet gedeckt/
Hoe kleyn/ en sal hy niet versmaden:
Of Harder die zijn Liefjen weckt/
Het leester al op sijn ghenade.

5 Ropt God/ of Mensch/ of wie hy was/
En kan sijn groote kracht ontbluchten/
En wie hy raecht die moet oock ras/
Verwoet/ en sinneeloosich suchten.

6 Al waer hy schoon/ te bozen bzoorn/
Hy wort dan valsche/ en ongerichtig/
Het schynt ons als een wonder dzoorn/
Dat die goed-aerdich was/ wort nechtigh.

Aenden Aemstel.

Stemme: Belgica looft den Heer.

4 U weldaet is mijn Lier, u jonsten zijn mijn snaren,
 U groente is mijn stof, mijn liedt u water-baren,
 Mijn *Helicon* u wil, mijn yver, dat ghy hoort
 Den lof die u behoort.

5 „ So immermeer de deught haer selven kan beloonen,
 „ So sal de weldaad oock haer eyghen werck bekroonen:
 „ Hy voldoet met de wil, die sijn weldader tracht
 „ Te eeren naer sijn macht.

6 Dit selve spoor ick houw in uwe lof, *Goddinne*,
 Al is de weer-gift kleyn, bemerckt het hart daer inne;
 De wil die is wel groot, maer on-macht houd my kort,
 Dat aen geen lust en schort.

7 Wanneer ick op het velt, in 't lomm're van de boomen,
 ('t Zy dat *Aurora* daeght, of *Vesper* is aen 't komen)
 Weer zie te langhs u boort de schoone *Galathé*,
 So als sy speelt in zee.

8 Dan sucht ick om de weeld', die ick wel eer genoten
 Hebb' in uw' schoone stroom, of in u binne-sloten,
 Doen, doen mijn kindsche jeught was van 't becomm'ren vry,
 En baet-suchts slaverny.

9 Doen ick so menighmael gingh met u *Nimphjens* spelen,
 Of hoorden in het riet de Maeght *Syringa* quelen:
 Doen noch mijn swacke breyn begreep wat *Maja*-kint
 In 't handelen versint.

10 Mocht ick nu voor de lust *Parnassi* kruyn bestyghen,
 Of *Heliconis* top, enso de macht verkryghen
 Te loven uwe waerd', noch *Nyl*, of *Ganges* mee
 En hiel dan voor u stee.

11 Maer neen, u eygen roem sal selfs de locht door-dringen,
 En u beruchte naem daer voor de Goden singen,
 Op dat hier op der aerd' noch Dichters, tongh of pen
 U niet on-aerdigh schenn'.

12 *Apollo* stelt sijn Lier; de wackere *Nayaden*
 Die voeghen haer ten dans met *Nymphjens* en *Drayaden*
 Op 't singhen van u lof, dat hun te saem' bekoort,
 Hier op u waters boort.

13 Dat yder bloempjen roemt, dat yeder grasjen even,
 Dat yder rietjen ruyft, en eeuwelijck doet leven
 U naem, u roem, u lof, op dat tot elcker stond'
 U eer zy in ons mond'.

14 Blijft *Aemstel* dan gegroet; veel duyfsentmael wy groeten
 U zegen-rijcke naem, en komen te gemoeten
 U achtbar Majesteijt, met Palm' en offerhand'
 Hier op u waters-kant.

Home-

Homerus Hym: Vene:

Stem: Waren 't al mijn Vrienden.

Inght Zangerin de schoone!
 De schoone Venus blp!
 Die met een gouwe kroone
 Draeght Cypres heerschappyn:
 Die met een gouwe kroone/ etc.

2 Waer 't minnelijcke koelen
 Van Zephyrus in zee/
 In 't midden van het spoelen/
 Der baren op de ree:
 In 't midden van het spoelen/ etc.

3 In 't schupmen bande golven
 O Venus bracht ten toon!
 Van onder 't nat gedolven/
 So naecht en oock so schoon/
 Van onder 't nat gedolven/ etc.

4 Dat u de Uren seuchdigh/
 Heel kostel in 't gewaet/
 Bewellekomde vzeuchdigh
 In desen eersten staet:
 Bewellekomde vzeuchdigh/ etc.

5 En 't schoone naecht bekleden/
 Met kleedingh van Goddin:
 Om 't Hoofst veel kostelheden/
 Een Gouwe kroon daer in:
 Om 't Hoofst veel kostelheden/ etc.

6 Men boden stof en waerde
 Sach kostelder 't fatsoen.
 Daer na sy niet en spaerde
 Om haeren hals te doen:
 Daer na sy niet en spaerde/ etc.

7 Veel Peerlen/ veel gesteeften/
 Een kostel Carcanet/
 Cozael oock/ en gebeente/
 Met bagghen schoon omset:
 Cozael oock/ en gebeente/ etc.

6 Soo alse sijn gewoone
 Wanneerse gaen ter feest/
 In Iuppyns hooghe troone
 Al de Goddinnen meest/
 In Iuppyns hooghe troone/ etc.

9 Dees schoonhepts grootste wonder/
 Dus kostel opgeproncht/
 Heeft elcke God besonder
 Een Hemel gantsch ontfoncht:
 Heeft elcke God besonder/ etc.

10 Soo dra haer derwaerts leyden/
 De Uren met gheneught/
 Waer Iupiter haer beyde/
 Met hand-klap en met vzeught:
 Waer Iupiter haer beyde/ etc.

11 Een jeder haer om-armde/
En ellick boodt haer trouw/
Haer schoonheyt hun verwarmde/
En eyschten haer tot vrouw:
Haer schoonheyt hun verwarmde/ etc.

12 D groet ick/ hyupn-geaoghde/
Met swarte booghjes twee!
D groet ick/ Nymph' gehoochde/

In Cypres land en stee:
D groet ick Nymph' gehoochde/ etc.

13 Gheeft dat ick in dit stryden/
Den segghen noch behoude.
Beschut myn sangh vooz 't nyden/
Die ik u ter eeren boude:
Beschut myn sangh vooz 't nyden/ etc.

Anacreon. Ode.

Stemme: Het was een aerdigh Knaepken.

Ik wil/ ick wil nu minnen!
Want t' ander ty wel eer/
Cupido my het minnen
Belasten te beginnen:
Maer ick had een afkeer

2 Van t' vryen en van t' jocken;
Dies achten ick het niet.
Hy siende/ myn versinaeden
Bereyd in ongenade/
Syn tugh daer hy mee schiet.

3 Spant spoedelyck syn booghe/
Maecht syn pyl-hoker ree/
En eyscht my om te vechten/
En in een kamp te slechten
Den twist tuschen ons twee.

4 Ick hebb' myn briede schouw'ren
Met een Pantfier bela'en:
Een lancy in myn handen/
Een schilt met dubb'le randen/
Met osse-leer omvaen.

5 Die nam ick tot myn schutsel/
En quam so moedigh tre'en:
Ghelyckende in wesen
Achilles hoogh geprefen/
En acht myn vpant kleen.

6 Soo haest ick quam te vechten/
In het besloten perck;
Beginde de Min te schieten/
Syn pylen die my stieten
Hier en daer eben sterck.

7 So dat ick wierdt gedwongen
Te bluchten upt 't gevaer/
Om soo de doodt t' ontloopen/
De haen die stont my open/
Maer 't was noch veer van daer.

8 Hy sach zijn hoocher pdel/
De pijlen waeren heen:
Dies lacht' hy luyd en hooghe/
En is in my geblooghen
Ghelijck een pyl/soo 't scheen.

9 Heeft hart en ziel dooz-schoten/
Wat quam my doen te sta?
Den schilt ont my te schutten/
't Pantier booz zijn geschutten
Oock noodeloos hier na;

10 't Gewelt van al syn pijlen/
Die hy op my verdee/
Op 't uysterlike wesen:
Ghemerckt in my geresen
Was harder stryd alree.

Appollonius argon, lib. iij.

Stemme:

Engelsche Fortuyn.

Err' inde Zee een heel schoon Eyland licht,
Seer hoogh van strand, en lustigh van uytzicht:
Wiens groene boord van bloem' en boomey fris,
Stadigh bedeckt, een bly'e Schoonings is.

2 Der Lust'rey dzy, en Sochters, soomey sleet,
Van Achelous, diemen Sirenen sleet:

Wiens

Wiens schoone zangh', Wiens bevend' keeltjen heeft
Doen stranden hem, die licht-geloofgh leest.

3 En menigh schip, oock Schipper inde Moot,
Dooz haer gesangh, gelockt zyn inde doot.
Achelous die in Terpsichore Min
Gessonney heeft. een hande dicht-Goddiy:

4 Godra sy 't schip in zee hadden be-ooght,
En Argo Was dicht op haer Eylants hooght:
Doen songhen sy met held're keelen uyt
Wan Plutoos daed, in 't schaken Gay sijn Wruyt.

5 Hun boey-lijs, Gay nabel tot aey 't hooft,
Was Maaghdelijck, maer hande rest die 't looft,
Was beestelijck, het Ghesen, het gedaent,
Dies sy dat deel Verberghden, soomen 't Ghaent.

6 En hielden staegh heel neerstelijck de Wacht
Wan eene rotz' op alle schepen acht,
Die daer ontrent beseylde 't blaessse baey:
Maer meest op die, die 't haerwaerts dreegen aey.

7 *Seur haer beleyt heeft menigh man en schip
 Hun reys versuymt, geraeckt aen schip-breuckx klip.
 So meynde sy te doen de Helden mee,
 Door haer gesangh te locken aen haer ree.*

8 *'t Waer oock geschied, Ghant Argo Ghas gessend
 Recht op haer Ghal, als doen, Orphé in 't end,
 (Orpheus zoon, Wagers, die de Gond
 Wan zang en spel, als Meester oyt verstond,)*

9 *De snaren neep van sijn Bistonn'sche Luyt,
 Daer mee haer sang, en tooberlijck gesuyt
 Werdsween in 't oer van elckx verhoerde geest:
 Dies is sijn Luyt heel krachtiger geseest*

10 *Als haer gesley, aenlockigh Liedt en stem:
 't Schip gaet sijn gang, haer sluyten heeft geen klem,
 En seylt verby, verr' van het schadigh strant,
 En 't soet verley van het Sireensche sant.*

C

Stemme:

M. CAMPANUS

Stemme: *Era di Majo.*

Oft aldus:

In Zange - rin wil ick u naem toe myden
O schoone Nymph', op dat tot geene tyden

Of nijt, of tyd haer gebeugh' doet vergeten:
Maer datse mach met u onsterslyck heeten.

2 So veel harten verwonnen van u oogen!
So veel slaven die in u dienst ziel-toogen!
So veel getuyghen hebb' ick om te tuyghen,
Hoe ned'rich ick my in u dienst ginck buyghen.

3 So veel suchtjes als uyt mijn boesem suchten!
So veel traentjes als uyt mijn ooghen vluchten!
So veel pyltjes als mijn hartje door-kerven!
So veel laren leef ick noch sonder sterven.

4 So d'eeuwigheydt u Naem alijt sal roemen:
So salmen my om u oock eeuwigh noemen.
Ick leef in u, en ghy weer in mijn dichten!
Daer ick u, en my, wil een Tempel sichten.

Stemme:

Stemme:

Faute d'Humeur nos choux sont, &c.

H Erbertjen dat geen sorgh en quelt/
Mach by en onbedwonghen singen
By de Nymphjens op het velt/
Of waer de Satyrs bylyck springen.

2 Hy doet byouw Echo, d'ouw' klappep/
Tongh loos/ meesten tijt weer galmen.
De Lente kranst hy inde Mey,
En Ceres in haer koozen halmen.

3 Hy roemt der Bosjens groen gedruys/
En't windeken dat haer doet beven:
Oock Flora schoon tapptich huys/
En beekjens die hem koelte geven.

4 Hy drijft zijn schaepjens vrenchdigh heen;
Des avonts laet en oock vroegh merghen:
Hy weet van quael noch kommer geen/
Noch en wilt pemaent daer om verghen.

5 „Hy leeft gerust en wel genoeght/
„Die hem upt prachtrigh hof kan houwen:
„En veer van steden hem oock voeght/
„Sijn hoef en acker-lant te bouwen.

6 „Hy is gheluckigh die soo leeft/
„Want ryckdom/ pracht en Dorsten slaven
„Is slechts het gheen Fortuna geeft
„Tot loon van haer ontruste slaven.

Stemme: Alieta vita Amor c'invita.

M In Nymph' ter eeren
Wilt singlust leeren/ fa la/la la/la la la la
Du blijt sanghen
Gaet lupt u ganghen fa la la la la la la
D haze snaren

Laet/ laetse baren
Silvia roosen/ die eeuwigh bloosen/ fa la la la etc.

2 Der Musen lusten

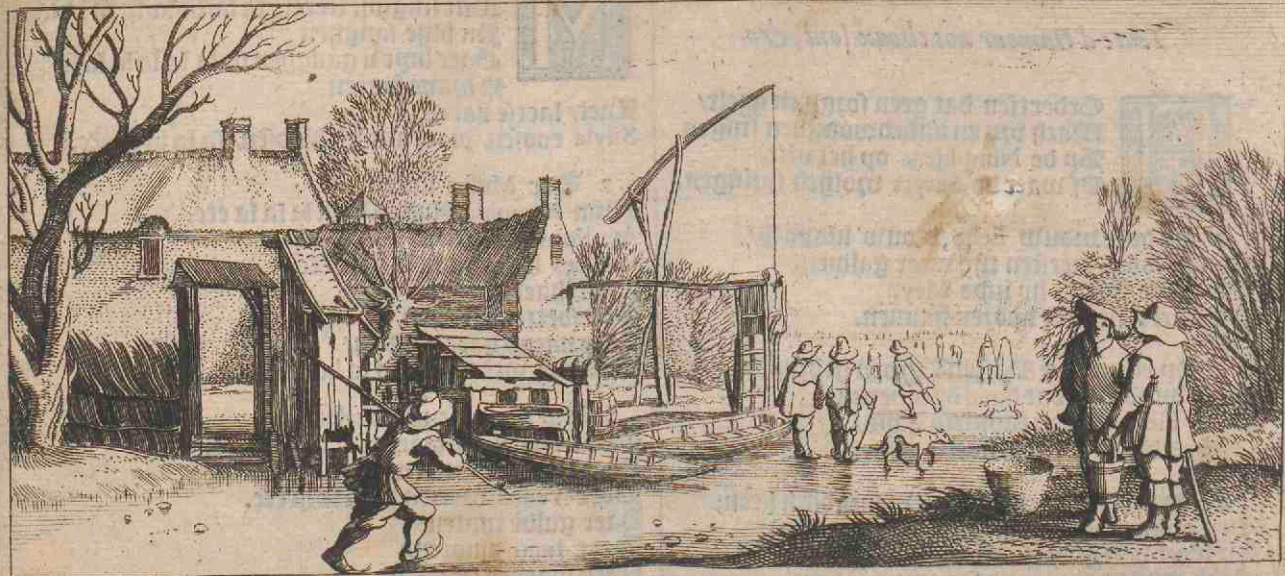
Mijn Nymphje blusten fa la la la la etc.
Apolloos Deeltjen
Ciciliaes keeltjen fa la la la etc.
En al haer quelen
Soo soetjens strelen
Haer naem/ haer palmen/
Die noch weer galmen fa la la la etc.

3 Haer ooghjens straelen

Doen Phoebus dwaelen fa la la la etc.
Haer schoone weesen
Doet Venus vreesen fa la la la etc.
Haer gulde tupten
Doet Iuno mupten/
Haer wackre gangen
Maecht Pallas bange fa la la la etc.

4 De blonde Uren

Haer waegen sturen fa la la la etc.
Triumph de Paerden
Heel hoogh van d' aerde fa la la la etc.
Daer op vol glory
Mijn schoone Dory
Luyght in 't ontsterben
Om die te werben fa la la la la la.

Hoe guur de Winter is, het heeft noch sijn Vermaeck,
 En maect dat kost en dranck heeft sijn gessenschte smaek:
 De schaetsen raken aen, de Marre-slee aen 't ryen,
 Het kolsien op het ijs, en jongers aen het glien.

Liedt,

Stemme: *Io Canto, jo sonno, jo Ballo.* Of, O Heer de Prince d'Orange.

E Lent' pronkt met sijn spruytjens/
De Somer met haer graen/
Pomona met haer fruytjens/
De Winter met haer baen/

Om ry'en/ en ghy'en
Op 't pshen/ met 't Meyshen
Of soetjens/ op boetjens
Langs d'Aemsteltje te kup'ren/
Langs d'Aemsteltje te kup'ren.

2 De Narren met haer bellen
Die komen voor den dagh:
Dan 't Soetertjen te quellen
Of sy niet mee en mach
In 't sleetjen/ een beetjen/
Daer 't meertjen/ een keertjen:
Komt beckjen/ een reckjen/
Dan sullen wy ons wermen/
Dan sullen wy ons wermen.

3 Een ander leyt een kolfjen
Op 't wit-besneende veld/
Of waer soo menigh golfjen
Leyd onder d'ys gekneldt:
Daer roltme/ daer soltme/
Daer looptme/ daer hooptme/
Met paeren/ en schaeren
Vyt lust en tijt verdryven/
Vyt lust en tijt verdryven.

4 Het ys heeft veel vermaecken/
Het ys heeft veel genucht/
Deen sal hem warrem maecken
Met rollen inde blucht.
Een ander/ elkander/
Met kaetsen/ gints schaetsen/
Die swieren/ en gieren
Te langs het gladde baentjen/
Te langs het gladde baentjen.

Pastorale Twee-spraeck,

Tusschen SILVESTER en SILVIA.

Stemme: *Als ick wyt wand'len gae.*

SILVEST.

Gest welkom Harderin
Van uwen Harder nuw.
SILVIA. Silvester ghy niet min
Van my die Schaepjens stuw.

SILVEST.

Ik danck u schoone Pynph/
kom set u by my neer/
Tot dat/ tot dat/ tot dat de Sonne neemt
haer heer

SILVIA.

2 Na Thetj's inde Zee.
Och neen Silvester neen!
Mijn Ruyck-veer staet gins ree/
By Eer-beeck, wat bene'en/
Waer my Olinda wacht/ dus laet my dit-
mael gaen/
Waer nu/waer nu/waer nu Pales eer woxt
gedaen.

SILVIA. 5 Hoe kan dat doch geschien?

SILVEST. Seer licht/ soo 't u maer lust.

SILVIA. Ja laet ick het eens sien.

SILVEST. Wel aen/ my daer op kust.

SILVIA. Een/ doet het sonder kus. SILVEST. Och! het kussen vereent:
Ja ja/ ja ja/ ja ja/ nu weet ick wat ghy meent.

SILVEST.

3 Veroorloft my Goddin
Dat ick u daer dan ley?

SILVIA.

Wel Herder is 't u zin/
So boeght u aen mijn zy?

SILVEST.

Du acht ick mijn gheluck verr' boven Pa-
ris, ach!
Du ick/ nu ick/ nu ick mijn Pynph ghelep-
den mach.

SILVIA.

4 Silvester niet te hoegh!
Ap hout u in u plicht.

SILVEST.

Och dat de Min my toogh
Du in u schoon gesicht.

SILVIA.

Wel wat waer het doch dan? SILVEST. dan
sou ick zijn te vreen/
Dat wy/ dat wy/ dat wy nu twee dā wier-
den een.

Bachanalia,

Stemme: Baïse moy mon Ianeton, &c.

Ek wensch/ dat tot mijn onbijt/
Men den disch ginck laden/
Met een Ham wel toe bereyt/
Saucijsens wel gebraden/

Peper/ Zout/ en Witte-broodt/
Met een Hoemier die by groot/
Vol van Bacchus tranen/
Om mijn drooght' te banen.

2 Daer mee maeckten ick goed cier
Tot het Middagh-eten:
Dan woud ick by een goed byer
My weer sien geseten.
Met een Tafel wel voorszien
Van all's wat my kan geschie'n:
Kieckjens en Kapoenen/
Snepijens en Veld-hoenen.

3 Daer by noch een Haes in 't deegh/
En pets om te drincken:
Van geroept de schott'len leegh.
Onderwijl moet klincken
't Glaesjen met de klare Wijn/
Op u santé of de mijn.
Ela Bacchus ter eeren/
Dat gelt u mijn Heeren.

4 't Abondmael die wenschten ick
Met gebræet te houwen:
't Zy een Os of Schape-stick/
Mijn Maegh souwt verdouwen/
Met een Sauws daer toe bequaem:
Mijn Mackers is 't u aengenaem/
Set u/ wilt wat bancken
En dan eerst bedancken.

Stemme:

M. C A M P A N U S

Stemme: E qual all'olmo vitte avitichiando.

Schoone voetsjens, Die dan snel, dan weer heel soetsjens, Vwacker na den tijt
so braef kund voegen, En op wiens voet-spoor droegen, En op wiens voet-spoor
droegen, De Liefdekens voor wyt, veel duysent roossjens, Gemengt onder een van verscheide bloossjens.

2 Ghy hebt mijn zieltjen,
In u wackere hieltsjes,
Ghevangen, dat ick nu om u moet suchten:
Dus wilt van my niet vluchten,
Dus wilt van my niet vluchten,
Maer keert u ganghetjes, om my t' ontmoeten,
Soo wil ick om de gunst u voetsjens groeten.

3 O vlugge treetjens!
O heelschoon gegode leetjens!
Cytheræa moet u, en Theris wijcken,
Noch Delia ghelycken,

Noch Delia ghelycken,
Vfiere stapsjens, u soo dreutse ganghen,
Die hebben ziel en hart te gelyck gevangen.

4 Weest my goetgonstigh,
Soo wil ick u oock heel jonstigh
Beroemen in myn dicht, en snelder prysen
Als Maja-zoon in't reysen,
Als Maja-zoon in't reysen:
Maer als ick by mijn Lief kom yets te vragen,
Soo'n wiltse niet so snel van my wegh-dragen.

Drinck-

Drinck-Liedt,

Stemme: Vive le bon Prins Henderick.

Aet leven de goe God Bachus,

De vader van de wijn:

Tsa / tsa Vrienden / wie 't mijn wacht
die sal de naeste zijn:

dus?

Tsa tsa vrienden wie 't my wacht dus?

Die sal de naeste zijn.

2 Dit roemertjen wil ick brengen

Aen die my doet bescheet/

Dat sonder storten of plenghen:

Abous mijn vriend ghereet/

Dat sonder storten of plenghen/

Abous mijn vriend ghereet.

3 Dat 's upt! tsa nu vande frisse/

Dit 's effen op mijn maet:

Mijn vriend laet dit glaesjen glissen/

De wijn en is niet quaet:

Mijn vriend laet dit glaesjen glissen/

De wijn en is niet quaet.

4 Ap! wilt niet te langhe wachten/

Doet als ick heb ghedaen:

Nemant mocht van doofst versmachten/

Terwyle ghy 't laet staen:

Nemant mocht van doofst versmachten/

Terwyle ghy 't laet staen.

5 't Wijnjen loopt soo soetjens inne/

Nu/ als een man/ laet sien!

Ghy placht immers wel te ninnen/

Ist upt? of sal 't gheschien?

Ghy placht immers wel te ninnen/

Ist upt? of sal 't gheschien?

6 't Is upt/ wel moet u bekomen:

Nu stracks een ander aen/

Laet het eens rontomme komen/

En van hand tot hande gaen:

Laet het eens rontomme komen/

En van hand tot hande gaen.

Stemme: A la fontaine du Prés.

Goddinnetjen weest niet schuw/ Dooz my u blve Trooshen:

Ap! komt doch harrewaerts nu/ Mijn ober-soetste Hooshen/

En rust by my een pooshen.

2 Kom/ kom/ set u op dit gras
 Hier by my op dees Kruytjens:
 Want je komt so wel te pas/
 Om plucken dese Spruytjens/
 En proeven van dees Fruytjens.

3 Nymphelij, mijn liebe Vrouw/
 Wat hebje bly'e ooghjens!
 Kust my eens/ mijn soete Crant/
 Ap/ kust my met u tooghjens/
 Dyp aen mijn mond wat hooghjens.

4 Soo mijn alder-soetste hart!
 Du ick oock eens u lipjens:
 Dat smaect! ach! gantsch Neckar wert
 Mijn ziel in dees u klipjens/
 En roo-Corale stipjens.

Herders

Herders Twee-spraeck,

Tusschen

DAPHNIS en GALATHEA.

Stemme: Brande Breda. Of, Eens soud' ick uyt vermeyen gaen.

DAPHNIS.

En seght dat Paris, Herder/eer/
Helena heeft ontschaeckt.
Maer ghy doet my wel herder eer
Die Herder hen gemaeckt/
Als ick u kus die meerder zyt

Dan opt Helena mach/ ach!

GAL. Hoemt niet te veel/ eer ick in spijt
Van uwe kussens lach/

2 Die my de Mond versuren maer.

DAP. De kussens Herderin/
Die sullen wreughdigh duren daer/
Daermens' ontfanght in min.

GAL. Wel aen ick wil de uwe dan
Gaen bzaecken upt mijn keel/ heel/
En spoelen dan/ myn mond daer van,

DAP. Wel tsa! nu weer een deel.

GALATHEA.

3 Gaet/ Satyr kust u koepen een/
En laet my Maeghet staen.

DAP. Ho! ho! ghy wilt gaen schoepen heen/
Ghy moeder het noch aen.

Denckt dat u jeughd en frisse Lent
Dergaen sal als een roock smoock.

GAL. De dzaoghe drupf wort goet gekent/
En doyre roosen oock.

DAP. 4 Ap! naedert Harderime nu/
En hoorz een woozt in d'ooz!

GAL. Ick ben van uwe minne schu/
En daerom loop ick vooz.

DAP. Staet stil/ en hoorz een deuntjen dan
Die 'k op myn rups-pijp speel/ eel.

GAL. Ap speelt en springht/ ick weter van/
En laet de wreught u heel.

Stemme: En place marchande, le gibier.

Ik voel maer de tipjens Van u roose mond: Als ghy soo u lipjens Van my

rucht terstont/ *E*sa dan/ weer ghekust/ Want daer mee weckje

Maer vier en lust/ *M*ijn supcker-beckjen/ In mijn ziel/ diemen met soentjens blust.

2 Ghelijck alsse beynsen
Die een slanghe sien/
So sietmen u doek beynsen/
En myn kussens vlien:

*E*sa dan weer gekust/ want daerme weckje
Maer vier en lust/ myn supcker-beckje!
In mijn siel/ diemen met soentjens blust.

3 Eben alsse schromen
Wie't perijckel vrees/
So stand sietmen komen
Dwe kussens meest:

*E*sa dan weer gekust/ want daerme weckje
Maer vier en lust/ myn supcker-beckje!
In mijn siel/ diemen met soentjens blust.

4 Achtje dat hoor kussens
Datje my so terghet!
't En zyn geen rechte lussens
Als i'u lipjens berghet:

*E*sa dan weer gekust/ want daerme weckje
Maer vier en lust/ myn supcker-beckje!
In mijn siel/diemen met soentjens blust.

5 Roose-mond/ myn lieffen!
Mijn hartje/ mijn min!
Mijn soete hemigh-dieffe!
Kust my na myn sin:

*E*sa dan weer gekust/ want daerme weckje
Maer vier en lust/ myn supcker-beckje!
In mijn siel/diemen met soentjens blust.

T'samen-

Tfamen-Zangh,

Tuffchen

CALIOPE en URANIA.

Stemme:

Nerea, schoonste van u Geburen, &c.

CALI. **W** At maecht Urania aen 't treuren?
Weest/weest/gegroot/mijn waerste sus
URAN. Ick kom van by des Aemstels deuren/
En groet u met een soete kus.

CALI. 2 Wat saegdy daer ons doch vooz wonder
In so weeldighe rijke stadt;
Daer den handel het al houd onder
Wat Poely daer voozmaels hadt?

URAN. 3 Wat/niet! dan logh en drogh regeeren/
En alles wat men dencken kan/
Dat de handelaers lieft' begeeren/
Daer haer gewin en schat komt van.

CALI. 4 Hoe gaet het met ons rpmmerhen?

URAN. Och! slechtelyck en gantsch veracht!

CALI. Ick hebber nochtans die my byjen.

URAN. Ja wepnigh/ en die noch verdacht.

5 Het schijnt men wilt se heel wt roepen
Die u/ of my besinnen maer:
Wat plach 't geestlyck rpm te bloepen!
Nu is die heel vergeten daer.

CALI. 6 Waer sijt ghy o Traghedy bloedigh?
Waer is/ waer is/ dyn oude eer?
Waer sijt ghy oock Comedy moedigh?
Ach! ick en sie u nergheg meer.

URAN. 7 Ick heb myn ampt aldaer gaen sluyten/
En stack myn hand in 't grundel gat/
(Den God Apollo bleesser huyten)
Mijn vinger droop van 't gulde nat.

CALI. 8 Ick wil het selfde daer beginnen:
Gheeft/ gheeft/ Apollo my verlos/
En rpmt dan rpmers dol van sinnen/
Daer vooz al neemt van my geen stof.

Stemme: Pluyst oft que je te dis la cause, &c.

Oolt Schaepjes/ laet my rusten/ En snoept de spruytjens of/ Die den
dagheraet kusten/ Ontrent ons - - Leuser Hof: En laet my hier
By dees rivier Nu verbeypden mijn God - - din/ Die op den dagh Haer meest wel
plach Te baden waer - - ick nu bin.

2 Ghy gladde Reemse haertjes/
Een spiegel van 't geboomt/
Mijn Nymphjens soete kaertjes/
Ap! hoorst nu onbeschroomt
Mijn rups-Pijps Liedt/
Ter eer u Vliet
En mijn Nymph', mijn Harderin/
Als sy haer baed/
En my versaed/
Oock u/ en het Woud niet min.

3 Wat denckt ghy schoone stroompjes
Als ghy mijn Lief omringht/
Dan dertel/ dan wat loompjes/
En is 't geen Sterr' die blincht/
Haer naeckte le en/
So schoon besneen/
D bekozen/ meen ick wel
Oock de God Pan,
Satyrs en Silvan,
Met Silenus haer gesel.

Pastoral,

Pastoral,

Stemme: Ghy lodderlijcke Silvia, &c.

Silvia! mijn soete kaer!*Silvia* myn Goddinne!

(gaer,

Myn troost, myn hart, myn ziel, te

Myn wensch, en lust in Minne,

So wit als snee, en blancker mee

Als eenigh Harderinne.

2 Veel lieffelijcker in 't gekruyf

Als d'effene valeyen:

Veel soeter als de soete druyf:

Aengenaemer als in 't spreyn

De schad'wen syn, als *Phæbus* schyn

Naer 't zuyden hem gaet scheyen.

3 O *Silvia!* veel frisser dan

De soele Somer-winden:

Veel edeler dan d'appels an

Pomonas Boomgaerts linden:

Als 't geytjen fris, die jeughdigh is,

In 't Bloemigh dal te vinden.

4 Veel sachter als de Pluymen wit,

Van d'alder-witste swaenen:

En tederder alst riet gesplit,

Oock klaerder als de traenen

Die *Iuno* schreyt, of *Iris* greyt,Om *Rhea* in te baenen.

4 Veel schoonder als een schoon Cypres,

Recht als Pop'lieren wassen,

Oran'appligh is u bles,

U schoonheyt als de plassen

Die *Floras* tuyn, so rond als schuyn

In groote wellust passen.

6 U groet' ick schoone *Silvia!*

U groet' ick puyck van Maeghden!

Ay! wend u lichte voetjens dra

Na hem die na u vraeghde:

En neemt in danck, mijn slechte sanck,

Is dattet u behaeghde.

Stemme:

M. C A M P A N U S

Stemme: A lieta vita Amor c'invita.

„ It aertsche leven „ Dat word gedreven, „ Door de doot weer tot
 een eynd'. „ Geen menschen dinghen „ Hier sonderlinghen Yets vast
 mach bouwen, „ Het moet verouwen, „ Ja veel eer -- der dan het schijnt.

2 Daerom myn laeren
 En wil ick spaeren,
 Onderwyl sy jeuchdigh syn;
 Ick weet myn daeghen
 Die 'k heb ghedraegen:
 Maer gheen die kommen,
 Hoe groot van somme,
 Dat te weten is my pijn.
 3 Dus wilt my schuwen,
 Ick sal u gruwen,
 O droefheyt! ghy slyte vleesch,
 Wech bracke suchten
 Wilt van my vluchten:
 Wech staerigh wesen
 Ick wil u vreesen
 Ofmen my de duyvel wees.

4 Komt soete kusjens!
 Kom soete lusjens!
 Kom myn *Nimphje*, kom myn min!
 Kom laet ons soenen,
 En eensjens boenen,
 Ach! uwe tanjens
 En uwe handjens
 Dat eens vreughdigh na myn sin.
 5 Wilt u niet stooren,
 Noch haer klap hooren,
 Die u praeten vande tuchr,
 't Sijn viservaesen,
 Ouw-wijfjes raesen,
 Die Maeghdom roemen:
 Verwelckte bloemen
 Sy haer kiezen voor de vrucht.

Stemme:

Stemme: Les Grand's Palleys admirables.

Enigh in dees duy - ster Wouden Wil ick straf Mijn jeughd' en

tijd gaen ver - ouden/ Tot in 't graf.

2 Achter dese hooghe Berghen/
Onbekent/
Wil ick/ als een ballinck/ terghen
't Levens end.

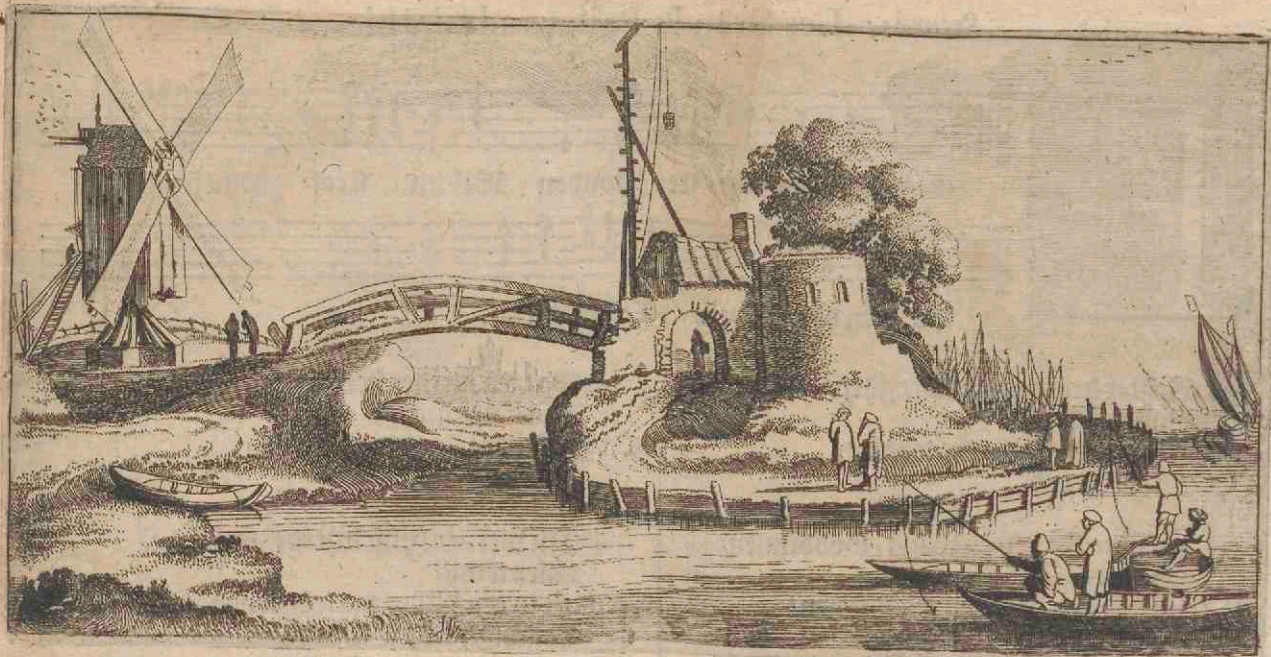
3 En ghy Boom/ en woud - Goddinnen/
Oock Napæen,
Wilt dit treuren klaegh'lijck singhen/
En verbræen.

4 Weent met my ghy Boss'/ en boomen
Droebich al/
Beekijens/ blietjens/ en ghy stroomen/
't Ongeval

5 Dat ick nu met heete traenen
Droef beschrey:
En ghebozen is upt waenen
Van ons bey.

6 Pu wel aen! ghy wreede Schoone/
Paer u wil;
Sal ick in een klups gaen woonen
Eentwigh stil;

7 Daer gheen sterff'lijck mensch sal weten
Van myn staet.
Daer so wil ick zijn vergeten
Dooz myn quæet.

De zee-may is verblijd, Wanneer hy raecht van land,
 Moch bly'er, als hy hem ziet in behoussen hand:
 Mijn Waeck, dat is mijn Hoop, mijn reys dat is mijn Winne,
 De zee mijn sicht-Gesey, om u mijn Nymph' te Winney.

Stemme:

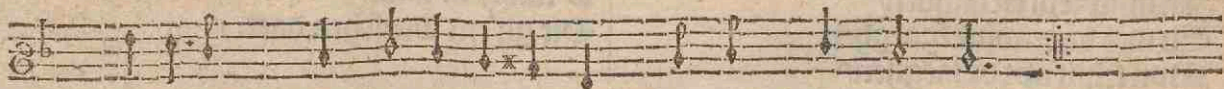
Phyllis, schoonste Phyllis, Of, Pronckje vande Maeghden.

En Schip kom te landen/ Door de woeste baren/
En de Syrtche stranden/ Dat met veel gebaren:

Wilt my Venus sparen/ Van meer perijckel noch/ Want even/

mijn leven/ Moet streven/ en zweven/ Als een Boots-man doch.

2 Liefde syn myn golven/
Daer in moet ick seplen/
En staegh in ghedolven/
Na myn Noort-sterr' peplen/
t' Pekel-nae verdeplen:
Het ontweert dat ick sehwa
Syn blaghen/ die daghen
Dyt d'ooghen/ getooghen
Van myn Nimphje mi.

3 De sanden en klippen/
Daer ick op vervalle/
Ach/ dat syn haer lippen/
Darteltjens in 't mallen/
En te reed in 't kallen/
Als sy te trotsich my
In 't spreken/ uptbreken/
En plagen/ my jagen
Heel wijt van haer sy.

C 2

4 Caribdus

4 Caribduſ in ſwelghen/
 Daer by Scyllas woeden/
 Die mijn ſchip verdelghen/
 En tot ſchip-breuck ſpoeden/
 Och! dat is het gloeden
 Van haer te wreede hart:
 Die ſpytig/ en bytig/
 Mijn ziele/ vernielen:
 En tot afgront wert:

5 Weer de ſoete winden/
 Die boorzpoedigh jaeghen/
 In mijn zepl en blinden/
 En met boor-wint draeghen
 Mijn ſchip upt de laeghen/

Daer ons de zee mee plaeght:
 Syn loncken/ gheſchoncken/
 Dyt minne/ vriendinne/
 Als het u behaeght.

6 d'Anckers die bevizien
 Mijn ſchip inde ſtromen/
 En oock/ na veel ty'en/
 Weer te land doen komen;
 Syn de ſoete ty'en
 Van uwe minne-bloet:
 Goddinne/ laet winnen/
 V ſlave/ de have/
 Die gh'em wenschen doet.

Anacreon na-gebootſt,

Tſee-ſpraeck,

Stemme: *Madona mia pietà.*

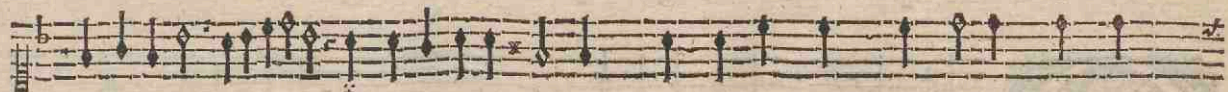
Wer blieghe Duffen heen? Stil wat/ verſtaet mijn re'en/ Hoe dus te jachten?
 Seght

Seght my van waer ghy komt/ Dus om-kraanft/ en om-blomt/ Met gulde schachten?

Waer haelt ghy/ soete Dier! so schoone luechten? Dat al maer Balssem is dat ghy kund

suchten :/: :/: :/ En met u witte beekjen/ Den Amber/ dunckt my/ lechje/ Die daer

uyt als een gent weer schoon komt bloepen Over de velden/ over 't hout/ Over de beek-

jens/ over 't woud/ En doet het grasselijn met de kruidjens graepen.

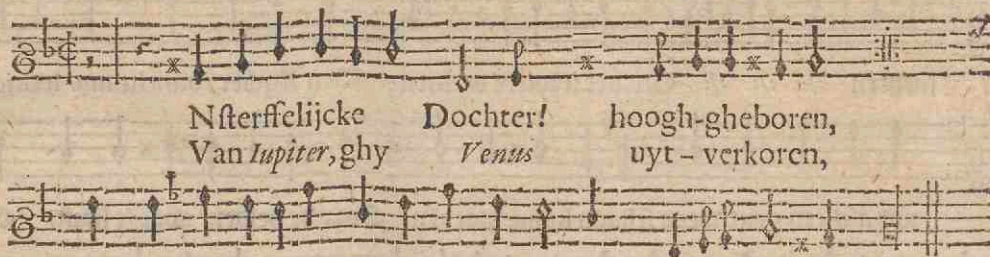
2. Ap stil/ stil/ laet my gaen:
 Ick bidd' u/ 'k mach niet staen/
 Want ick ben 't Boedjen
 Van Silvia mijn Vrouw/
 En draegh een briesjen nouw
 Aen 't minne-Goodjen/
 Vrouw Venus heeft my eerst aen haer gegeven

En in haer dienst ick wil verslyten 't leven/ :/: :/: :/
 Ick acht meer haer gheboden/
 Als 't Nectar vande Goden/
 Mijn dienst is my/ meer als een vyfheyt waerdigh.
 Ick draegh haer heel braeve lippen/
 Die veel soeter is dan Chym/
 In Iovis ghebouw/ by de Goo'n eerwaerdigh.

Ode van Sapho, aen Venus.

Ποιχίλό θρονί αἰθάναι Ἀφροδίτα,

Op de Sapphica-zangh. Of anders, als volgt:

Nsterffelijke Dochter! hoogh-gheboren,
Van Iupiter, ghy Venus uyt-verkoren,

Die daer zijt gefeten op *olimp* te woonen, U tot een Throone.

2 Aerdighe Pleeghster van bedriegeryen!
Soete Beweeghster van 't minne-vryen!
Goddin u bid ick, my niet t' over-laden
Met forgh en quaden.

3 Maer kom te my-waerts Minnelijck in Liefde,
So ymmermeer myn beedjens u beliefde:
Goddin eerwaerdigh! wilt u doch verkleyngen
My te verschynen.

4 Want

4 Want als ghy laet u hooghe setel ledigh
In 's Hemels woningh, om te komen vredigh
By ons ter aerden, op u gouwe waghén,
Prachtigh gedraghen.

5 Die snel en veerdigh u kleyn Mosjens trecken,
Wiens bruyne wieckjens op de wolcken reken,
Wiens kleyne pennen de dunne lucht doorsny'en
In 't neder ry'en.

6 Dan ghy, ô schoone! met een lachend' wesen,
Vol soete loncken, *Cupidootjens* pesen,
My komt te vraghen, wat ick inde Minne
Nieuws wensch te winnen?

7 Wat voor een dienaer (seght ghy) sal ick maken
Dat inde strickjens van u min gheraken?
Dat hy ghestadigh u vierichlijck moet vryen
Tot allen ty'en?

8 So yemant trachten u oock te verachten,
Sapho, myn waerdsfê, die wil ick zijn gedachten,
Door minne-plaghen, op het hartste leeren
U weer te eeren.

9 En dié u vlieden, sal ick weer doen komen
Dat sy u bieden haer harte, sonder schromen,
Om in u Minne met haer ziel te branden,
U t'Offerhande.

10 Kom dan, Goddinne! komt dan, weest my jonstigh!
 Kom in mijn hulpe, toont u *Sapho* gonstigh;
 Wilt haer ontlasten van haer sorgh en quellingh,
 En all' ontstellingh'.

11 Oock wat mijn harte hart'lijck wenscht te krygen,
 Wilt, ô Goddinne! daer u hart toe nygen:
 En inden strijd oock weest my niet afgaende,
 Maer trouw by-staende.

Uyt E U R I P I D E S,

Stemme: Een Meyfken op een Rivierken, &c.

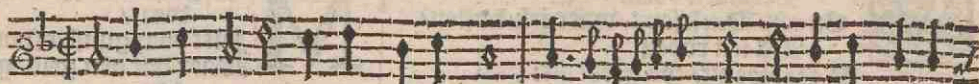

Ytheræa toont haer heel beleeft, goed-aerdigh mee,
 Aen alle die haer dulden en eere doen, tot aller see.
 2 Maer soder yemant trots en moedig, haer lastig is,
 Zy kan het straffen met harde plagen, dat is gewis.
 3 Venus swerft, en kruyst den Hemel deur, oock
 d'yle Locht, (vocht.
 Van daer soo komtse dan oock dalen neer, in 't bracke
 4 Wi haer is alle ding geschapen, haer lonckjens doen
 Dat de Min ons hart kan overwinnen, haer kussens voer
 5 Het minnende wyer, en stuurt te recht, sijn pylen heen:
 En selver schietse oock mee, als 't haer maer lust, ons hart in twee.
 6 Dees grooten Om-loop houd by leven, den mensch, en all':
 Van haer moet het alles wesen hebben, in 's werrelts dal.

Kus-Liedt,

Kus-Liedt,

Stemme: Wanneer ick slaep, voel ick, &c.

Anneer ick kus u schoone Roose-mond/ Dan ziel en hart die willen my ter

front Verlaten inde lust/om by u haer rust Te genieten staegh/ o heel soete

laegh! Te genieten staegh gevan gen: O kus! o soete kus! duurt lange.

2 Kom kust my eens/noch eens mijn Nymphjen, ap!
Piet al te slauw/ noch oock te suel van bep:
Du ick oock eens/ noch eenmaels soete Beck!
Noch ap! noch eenmael/ och! het soet verhael/
Noch ap! noch eenmael/ dan rusten:
O kus/ o soete kus/ laet lusten.

3 O kussens zijn het Nectar soet vermaert:
O lippen donw't Ambrosia van aert:
Deel soeter als Thijm op Hybla vergaert/
En u supcker-aem/ verboert my t'saem/
En u supcker-aem mijn geesten/
Kom kus/ maer soete kussens meeste.

4 Och of mijn ziel met kussens in u glee
(Mijn Roose-Mond) haer lang-voorsienende stee/
Dan bleef dees romp/eplaes! herooft van vrenghd.
Doch 't en mach niet schaen/als mijn siel mach gaen
(Doch 't en mach niet schaen) om t'erben
In kus/ in soet gekus te sterben.

5 Kom rooft mijn ziel/ sy is alree gereet/
En wacht u kus/ o kussens ghy die weet
Te schaken wie ghy wilt/ kom blaest my in
Een fris nieuw gemoed/ die m'in kussens doet/
Een fris nieuw gemoed te haken:
Komt kus/ kom soete kussens vake.

Herder-zang,

Stemme: *Est ce Mars le grand Dieu, &c.*

Elden, schakers van mijn lusten/
 Beenden ook:
 En ghy Daeltjens/waer ick kusten/
 Als ick roock
 O Gehloemt/ soo geroemt:

Seght waerom rooft ghy my
 Myn vyverp?

2 Wonden/ waer de windjens suchten/
 Beekjens mee:

Waerom doeje van my bluchten/
 Wt dees stee/

Mijn Goddin/ die ick min?
 My seght haer alle-bey
 Hoe dat ick schrey.

3 Laet u groene boompjes tuggen
 Mijn ellend/

Doet haer teere blaadjes buggen:
 Waer geprent

In sal staen/ het vermaen
 Van Medor haren Vriend/
 Die haer noch diend.

4 Soo 't my niet word toe-gelaten
 Haer by-zijn:

Wilt/ o Velden! hoor my praten
 Van mijn pijn:

Wilt mijn nood/ en mijn dood

O Beenden segghen dan
 Een peder an.

Zangh,

Stem: *What if a daye, or a moneth, or a years.*

En gruwet de Hel/ waer peders mis daed
 wort/ (ge wroken/
 Niet doo? gunst/ of doo? kunst/ maer na loo?
 Waer dat aen geld/ gheweld/ of loof heyt
 schoyt.

Haer straffe recht en wort doo? geen staet gebroek/
 Al te hepligh is haer wet/ peder wort gegeven
 (Naer 't on-middelich geset) so hy in syn leven
 heeft gedaen/ en bestaen/ o verschicklyck derben?
 Waermen dan niet en kan/ voo? het leven sterben.

2 O straffe Stapel-hups van alle pijn!
 Waer torment/ en ellend/ syn hy hoop? te vinden:
 Een hel-hont Cerberus, daer hy noch syn/
 Gesusters dyp/ die de verdoemde sielen binden:
 Een geessel/ waermen af/ het bloet siet spren
 En een rat waer noch aen Ixion moet slypen:
 Oock den steen/ die alleen/ Sisyphus moet rollen:
 Tantaels uat/ en het vat/ dat Belides vollen.

3 Tityus stige smart/ en heeft doch geen bestant/
 Wiens geslagh/ men en mach/ sonder suchten hoor?
 Want Iupyns vogel eet syn Ingelwant;
 Long/ Leber/ Loos/ en komt tot het hart in hoor?
 Ach Helse pijn! ('t is waer) g'en sijt niet om lyden/
 Maer noch meught ghy met de Min in 't quad' niet
 slyden:

Hy alleen/ anders geen/ is een Hel/ ja quader!
 Wie 't senijn/ van syn pijn/ vrees/ en komtse nader.

Eynde vande Veld-Deuntjes.

I. I. COLEVELTS
C U P I D O O S

Dartelheydt.

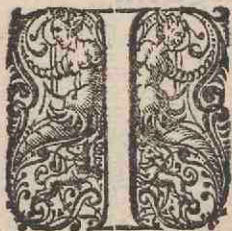
In dit boek is verhaelt de
geschiede van de
minne van Cupido
en de minne van de
menschen.

Zy stilte is het best met d' Langelæx te Giffen,
 Het Giffen oert verrast, bedrogen door de hoeck:
 So is het met de Min, al eer mey 't soude giffen
 Het Boeckjen is in 't net, door 't heng'ley vande Boeck.

Soete Morghen - Gift,

Stemme:

Aenhoort doch mijn geklagh, &c.

Vffrouw, de gulde Zon komt flick'ren vanden Hemel,
 Die met haer Morgen-Gaef 't bedouwde natte gras
 Geeft voedsel en gewas,
 Want merckt het grage vee herkaeuwt het met gewemel.

2 Drooght door sijn heete kracht de paedjens en de weghen,
 Dat hy de vochte aerd' doet splyten van malkaer,
 Waer menigh lieve Paer
 Met een genoegingh soet veel waerde lusten pleghen.

3 Dees Beemden die ghy siet, waer menigh soete Vyver,
 Door enghte, naeuw en wijd' uytspreyt, door-loopt met vloet,
 Daer valt geen teghenspoet,
 Als maer de snelle vis't aenvat met graghen yver.

4 Ey fiet den Hangelaer geduldelyck moet wachten
Op 't fnacken vande vis, dud-oorigh met verdriet,
Soo is 't Mevrouw, ziet,
So gatet met de Min, en sijn verholen krachten.

5 Krachten, o al tewreed! krachten van groot vermoghen,
Wanneermen eens 't gesicht van sijn Prinçes aenschouwt,
Moet dencken jongh en oudt;
Datmen het soet en suur bemerreckt uyt de ooghen.

6 Waer dat vervallen sijn de daecken en de schuren,
Noch sietmen dat de groent' barst door de steenen uyt,
Oock sonderlingh meer kruyt:
Den Minnaer krijght sijn Bruyd nae wonder avonturen.

7 De Zon haer schijnffel laet, den avond valt op handen,
Vooghdesse van mijn ziel! hoe soet zijn wy ver-eent!
't Geend'Hemel heeft verleent,
Gebonden met een knoop van waer en wisse banden.

Willi-

Willige Toe-gift, Amoureux-Liedt,

Stemme: *Ach schoone Kericklia, &c.*

Crouweloose Min/
Helaes! u loon valt my te suur en straf/
Wat hebt ghy in u zin/ (graf?
Dat ghy mijn ziel verhoert na 't duyfster
Waent ghy dat ick u listen vlie?

Noch u/ noch niemant ick ont sie.

2 Al gaest ghy mijn u Crouw/
Tot teekeningh van weder-minnens blam/
Denckt waer ick u hoor houw:
Maer 't snodeste Dier dat opt ter werelt quam/
Ghy vleit dooz sachte vleperry/
Om my te hzenghen inde ly.

3 Onaed-aerdigh/ boos en vals/
Het schijn vermant waren u reden zoet/
Ghy haeltse in u hals/
En smijt my neer ontsinnigh/ ja verwoet:
't Is waer/ ick legh en woel in hant/
'k Verlies u hulp en onderstant.

4 Of ghy mijn ziel beswoert
In ulwe Zael/ als jough en dom bejaert/
Wat schalckhepdt doch aenraert
D schotse tongh/ fennigh/ snode van aert/
Daert voort/ volbrengt by al het geen
Dat schijnt onder u liebe leen.

5 Als ghy nu hebt volbrocht
D wil/ u lust/ en d'al gelwenichte bzeught/
En dat ghy hebt gesocht

Dooz sware pijn te pynigen mijn jenght/
'k Geloof dat u verharde hart
Noch wel tot een bewegingh wart.
6 Mijn leven op der aerd'

Dat staet (naest Gode) in ulwen hand' alleen
Me-bronw: aensiet/ bedaerd/
En mercht de stryd/ die ick wel heb gestreen/
Want u verbloekte toover-konst
My doet steeds trecken tot u jonst.

7 Want ghy begoochelt wis
Mijn ooghen/ laes/ dat ick loop als verblind:
Hier aen te merken is/
Wat valsigheyd u harte onderwint/
O Cooveres! dooz u bedrach
Doel ick u in mijn leven noch.

8 Laet ick gedoochhen/ siet/
Dees wreede wzaeck/ ontschuldigh in het bloet/
't Is best dat ick geniet
Bestemde tyd/ 't geen mijn de doot aendoet:
Soo sal mijn ziel geruster zyn/
En min bezijt van alle pijn.

9 Adieu schijn-schoon vermant/
Ghy sult my doch doen sterben duyfent doon/
Of ghy al by mijn komt;
't Is maer bebenusderp booz al de loon.
Adieu Princess/ leefte lang gesont/
En denckt eens aen u Crouw Verhont.

Toetz-

Toetz - steen, Amoureuus Liedt,

Stemme: *Moy Meysjen, ick heb voor desen, &c.*

Mijn Lief/ mijn soete Beckje/
Wat pijn is dat jou schort?
Wat trabbeldme dit Beckje?
Mijn eer doet ghy te kort/
Och/ och/ och/ och/ 't is deelyck om te hoozen/
En klaghe doch niet/ want isst soo/ je blijft doch niet verlozen.

2 Wel isst so berpentert/
Wat ghy dus pff'lyck baert?
Mijn dunckt/ te recht/ ghy leutert/
Ghy maecht een mensche verbaert.
Och/ och/ och/ och/ 't is nu selje moeten wiegen/
Ic bint me veel te mal geweest/ dat ic jou liet beziegen.

3 Comt hier ion rechte Molick/
Die baect soo menige Maet/
Door blijfjesen olick/
Te schenodigt hebt verleyt.
Och/ och/ och/ och/ waer bin ick toe geboren/
Ick krijt mijn oogen haest ontwie/ och laetje doch bekoren.

4 Mijn Moertjen sel licht bragen/
Waerom ghy mijn verlaert/
Wel heb ick recht te klagen/
Die volght zijn eygen rart?
Och/ och/ och/ och/ die tijdt begint te naecken/
Wschickme doch een Mat en Wiegh eer ick begin te kraecken.

5 Hebt doch wat mede lijen/
Ghy die ic hebt onteert/
Ick moette wel gaen mijen/
Want 't is mijn Daers begeert.
Och/ och/ och/ och/ ghy bint te licht van woorden/
© Linckert! so ghy Schijn va Deugd! t'onrecht ghy ic bekoorde.

6 Is dit beloft en trouwa?
Ist dit dat ghy soo vast
Mijn lieven soud als Doutoe?
© swaer overlast!
Och/ och/ och/ och/ wilt maer so veel beginnen/
Besteltme doch een Daeker-Moer/ of klijntje moet eer minne.

7 En salt niet zijn te spytigh/
Wat dan het liebe Wicht/
Moet heden zijn verwygh/
Jou Moertjen is wat licht?
Och/ och/ och/ och/ je weert Joris Jooften/
Ick sie wel 'k heb gien heul an ion/ ick moet me selbe troosten.

8 Doe ghy my so verleyden
Met woortjes/ supcker soet/
Weet ic wel watje seiden?
Ic swoert in ion gemoet
Och/ och/ och/ och/ ie soud me niet begeben/
Had ick gedocht dat ick (eplaes) soo styten sou mijn leben.

9 Hou Ghetje legt ion zinnen
Wel byghelick op mijn/
'k Sel jou als veur verminnen/
Ic sult mijn eygen zijn.
Och/ och/ och/ och/ ick huyl met blise tranen/
Wilt van al 't geender is geschiet in 't minst niet meer vermanen.

Comt kijnt/ comt maechje baerdigh/
Ick hebje maer beproeft/
Ic leecht al byn quact-aerdigh/
© heer/ ick was bedroeft/
Och/ och/ och/ och/ wat luck sal my gebeuren!
Wp sullen trouwen blyten stee/ dus wilt niet langer treuren.

Klachtige

Klachtige Herders-Liedt,

Stemme: *Kits Alemande.* Of, O eenigh voedsel van mijn jeughd, &c.

El Harderinne/ weede Maeght! Hoe komt dat ghy u Harder plaeght? Daer hy niet

dan met vriend-lyckheden/ Soeckt syn min en syn tyd te besteden: Al mijn bee/ al mijn

haef/ al mijn land/ al mijn hart/ Ick u gun/ ick u gheef/ en mijn wil willigh wardt O ghe-offert tot een zoen/ Daer

ghy ziet / daer ghy merckt / dat in liefde / dat in Min/ Ick ghetrouw / ick tot dienst / ick upt lust / Harderin/

Mijn lammerijens gae -- voen/ By klare Beech en Stroom/ en (larp!) als ick koom/ So blucht ghy schielijck

in 't Bosschagie Te schutten mijn - soete by a -- gie.

2 D'zieltjen schijnt verhart als steen/
 De suchtiens noch al 't d'zoef ghebeen
 Vermozwen niet u liebe sinnen/
 Daer ghy siet dat ick u beminne:
 Och ghy toont/ en ghy spzeekt/ sonder recht/ sonder maet/
 Ghy niet acht/ ghy niet kreunt/ ghy niet let/ op mijn praet/
 Dat onder schaduw oudt/
 Van het geest/ van het loof/ wel soo baect/ jae so veel
 Schylden upt/ met geklanck/ met genock/ met gequeel/
 In 't ruych bewossen woudt/
 Maer d'heldre Nachtegael
 Mijn wel-bekende tael
 Sal schatren upt op bosch en bergen/
 Hoe dat ghy u harder doint terghen.

3 Wilt ghy/ wy mengen dooz malcaer
 Ons schaeptens welck nu dwalen daer:
 'Uw' om u trots en groots gebieden/
 En de mijn moet om jonst geschieden:
 Want mijn sin/ mijn gemoet barst dooz d'uck/ en hem quelt/
 Daerom swiert/ daerom strop/ daerom swerst/ dooz het velt
 Ons beestjens/ die soo soet
 Dooz het dal/ dooz het wout/ dooz het land/ dooz den doulw
 Wepden graegh/ met geknaeuw/ met gedzups/ dies ick houw
 Dat ghy dit jonge bloet/
 Dooz 't wesen stups en straf/
 Sal in het nare graf
 Doen boeren/ nae 't ellendig leben
 Als ick my tot rust sal geben.

4 De hayzen bywn gelijck een git/
 Verand'ten haest als sree soo wit/
 Waer aen men sien en kennen mogen
 Dat ick werde en ben bedroghen:
 Al mijn pyn/ al mijn leet/ al mijn kracht/ al 't gewelt
 Nu vermeert/ nu begint/ nu ontsteekt/ nu ontfelt
 Dit bysmelooft hoest/

Het gedacht/ het verstant/ hem beswaecht/ hem ontroert/
 Of ick blie/ of ick blucht/ of ick raes/ ghy beboert/
 Och ghy geekt en maectt verdoost
 Mijn wilt verliest/ gedacht/
 Daer ick u dagh en nacht/
 Mijn dienst ten bollen u wou jommen/
 Doch ick leef nu als verwoomen.

5 Daer ick wel eer in schiep geneucht
 Dat is nu al onlust booz bzeucht/
 O lomren tughet van 't bierich byen!
 Dat ick om dees Nimph moet lpen:
 Siet de lucht/ siet 't geboomt/ hem beweegt/ dooz de kracht/
 Van 't getraen/ van 't gesuche/ van 't gelween/ vande klacht/
 't Geen dickwils onder haer
 Is gebeurt/ is gejoct/ is gemalt/ is gespeelt/
 Op een riet/ op een fluyt/ doch mijn siem/ 't nu bequeelt
 Het groot gegalmte naer.
 De wzaeck u volgen sal
 Dooz al mijn ongebal/
 Dat ghy aendoet mijn met doots pijnen/
 Dies ick troost loos moet verdwinnen.

PRINCE.

6 Daert boort Princes/ volbrengt u lust/
 Daert voort/ volboert/ tot dat ghy blust
 D wil/ u wensich/ u wel genoegen/
 Daer ghy u doch nae komt boegen:
 Doch gedenckt/ doch onthout/ doch geboelt/ in u ziel
 Het beswaer/ het geknaech/ het verdziet/ het verniel
 Dat ghy aen u harder toont/
 Siet mijn geest/ siet mijn rief/ nae mijn doot/ u verscheint/
 Als een schijn/ als een spooch/ doch als roock/ weert verdwynet/
 Hier wert ghy mee beloont/
 De Eungiers sullen 't saem
 Verbzeppen uwen saem/
 En quellen u met wzeede slaghen
 Dat ghy noch mijn doode sult beslaghen.

Liedt,

Liedt,

Stemme: Waerom, ach Schoone! eyfcht ghy van my, &c.

Oem-waerde Vrouwe/ o lieve lust!
Wanneer so sullen wy dooz minne paré?
Ghy weet myn trouwe/ ghy zyt myn
rust/

Wicht mijn ziel/en wilt die eben-naren:
Of zyn 't u Onders die dit beletten?
Soo zyn het veel te straffe Wetten.
Laura, myn hert dat barst van druck en pijn/
Niemand het verlichten kan/ ghy zyt de Medicyn.

2 Al zyn myn Jaren/ meerder als uw/
Laet haer sulcx in 't minste niet verdrieten/
Laetse bedaren/ weest ghy niet schuw/
Ich hoop dooz jonst we'er-min wis te genieten/
Al mijn rijkdoms groot vermoghen
Heunt ghy 's daeghs sien vooz uwe ooghen;
Dat is 't gevlochte vee/ of schaepjens die in 't groen
Verkauwen het genut/ dat haer dooz suaeck komt
(voe'n.

3 Veel gelts noch haben/ en is by mijn/
Anders niet als ick u heb gaen segghen/
Wat zyn wy slaven/ nu ick bevijn/
Wonders kan in min verborzen legghen/
Wy zyn ver-eent nu met malkander/
Ich min haer trouw/ sy liefd geen ander:
O herten-leet! o druck! dat d'Onders onse min
Weerhoude niet gedwang eens Harders Harderin.

4 O Maeder eben/ heeft vaeck gesepd:
Als mijn Dochters jaren zyn volkomen/
Niemand soud' leven/ die dese Medd
Sou hebben/ dan (eplaes!) 't word myn benomen:
Sy die my mint/ niet teghen reden/
Wilt teghens raedt haer niet besteden:
Dit baert veel druck en angst: sy blucht de veyern/
Daer ander Harders vaeck haer boege aen haer sy.

5 Als d'Herderinnen/ eens zyn vergaert/
Onder schaduw' ondt van groene lommer:
Ich voed' myn sinen: dees Pampyl vermaert
Heeft geen ander wit/ doch niet bekommer.
Ich neuy op een Harders-rietjen:
Sy queelt en singht haer Minne-Liedtjen/
De rep die treed ten dans/en springt als onbedacht/
En niemant/niemant niet die onse pijn versacht.

PRINCE.

6 Ich sal betoonen/ oprechte liefd/
Byben trouw tot d'ende van mijn daghen/
Ich sal 't beloonen/ 't werd haer gebriefd/
Dat sy haer vermyt van veel te klagen/
Geben gewoel dat al mijn sinen
Haer eeuwelijck vast sullen minnen/
Doch sterf ick/dat sy dan laet sypden op mijn graf:
Hier leyt een Harderkin, die sturf door dwang en straf.

Lof-Liedt in't Amoureuſ,

Stemme: *Cupido, geeft my raedt, &c.*

Ertſche Prinçes! die met u pracht en praelſ gheſloncker
Ontmant eens menſchen breyn, maect den hov'lingſen Ioncker
Een kint, geen kint, maer eer, onwetend', dol, en bles,
Trefte het verliefd gemoed, ey ſoete Tooveres!

2 Als ghy met u gewaed' het hof comt door braveren
In riftelende zijd', in Coninglijke kleren,
Die eens met u geſicht aendachtich word' begluurt,
Is, of ſyn ſwacke ziel aem-rochtigh leyt bemuurt.

3 De hayren van u hooft ſtrickt ghy ſoo deur malkand'ren,
Die weet ghy dagh en uur van ſnoeren te verand'ren,
En vlechte als een Crans ſoo ſchoon, ſoo waerd' ten toon,
Dat yeder die u ſiet, dees dracht is ongewoon.

4 U wangen blooſend'-root en hebt ghy niet beſtreken
Met eenich vermeliœen, om 't minnend' hart te breken,
Noch ghy gebruyckt geen kruyt, het welck ſoet-geurigh ruyckt:
Natuur u ſoo begaeft, in u deught elck ontluyckt.

5 Het aenſicht net beſneen, de neus, de mont, de tanden,
De lipkens als een kars, de wel-vol-toyde handen,
Het lichaem ſoo verciert, dat ſelfs de groote Godt,
En Goden t'eenemaal in 't weſen ſyn verſor.

6 De wel-geschapen le'en vertoonen haer so aerdigh,
 Dat yemant die 't be-ooght, die seyt: voorwaer s' is waerdigh
 Een Coningh, Prins, of Vorst, dat om haer courtoysy:
 Dan ick leef nu gerust, ick min haer, sy mint my.

7 Eerbiedigh met ontsagh, komen gediensstigh groeten,
 Door liefdens-kosery, soo buyghen voor de voeten
 Veel Ed'len als verblind', doch sy acht gheen gevley,
 Maer geeft de reden plaets voor 't janckende geschrey.

P R I N C E.

8 Goddinne die ick roem! u leugt en lentens Iaren
 Syn waerlijck op het soetst' van 't lieffelijck vergaren:
 Als 't u mogende vrou bevallijck valt geheel,
 Wensch ick, en anders geen, tot myn volkomen deel.

Harders Bruylofts-Liedt,

Stemme:

La Maurice. Of, *Waer mach mijn Hardertjen wesen? &c.*

Enus Burgerp verheben/
 Comt u met genucht begeben

In dese koelt:

Daer het gewenschte wintje swoelt

Al onder de lommer groen/
 Daer 't jeughdigh is te doen

Der maeghden Siep/

In 't Velts geschrey/

Haer met soete vermaeckingh boen.

2 Al de Harders en Harderinnen

Sullen nu malkander binnen

Onder een boom/

Dicht by 't ruysschen van de stroom/
 Daer 't soete beeckjen straelt/
 Daer elck sijn Pymph onthaelt/
 Daer Pan in 't velt
 Sijn pyppien stelt/
 Kluchtige deuntjens veel afmaelt.

3 Achter de lulwe bladen/
 Daer elck sal sijn lust versaden/
 Om dat gepaert
 Sijn twee Pymphjens/ goet van aerd/
 Ceres en Bacchus hly
 Bzengen haer bzuchten by/
 Men dzinckt/ men schenckt/
 Men stopt/ men plengt/
 Elck verlustight hem daer by.

4 Sy blechten soo te gader
 Kranstjes/ die haer aller vader
 Iupijn begeert/
 Datmen de Bzupt daer mee ver-cert.
 Vrou Flora bzengt 't gebloemt/
 Sy mee verwelkekoemt
 Bzuyd'gom en Bzuyt/

Met loof en kruyt/
 't Geen by de Goden wert genoemd.

5 Coridon, Silvia, beyde
 Sijn mee aen den dans bescheyde/
 Haer lieve vee
 Bzengen sy tot verfoetingh mee/
 Iupijn daelt neer op d'aerd/
 Meer Goden hoogh vermaerd/
 Menschen dooz bzeugt
 Dees jonghe jeugt/
 Dat haer dees Echt geneughte baert.

P R I N C E.

6 Daer na/ Prins/ dooz 't langh vertoeven/
 Wierden los der Godens schroeven
 Dooz 't dzincken seer/
 Vloogh elck nae sijn woonplaets weer/
 En Sol die doock sijn hooft/
 Daer van hy wiert berooft/
 Dees twee in 't bedt
 Raecten te met/
 Bacchus drauck had haer verdooft.

Amou-

Amoureuse t'Samen-spraeck,

Tusschen

CORIDON en SILVIA.

Stemme: Malle Symen.

Corid.

ILVIA, mijn Lief, mijn soete Engel hoorst,
 Hoe sluchtje? ey staet toech, ey tustert eens een v'hoort.

Silvia.

Coridon v'sist rusten, neemt v'oor dese rusten
 Een die 't gesucht ey klaghey meer v'erhoort.

Corid.

Niemand ter v'wereld ick minney sal als u:
 O Harderinne v'heest niet al te schuss,

Ick geef u mijn Schaepjens.

Silvia.

O gh' loofse Knaepjens!

Schoone v'hoordjens zijn 't v'baer ick v'oor gruss.

Corid.

Ey Goddin! Silv: 'k Acht geen Min.

Corid.

Wilt my niet v'erfmaden.

Silvia.

Coridon. Corid. Lieve Son.

Silvia.

Wilt u doch v'eraden.

Corid.

Corid. Siet dees arme Harder aey.

Silvia. Wist in Min niet Harder gaey.

Corid. Laet u ziel bessegghen zoet.

Silvia. 'k Acht soo geen hercregen goet.

Corid. Schoon ghy hebt reden.

Silvia. Stil, Gheest te Greden:

'k Spreeck u Ghesel, dan niet op sulckey Goet.

Corid. 2 't Wispeltur'ghe darter blinde Lindt

Maeckt my als rasend', Ghoelend', en ontsindt.

Silvia. Laet doch susseck praten.

Corid. Ach! ghy gaet my haten:

Wan dit brandend' Gyer my eens onthindt.

Silvia. Of ick nu Ghou Golsbrengen metter Gaerde

Al't geen ghy, Harder, op mijn begeerend' Gaert,

Wat sou't dan doch Ghesey?

Corid. Maer mijn ziel genesen.

'k Wensch geen liever Gzenghd hier opter aerdt.

Silvia. Harder, stout. Corid. My Gertrouwt.

Silvia. W Lam'rey die dwaelen.

Corid. Silvia. Niet te nae.

Corid.

Corid. Roy 't mijn ziel a smalen.

Silvia. Coridooy wat sou 't day zijn?

Corid. 'k Zeeldey af de druck en pijn.

Silvia. Saer 't mee niet gessonney waer.

Corid. Wilt doch eenmael jonney maer.

Silvia. Wat soeckt ghy harder?

Corid. Dat dees u harder

Ruffen mocht u lipkens hoor en naer.

Silvia. 3 Geen sleyery gay min, of geen gesoen,
En keunt ghy my, o Coridooy! me hoen.

Corid. Seght eens u genoeghen.

Silvia. Stillsijk, wilt u hoeghen,

Ghy bint seer versot, en al te groen.

Corid. Rusten? o neen, o Mymphe! jonge Maeght,
Ghy zijt het wit, daer het gedacht na jaeght.

Silvia. Wel, watte kuren!

Corid. Dagen, jaren, uren,

Niemand my mijn ziel als ghy ontdraeght.

Silvia. Ghy beboert. Corid. Ghy versoert.

Silvia. Ghy stort dart'le tranen.

H

Corid.

Corid. Ghy ontmant. Silv: Wijckt de brandt.

Corid. Meen, 'k room u Germaney.

Silvia. Wel hoe? Coridon ghy geckt.

Corid. Mijn Germaningh alleen streckt.

Silvia. Om te boeten u hermaeck.

Corid. Meen, 't schaer een heel soeter saeck.

Silvia. Zy schilt doch schy ghey.

Corid. 't Is om te herkryghey

W hart gemoed en mijn goot schiffe saeck.

P R I N C E.

Silvia. 4 (Mijn broeders beyden 't see in 't ander lant,
Sy souden spreken van mijn groote schant).

Corid. Zy schilt doch niet forghen.

Silvia. Meen, schacht zy tot morghey:

(Mijn hart geef ick u tot een onderpant).

Corid. Komt laet ons treden by de water-stroom,
Saen sitten en rusten al onder dese boom.

Silvia. Den avond komt galley.

Corid. Ick sal mijn zeeftjens stalen,

Sie nu loopen reddeloos ontoont.

Silvia.

Silvia. Siet de Lam. Corid. Siet het Lam.

Silvia. Maerlijck het is vander.

Corid. Dat het vee. Silv: Hier ter stee.

Corid. Woeten 't voochst' onder.

Silvia. En de suigelinghen daer.

Corid. Dzinckey uyt de Veeckjens klaer.

Silvia. Lesschen hare hooghen brant.

Corid. Zy het heet en drooge zant.

Silvia. Komt laet ons vhand' ley.

Corid. My sulley voochts hand' ley

Dat d' Harder d' Harderij doet onderstant.

Herders-Feest,

Stemme:

La Chime. Of, *Kluchtige, tuchtige Harderij, &c.*

ORIDON gingh vast weyden aen 't strant/ En neuriden op syn Herders - Niet/
H 2 Speelden

Speelden soo soetsjens/ met kloeck verstant/ 't Watertjen stilden na syn gebiet/ 't Woelighē

Dee dat hippelde mee Over 't gerucht van al syn geluyt/ Coetsen den toon/ soo net en soo

schoon/ Tot geluck-wensching van syn Bruydt.

2 D'aerde verjeughden dooz 't rijck gequcel/
Dat hy tot lof/ soo geestich syn pyt
Konde bewegen/ o aerlich gespeel/
Niemand kon treffen zyn harts begryp/
En daer oock hy/ syn vyherp
Ginck hy vertellen in eenigheyt/
Dat d'hooge Goon/ hem jonnen ten loon/
Soo een verweende en waerdighe Meyt.

3 Hy roemde van Silvias Dencht en Cer/
Hy teelden daer selfs genuchten in/
Het wenschen en waer oock anders niet meer
Dat sy volhardten sond' in de min/
En setten hem doen/ in 't grasen groen
Dicht by syn Schaepjens/ als af geslooft/
Maecten een Krans/ daer hy ten Dans
Soud' mee onvlechten syn Silvias hoof.

4 Beschaduwde lonnier/ sprack Coridon,
Ghy sijt getuygh/ en hebt vaech gesien
Hoe dat mijn Engel/ mijn waerde Son/
Quam myt wt gonste weermine bien/

Dosschen en beemd/ 't sal duncken u vzeemd/
Als om ons Echt sal syn vergaerd/
In 't soets van Mey/ d'Hard rimmen Mey/
Dan Coridon met syn Silvia paert.

5 Woelige diertjens schatert en lacht/
Diet hier Derwimer van Silvia,
Wilt u vermeyden en blaecht u sacht/
't Sonnetje gheeft mi syn waente dra/
Het wintjen luyt/ niet sijt te schuld/
Woelend' herknaut met lust u spys/
Springt vry verheucht/ om dese vzeugt/
Tot lof mijns Feests/ doet eenich bewijs.

6 Hy nam syn Ppyjen/ syn Harders-spriet/
Jaeghden de Lam ren al dal-waerts in/
Denckend' om geen vooleden verdriet/
Dichten/ tot lof sijns Verderin/
Op soete maet/ van d'Echte-staet/
Met soo een wt genomen geest/
Dat luyt self/ wt het ghewelf
Quam dalen neder tot dese Feest.

7 Goden/ Goddinnen waren by een/
 Droncken den Nectar met d' Harders Kiep:
 't Waffer al vreughden/ daer viel geen geweën/
 't Was in het koelst' en lustighst' van Mey:
 D' Hemelsche schaer/ die scheyden daer/
 Al 't soet vergaren dat nam een endt/
 Vlogen om hoogh/ uyt d' Harders oogh/
 Na de vergulde en Hemelsche Tent.

8 Van heyd' dit minnelijck soet Versaem
 't Bosje dat daverde dooz 't gedruys/
 Elck greep doe sijn Pymphje bequaem/
 Kuysden spelende/ hoertend' na hups/
 Songen seer bly/ so zjyd' aen zy/
 Dat haer de aerde dooz kracht ontloock:
 D' about die vil/ het worden heel stil/
 't Sonnetjen datter sijn hooffen doock.

L I E D T,

Stemme:

Liefst in secreet. Of, Engelsche Fortuyn.

Hemelsche pronck! die vander Maeghden Rey
 Verwint, uytbralt in deughden veelderley,
 U geeft toont uyt, u gaven rijck en veel:
 Geen schat soo groot als u, tot loon en deel.

2 Waer ick my wend, u wesen, ô Goddin!
 Gestadigh komt tot my, door sotte min,
 En terght, en stooct het vlammen' vyer so heet,
 Dat ick (eylaes!) mijn selver schier vergeet.

3 Ick loop in 't woudt by luwe Linden groen,
 Daer *Coridon* sijn Lammertjens gaet voen,
 Al tot versoet van mijn te leyde pijn,
 't Geeft troost noch baet, ghy zijt de Medicijn.

4 Op d'heuv'len hoogh rust ick, en sie eens aen
De barre zee, 't woudt met veel rijke bla'en:
Maer en vind niet, 't zy waer ick soeck of dwael,
Geen uws gelijk, beleeft, en heus van tael.

5 Laestmael was ick door gulle dartelheydt
Nae 't Hof getreen, te nemen onderscheydt;
Of 'k niemant vond, in schoonheyd uws gelijk,
Maer geenigh Maeght in 't trots en weel'ge rijk.

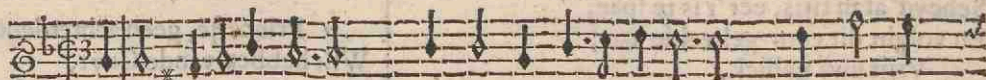
6 Koningh of Vorst, met haer Prinçes gepaert,
Maeghden seer veel van minnelijcke aert;
Noch schorten yets in mijn te keurigh oogh,
Maer ick (eylaes!) mijn selver doe bedroogh.

7 Dit waer mijn wensch: te erven tot een deel
U waerde Vrouw, Vooghdes van Prinçen veel:
Ick nu bemerck 't lief-kosen is maer windt,
Doch reden leert: versint eer ghy begint,

8 Vaert wel, voert soo de wapens inde vuyft,
Doet Minnaers veel als ghy mijn hebt gekruyft:
Doch merckt te recht, de wraeck u volghen sal
Voor mijn verdriet, en deerlijck ongeval.

Amou-

Amoureuſ-Liedt,

Stemme: *La Princeſſe.*

Min! ô wreede Minne! Wat zyt ghy ſtuurs van aert, Ghy woelt en

quelt de ſinnen, Als een twee-ſnydend' Swaert, Eylaes! eylaes! ô al

te wreet, Gedenckt Min u geſworen eedt. De gulde zael Weet u ſchijn-deught t'eenemael.

2 Loochent ghy nu de woorden?

Loochent ghy nu de daet?

Gheen vleyery en hoorden

Beheeringh in u ſtaet:

Maer jonnen eendrachtige vree

Tuſſchen (eylaes!) verſcheyde twee,

Indien ghy 't doet

Soo verkrijght ghy loon tot boet.

3 Min, dan ſal ick u vyeren

Op 't roockende altaer,

Schaepjens met rooſjens cieren,

En ſlachrenſ' u te gaer:

Iae doen, ter eeren de konſt en lof,

Verconden, hoe verſtant en ſtof

In uwe geest

Heeft verwond'rings-vlamme meeſt.

4 Om 't hoofſt ſal ick u hechten,

Tot een verweende trans,

Op u getoyde vlechten,

Een friſſe lauw're-krans:

Doet 't geen 't hart u heeft voorgeleyt:

Gebruyckt in 't minſt geen tegenheyt:

Doch vryelijck bromt,

Roept: mijn Lief, mijn Engel, komr.

5 't Is waer, ghy mooght nu seggen:
 Hoe zijt ghy dus outfint?
 Ghy ginght te recht uytleggen,
 Dit niet eens onderwint,
 Scheyd' af in tijts, eer 't is te spaer,
 En volght dit voor-gebeelde nae,
 Vrijt uws gelijk,
 So van deught en reden-rijck.

6 Sal ick, Min, dan begeven
 Dees ed'le Parragon?
 O Lusthof van mijn leven!
 Ach! dat mijn ziel u won:

Medoogentheyd toont nu ter tijt,
 't Gesegh, Min, acht ick niet een mijt,
 Haer blijf ick trouw
 De vermogen grootse Vrouw.

7 Princessje, geen achterdencken
 Wilt hebben vande Guyt,
 Hy toont maer een soet wencken,
 Slaet vinnigh achter uyr:
 Hy tuylt, hy drijft met my de spot,
 Daer ick om wensch, dat 's het genot
 Van u, o Schoon!
 Geeft u Slaef doch eenigh loon.

Drooms-Gesicht,

Stemme: O nacht! jaloersche nacht, &c.

ghy bedrogen, En sweeft, en swiert, ja komt op-slygen wyt der aerd?

2 's Nachts dick ghy komt te voor in 't soetste van mijn dromen,
Opent 't vernachte slot, dat my mijn kamer sluyt:
Ghy weet door eenigh spleet noch voor mijn bed te komen,
Ey, seghtme doch u komt wat dat se doch beduyt?

3 Of laet my in mijn rust als sorg'loos leggen woelen,
Kol-ryster, die verbaest, met dreunende gedruys,
Maect het vernufte breyn, wilt ghy u lusten koelen;
Blaeckert en brandt met kracht u eyghen sellefs huys.

4 Doch is 't, o Vrouw! 't verwijt 't geen ick daeglyckx moet hooren,
Dat ick met weder-min niet u toon, als ghy mijn?
Wegh met u vleyery, ick sluyt daer voor mijn ooren,
V liefde is maer valsch, u dranck bitter fenijn.

5 Doet vryelijck u best, 'k sal aen de Goon versoecken
Een rechte weder-wraeck, door Eunjers opgesmuckt,
Die u door raserry en vloeck sullen vervloecken,
Dies hoop ick dat 't uw daelt: tot voorspoed 't myn' geluckt.

6 Als ick dan wreecken mach 't geen gh'aen my hebt bedreven,
Dan sal ick sijn volnoeght, en 't warme lauwe bloedt
Sal hem verspreyden gaen in u met angstigh beven,
Dit zyn sal 't geen ick wensch dat u voor min ontmoet.

7 Ontvlecht 't gout-dradigh hayr, met Slangen dicht behangen,
Maer al door spoockery, als men 't te recht in-siet,
Keert u in 't eerst gedaent, of anders u omvangen
Een Nickerlijcke rey, als ick krijggh het gebiet.

't Is 't soetste tijd-Gerdrijf, een lustigh omme-reysje,
 Met schaetsen op het Ijs te gieren gints en Gbeer:
 Maer eben-Ghel ick houws dat liever 't grage Meyse
 Dooz 't struyck'sen op de Baen, yets anders deed heel meer.

Winter - Liedt,

Stemme:

Klagende drijft Phyllis 't wee. Of, Van Ianneton.

Iet de Winter kout en bar/ Die komt seer sel aendzingen/ Ziet eens

hoe sy eben Nar Achter malkander wzingen/ Elck een swiert en swept so

heen/ En de Nar gaet lustigh treen/ Komt rammelend aenstoten Op wackre sybe koten.

2 Fobert draept met Trijn op 't Ijs/
 Met nieuwt fatsoen van kleeeren/
 Elck pocht om de beste prijs
 De Paerden te trotseren:
 Nar/ nar/ nar/ soo roeptmen daer/
 Schicken bast de baen heel klaer/
 Men doet sijn best in 't ryen
 Om lieff 'lyck te bedyen.

3 Wie is maller/ seyd' men dan/
 De Rher of de Trecker?
 Dit spottende/ seyd' meyd' of man/
 En hoense noch veel gecker/
 Die sijn paert best is verciert/
 Met de nar op 't weptse giert/
 Die nar moetmen pryssen/
 En veel eers bewyssen.

4 Dan op 't ys in schuyt of sleet
 Doen een omme-repsje/
 't Is dan/ Heerschop wilje mee
 Met dat moije Mepsje?
 Soo het dan in als ghebalt/
 Dan op 't aldersoetst gemalt:
 Par/ nar/ nar/ wy kryten/
 Met sonderlingh verwyten.

5 't Paertje brunt met groot gedruys/
 Met opghesteken ooren/
 Den about valt/ elck spoet nae hups/
 't Is jeughdigh om te hoozen:
 Par/ nar/ nar/ soo klinckt de bel
 Heel soet past dit narren wel
 Van wepts en steetse pronckers/
 Gelijck of 't waren Jonckers.

6 Elck noch een zabade doet
 Met heen en weer te draven/
 Elck sijn lusten noch eens boet/
 En laten 't Paertjen slaven:
 Par/ nar/ nar/ soo is 't gerucht/
 Met een dreumende gebucht/
 By rpers en by rysters/
 By bypers en by bysters.

7 Dan men malt/ men jockt en speelt/
 Met lachen en met kussen/
 Menich soentjen men haest steelt
 Om 't ry-loon te versussen/
 Blyben nar/ nar/ tot het endt/
 Iae syn gantsch lijck afgemendt
 Dooz 't loopen en dooz 't hyghen/
 Als sy maer soentjes kryghen.

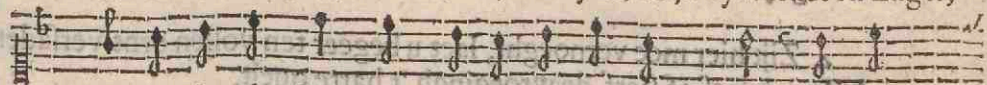
8 's Abonds by de lichte Maen
 Moet noch 't Paertjen trecken/
 Maecken soo de straet ruyt-baen
 't Is al om lusts vertoecken/
 En 't luyt al/ nar upt/ nar in/
 Om een hant vol kleyn gewin
 't Parretjen men gaet jaghen
 Om 't Mepsjen te behaghen

PRINCE.

9 Prins/ soo geck lijck niet bemindt
 Dat ghy u laet verboeren
 Van het ewijer wulpsen kindt/
 Wilt u lusten snoeren:
 Par/ nar/ nar/ soo sturfsje dan/
 Houdje lustich as een man/
 Reemt gheen Paert met bellen/
 Soo salmen u niet quellen.

Amou-

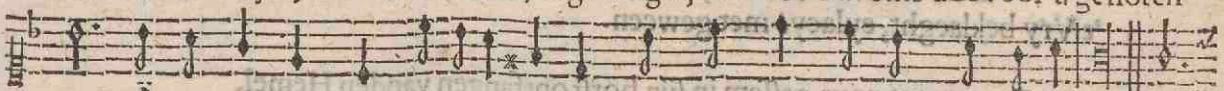
Amoureux-Liedt,

Stemme: *Balletti d' Alckmaer, Of, Amaril, die door u soet gelact, &c.*Eght, mijn Lief, mijn *Laura*, mijn Bruydt, mijn uytverkoren Engel,

Wacrom dat ghy sucht met droeffelijck getreur: Daer ghy fier,

bemerckt (helacy!) wel het vriendelijck ghengel, Dat ick's avonts doe voor u gesloten

deur, En ghy let doch niet, op u *Tyter*, fiet, Weynigh Min ghy met weer-minne biet.

2. Ghy hebt noyt bevonden eenighsins beveynfd' en snoode reden,
 Als veel Minnaers doen in 't vryen van haer Lief:

Iffer wel een Lievert in u hart, die u meer heeft gebeden:

En het binnenst' kent, door 't schryven van een brief,

Wat woud' ghy noch meer?

'k Sagh nae deught en eer,

En het selfd' versocht ghy met begeer.

I. I. COLEVELTS

3 Is u ziel verhart als yfer, stael, dat nimmer schijnt te breken?
 Soo is al de gangh verloren 't geen ick draef,
 Ghy komt my met u vergifte tongh so onbevoelick steken,
 Ick, die volghden steeds 't gebodt van u, als Slaef:
 O te wreede Vrouw!

Gedenckt aen u Trouw
 Die ghy swoert, die ick u valsch'lyck houw.

4 Zijt hier mee vernoeght, laet u begeer ten vollen eens versaden,
 't Zy ick leef of sterf, de wroegingh 't harte quelt,
 Want ick moet my reghens danck en wil in natte tranen baden,
 Dat weerlied' verhuyst, daer sy vast waer gestelt:

Ghy verwerpt mijn reen,
 Dies u lae wert Neen,
 't Vry beklaght, eylacy! met geweën.

5 *Tyter* moet noyt aessem in sijn borst ontfangen vanden Hemel,
 So hy niet volhart in waer' oprechte Min,
 Maer u ziel sal knaghen met veel pijn, en innerlijck gewemel,
 Tot dat ghy af-keert van dees verwarde sin:

Want ghy na mijn doot
 Sult beklaghen groot
 Het verlies, 't geen ghy door Mingenoot.

Droom-

Droom-Liedt eens Minnaers,

Stemme: *Het dagher uyt den Oosten.*

In 't diepste van myn dromen/
 Soo dochtme dat ick sach
 Een Lecker tot myn komen/
 Doch maeckten gheen gewach/
 Het stelde nae mijn wesen
 Strackx sijn pesen.

2 Mijn koetsje vloogh hy ober/
 Hy waende dat ick stiep/
 Och! docht ick/ guptsche rober/
 Hoe wel ick 't niet en riep/
 Hy swierde gins en weder/
 Op en neder.

3 Hy gingh in 't achter-hoeckjen
 By 't groen gardyntjen staen/
 Hy kreech soo menigh vloockjen/
 Doch 't zieltjen was belaan:
 Ik Swoer hy sijn moeders handen
 Dat mijn handen

4 Hem mochten eens bermannen/
 Ick sou dat kleyne Wicht
 Sijn boochjen haest ontspannen/

En breecken sijnen schicht/
 Dat hy om pijns vernutwen
 My sou schulden.

5 Sijn vleugeltjens die bloncken/
 Vergult op vzeemde aert/
 Het worde soo bzoa-droncken/
 't Heeft veel onrust gebaert/
 Dat ick eerst nae het swetsen
 Voelden 't quetsen.

6 De boest waer my intwendigh
 Piet anders als een gloet/
 Doe schaterdend 't behendigh/
 Vloogh wegh/ en riep: o bloet!
 Wilt ghy mijn noch wat rarten?
 Voelt u smarten.

7 De Daeck verliet mijn Ooghen/
 Mijn kamer ick besocht/
 Ick vond my recht bedzoghden/
 Maer niet in 't gheen gewrocht
 Was/ in mijn boest gedzeben/
 En gegeven.

8 'k En docht noyt om het minnen/
 'k En dacht aen geen verdriet/
 'k En kon het niet versinnen
 Waerom dit was geschiet?
 Doch 't ooghe gluurlyck ooghde/
 Daerdigh pooghde

9 Te lieben een Juffrouwe/
 Rae 't schynen een Goddin/
 Ick kreegh voorz druck en rouwe

Een Meysjen nae mijn sin/
 Die ick sal eeuwich dienen/
 't Hart verlienen.

10 Cupido, niet ghedencken
 Wilt mijn schempich verwoyt/
 'k Sal u offrande schencken
 Heel kostlijk; als de tijt
 My geeft eenich beheering
 In regeering.

Amoureux Liedt,

Stemme: Van d'Engelse Schoenlapper.

N 't koutste vande nachten kout
 Cupido my verraste:
 Syn pijltjens bloncken als een gout/
 Waer hy myn mee aentaste/
 Syn vleugels hy verhief seer hoogh/
 En schoot soo vlytich met syn schicht
 Dit einjer Wicht/
 Dat in het hartjen bloogh.

2 Doe hy syn wil mi had volbrocht/
 Wat stond' my te beginnen?
 Ick scheen verwondert/ soo my docht/
 Ick moest/ al wot 'k niet/ minnen:

Hy wzoeten dieper langs en meer
 Inwendich in het banghe bloet/
 O droef heyt soet!
 Ick merkten syn begeer.

3 Hy bleef daer soo gebonden vast
 Met sulcke vzeemde kuren/
 Ach Hemel wat een overlast!
 Van pijn cost ick nau duren/
 De bozst die reutelde door dwangh/
 Vermits doe hyse soo besloot
 Dit Gynjen snoot/
 't Gingh al syn ouwe gangh.

4 De lucht en wou noch upt/ noch in/
 Dooz ick hem most beloven
 Te draghen haer soo trouwe Min/
 Die ick eer had' verschoden:
 Het leven ick niet graeg' lijck liet/
 Beloft' ick deed met diere eed/
 Maer / ach! te wreed
 Dief my toe dit verdriet.

5 De banden wierden soo ver-eent/
 De doot die kon ons scheidē/
 Ick liefde wel/ maer bleef versteent/
 Gheen Min quam tusschen heyden:

Had my dit Wicht gheen pijn gedaen
 Ick soud' nae haer niet onniesen/
 Maer bluchtich blien
 Dit trouwen ongheraen.

6 Die Mint/ o Prins! legt eerst u sin
 Eer 't spruytjen kan vergraten/
 Niet blind' lings toe gaet in 't begin/
 't En teelt gheen liefdens loten/
 Draegt nae gheen vlesherpen seer/
 Soo sult ghy wy syn van 't ghequel
 Van dese hel;
 Neemt aen eens Minnaers leer.

Beklagh eens Harder, over 't af-sterven syns Harderin.

Stemme: La Bergere.

Ware Doedster van myn Jeugt!
 Wiens groote deugt/
 Wiens gaven blincken als de Zon/
 O velt-Goddinne!

O Harderinne!
 Die overwon.

2 Mijn hart/ mijn ziel/ en al 't gemoet/
 Hopt tegenspoet
 Senaectken my in 't lide dal/
 Daer ick met lusten
 Soo vaeck gingh rusten/
 O eenighst al!

3 De Goden schenen selfs verblijt/
 Dat doe ter tijt
 Wy Min met Min strengelden soet/
 Soo d'een als d'ander/
 Al dooz malkander
 In overbloet.

4 De doot gescheyden heeft ons Twee/
 Ey my! o wee!
 Verdooft loop ick dooz Bosch en Wout/
 Dat selfs de Dieren
 Schacken voort gieren/
 Myns stem verflout.

R

5 Ick

5 Ick woel/ ick draef/ ick run/ ick jaegh/
 Al eben-staegh/
 En gae vaecck sitten op u graf/
 Bedouwt met tranen/
 En moet vermanen
 Wat jonst ghy gaf.

6 Wel eer doen ick de aerd' opgroef/
 D tot behoef/
 En stack het spaetjen in het zand/
 Het druckigh lyden/
 Dooz 't lief verblyden/
 Nam d' overhand.

7 Leght daer/ dacht ick/ o liebe Licht!
 D sy ghesticht
 Een Marmer-Comb/ dooz trouwe min/

Dooz alle pijnen/
 Dooz al het quijnen/
 O Harder!

8 Doomen en beeckjens byplich cupghet
 Het wilde rupghet
 Betreden is vaecck van mijn hart/
 Met liefelijck kosen/
 Met minnelijck blofen/
 Met blpe smart.

9 Rust daer/ ey rust/ verkozen vrouw!
 Rond ghy mijn rouw
 Be-dogghen eens/ dan soud' ghy sien/
 Hoe in het leven
 Ick mi moet sweben/
 Troost' loos allien.

Amoureux Lied,

Stemme:

Brande Mauritius. Ofte: Ghy Vryers jongh van Iaren, &c.

D weet niet wat mijn sinnen So een-rinstigh beminnen/ Want ick loop en draef
 als

als dol vergeekt/ Doo? wegen en doo? straten/ En soeck tot mynder baten/ Een die ziel en hart na

haer eens treckt/ Soo sal 't verdyct/ dat ick moet lyden/ Endighen seer haest/ en 't sel bestrepen/

Drahen/ jaghen/ droef/ sal ick dan myden/ Ners mijn leven/ moet ick sweben in ellendt.

2. Ween ick doo? vele lusten

Mijn ter neer te rusten/

Altyt is 't ghedacht byen' loos ontraert/

Dan met phantassen/

Dan met sel bestrepen/

Endeligh de Min mijn eenichsins bebaert/

Streck ick mijn upt/ so komt verheeren

My het klepne Dicht/ om pijs vermeerren/

't Is schrick en vrees/ waer ick gae keeren/

Want de Goden/ selver bloden/ voor syn schicht.

3. Maer so ick krijch den Vengel:

Ich sal hem met ghestrengel

Beteng'len syn macht/ met woorden stijf geboept/

'k Ween hy sal hem wachten

Doo? Mins groote krachten/

't Schijnt hy maer 't voornem begeekt/ versoept/

O arghe Gipt! u lieve voedster

Is een dieneres en trouw behoedster/

Dande Liefde en Win een ware toetster/

Maer/ eplap! 'k roep om gracy/ sy niet haert.

4. Deemt sy dan in gennichten

Mijn al te deerlyck-suchten?

Och! soo moet ick lyden een swaer ellent/

Al mijn lust en leven/

Sal my dan begeben/

Siet mijn zieltjen wort aem-tochtigh afgement:

O min! hoe wezet syn doch u plagen/

Ghy die mijn borst in 't binnenst komt knaghen/

Wie sou ick doch in 't minst pets klaghen?

Dan die 't Minnen kan verwinne met haer kracht.

5. Ich sal vrou Venus dienen/

Wil sy mijn maer verlienen

Dat ick mach genieten dat schoone Beelt/

Ich sal haer kraansens vlechten/

Een outaer op doen rechten

Tot een offer/ 't geen ick langh om heb gegueelt:

Weest doch gestilt/ ick sal 't volbrengen/

Maer laet dese strafdoch met verlengen/

Ghy sult 't belooft de straer geheugen/

Dan sal 't harte/ van veel smarte/ syn bezyt.

Dwang-Liedt van Cupido,

Stem: *Laestmael gingh ick ter Iacht.*

O Nlangs sagh ick een Kindt
 Snel vliegen met sijn vlercken,
 Heen dryven op de windt
 Met uytgenomen wercken,
 't Had in sijn vuyst een wonder dingh,
 't Geen swijmde vry wat sonderlingh,
 Swijmde vry, &c.

2 Het dreyde gints en weer,
 Ick was in eenigheden,
 Ick stelde my ter neer,
 En sprack met soete reden:
 Wellieve Wicht, hoe swiert, hoe sweyt
 Ghy met soo wackre snelligheyt,
 Met soo, &c.

3 Ten langhen lesten, siet,
 't Quam dalen met sijn schichten,
 My docht; hy had 't gebiet
 Om Minnaers pyn te lichten,
 Hy stelden vast sijn tuyghjen ree,
 En mickte doe van liever lee,
 Mickte doe, &c.

4 Ick sat, als heel beducht,
 En docht: wat wil den Bengel?
 Ick nam terstont de vlucht:
 Maer hy, met veel gestrengel,
 Schoot sijn vergulde pyltjen, siet,
 't Voor-loopen kost my baten nier,
 Kost my baten, &c.

5 Ick bleef (eylaes!) gewond,
 Het hart inwendigh woelden,
 Ick keerde my terstond
 Na hem, die op my doelde.
 Wel wat is 't Schutter dat u schort?
 Ghy doet myn hart en ziel te kort,
 Myn hart en, &c.

6 Met reden hy bewees,
 En toonden my sijn pylon:
 D'een is van hoop en vrees,
 En d'ander quetst somwylen.
 Maer dese treffingh die u plaeght,
 Dar's dat ghy minnen moet een Maeght,
 Ghy minnen, &c.

7 Ick vraegh nae dwang noch recht,
 Noch u gescherpte vlymen,
 Wel, seyd' hy: lieve Knecht,
 Ghy dicht veel soete Rymen,
 So vande liefd', en van weer-min:
 Maer noyt quam 't in u sotte sin,
 Noyt quam 't, &c.

8 Ghy hebt veel Vryers loos
 Gerockelt tot het minnen,
 Al waer 't ghy noch soo boos,
 Ghy keunt my niet verslinnen.
 Somma, sijn krachten werckten doe
 Tot binnen in mijn hartjen toe,
 Binnen in mijn, &c.

9 Ick die noyt eenigh lust
 Had inde schoone Vrouwen,
 So wierd mijn vreughd on-rust,
 En moft een Meyfsen trouwen:
 Ick vond dees band soo over-soet,
 Dat ick hem noch bedancken moet,
 Ick hem noch, &c.

10 Het Hemelden om hoogh,
 En schaterde van vreughden,
 So langh als ick sijn boogh
 Kost sien, ick my verheughden,
 Adieu, riep ick, ô God! seer groot,
 Ghy zijt verlichter inde noot,
 Zijt verlichter, &c.

Minnaers Klaegh-Liedt,

Stemme: *Onder de Linde groen, &c.*

Upido, blinde God/waerom outroert
 ghy 't hart
 Met u scherp-geblinde pijl!
 Die soo treffend' is ter yl
 Dat het haert leyde smart!

O hoogsen gau en snel/ ontleet hem van sijn last
 Dat de Goden selver/ siet/
 Wieden voo? u strength gebiet

Als moed'loos en vermaest:
 Schelintje/ diefsen/ snoert u pees/
 Tot ick 't minne-briefsen lees/
 Soo 't my dan behaegt/
 Bliet dan nae de Maeght/
 Doet ontsceeken 't byer
 Op een byemt manier
 Aen die my deerlyck plaeght.

2 So ick in 't lesen merck/maer een vermomde
 Sullen al de letters swart
 Branden op de kolen hart
 Indien ick dit bevijn:
 Wat haer verweêd' gelaet beholde dick mijn geest/
 'k Liep onwetend' heen en weer/
 Woedende dan op en neer/
 Als een krank-sinnich beest:
 Boessen magh 't van u gemoet
 Datse d'overlast mij doet!
 Ick/ u dienaer trouw/
 Moet om dese Vrouw
 Swieren als ontsindt/
 Dwalen als een kindt
 Met onghemeene rouw.

3 Gunt my de krachten eens a Cyrcel dat ick 't
 Macht met spooch en tooverp (Wicht
 Brengen eens in angst en ly/
 En rooven soo sijn schicht:
 Doch niet mijn vlerckē hant te wankel als Icaer,
 'k Sal my myden booz de son/
 Soo ick my eens wrecken kon:
 Ick houd' u een Altaer/
 Datmen segghen sou/ dat ick
 Was Cupidoos grootste schryck/
 'k Sie dooz 't sinneken veel
 Ick gheen rust en teel/
 Maer heur groote kracht
 By in 't minste acht/
 By ruylt met mijn ghequeel.

4 Wel ben ick dan vergeekt? Ick byces hem niet
 Komt ghy Gode plager/ komt/ (een myt/
 Op u wetentheyd byz bront/
 Men weet wie dat ghy syt/
 D moeder maectē niet/noch had geen meerder pijn
 Om Adonis (o te wzeet!
 Doe hem 't wilde swijn verbeet)
 Ten gh'lycht niet by de mijn.
 Zimmers was 't u loos opset
 Dat ghy uwe moer in 't net
 Brocht/ in Mins ghenot:
 O ghy klepne fior!
 Hoe snel datmen schuwet/
 Ons pijn meer vernutet/
 Ghy gaet jou onwe tret.

5 Wat sal ick doen(eplaes!) 't versoek can baten
 Cyrces konst en Venus macht (niet/
 Hebben beyde geene krachte:
 Dus teelt de min verdziet/
 Moet ick dan onder 't joek/mulden tegen spoet?
 Ick en heb dit noyt verdient/
 'k Meen ick was zjn beste vrient/
 Doch 't breekt my op als roet:
 Komt boozts Bengel/ u wat haest/
 Neemt u pyl/ en woelt/ jae raest
 In mijn teere doest/
 Daer u ziel nae doest:
 Blaectert daer mijn ziel
 Al met groot verniel/
 Want gh' hier u selfs me aest.

Woedende Minnaer,

Stemme: *Venus Goddinne.*

Heed sijn de handen/
 Weedt is de pees / die barst van d'harde
 Weedt sijn de handen/
 Weedt is de Maeght / waer in ick vaecht
 Een vlam / welck nam

Haest wegh mijn vrygheddt:
 Ep / wat last en pijn my wert bereypt/
 Sal ick my dan van haer wreken?
 Peen / bedenckt u Minnaer / houdt/
 Siet ghy niet dat ghy doch houdt
 Maer op schijn-minnens trekken?

2 Ach! 't is wel wonder
 Dat valsch bedroghe kan schuylen inde geen/
 Die als een donder
 En blixem suel dooz-vlieghet mijn make leen:
 O Maeght / ghy saeght
 Mijn min vroom en op-recht/
 Die so menigh kranssen heeft geblecht:
 Dat waer al om 't hooft te rieren/
 Doch de aenghehoden dienst
 Toont te straf op 't onversienst/
 Dat dooz vzeemde Mins manieren?

3 Wat ist gevoelen?
 Ben ick van macht / (eplaes!) niet uws gelijck?
 Wat wilt ghy daelen
 Op 's werelts goet? ick ben van leden rijck:
 Daer hy / dien ghy
 Als my / veel liever minn

(hoogh/
 (he-dogh

Al u steunsel is maer lichte windt:
 Doch de tyden 't alles leeren/
 G' houd een Minnaer op den tuyl/
 Dieft een hooftse geck en uyl/
 Dit om yder te vraveren.

4 Daert voort / o vrouwe!
 Het blinde Dicht dat woelt in uwe ziel/
 Is dit u trouwe?
 Is dit u woort? dat my so wel gebiel?
 O schoon / wat loon
 Gheniet ick vooz mijn doot?
 Doch ghy selver lydt noch meerder noot/
 Leeft in vzeught met d'oude gryser:
 Maer te met u eensjens voeght/
 Hoe ghy aen sijn min genoecht/
 Die u hier valt een af-wyser.

5 Soo sal mijn leben/
 Soo sal mijn ziel ontlast sijn van 't beswaer/
 So sal noch sweten
 Mijn bleecke schim vooz u met strenghe gebaer/
 Doch sal / 't geschal
 Van u schijn-deughden veel/
 Hem verspreyden haest dooz 's werelts deel/
 Ha verwoede Tigerinne!
 Die u dienaar was en vrient/
 Hek ick dit wel opt verdient?
 Is dit vooz mijn trouwe Minne?

Vervol-

Vervolgh van Minne,

Stemme: Onlangs geleden. Of, O Angenietje! &c.

In in 't Boffchagie/ waer een bypagie
Eens Harders Harderin/
In waer en kuffifche Min:
Sp bynden soo foetjens/ haer wackere boetjens
Die swierden door het gras

Soo aerbigh en soo ras/
Soo geestich door den douth/ dat al het krupt
Verheughden door 't sien/
Door 't boerten en 't blien/
Van dees betweende Byndt.

2 Wat sijn doch de Minners/ als sy geen Derwinners
En sijn van 't Meysjen eel:
Hoe soet dat vaech 't gespeel
By abont in 't doncker/ soo maecten de Joncker/
In 't lest het maer is wint:
Dit doet byon Venus kint:
Ick hoorde al 't geheym heurs bejder hart/
Heur lust en verdoet/
Heur rust/ en 't geniet
Van bitter soete smert.

3 Ick kiam op de bomen/ ick quam aen met schouwen/
Ick sach van ver' in 't groen
Wat datter was te doen/
Sittende neder/ het Maegje teder
Gaf hem soo menich woort
't Gheen 's Minnaers ziel vermoort.
Sonma/ dit herder kint waer wel te byen/
Hy gafse een kus/
Op rieps: sus/ sus/
Wat leyd me doch op myn leen?

4 Dymph/ hier u Harder/ en socht niet barder/
De eer ick nopt misdee/
Doen ick by Galathee
Soo dick gingh vaten/ so vaech bergaren/
Gaest schoon gelegentheit/
Ghy hint te brade Mept!
Maer soo u Moeder ons met wil ber-cene/
Van salder myn lust
In all's sijn geblust/
Soo d'hemel het maer bekeint.

5 Sp traden te samen/ tot dat sy quamen
By 't rupssend' Beechjen klaer/
En soetjens volgd' ick naer
Haer Schapen en Rammen/ by d'Esen-stammen
Die d'wegh schier sijn gemist/
Hebben haer dooft ghedist/
Hoe menigh dupsent kushens stalen sy
Soo van malkaer/
Van d'een/ dan d'aer/
Door soetelich gebyp.

6 Den abont quam ballen/ de beestjens te stallen
Sy dat bebonden best/
Ick bluchten op het lest/
In 't loopen 'k noch hoorde/ recht dese woorden:
Dat sy sou sijn de Byndt
So haest de Map ontsuyp:
Al barboers singende soetjens hant aen hant
Een Lierjen van toon/
Soo net en so schoon/
Al langes de water-kant.

Harder-

Herder-Liedt, door vluchtingh sijns Beminde.

Stem: *Ach Moorderesse! Straffe Harderinne, &c.*

Ch Harderinne!

Soete lieve Maeght/

Vlucht soo schuwelijck niet in't wout/

Sunt doch weer-Minne

Andien 't u behaeght/

Is 't geboelen nu gantsch verkout/

Ghy komt u Harder aen/

Te deerelijck verflaen/

Beswaert hem niet veel doots pynen:

Is u hartje soo verhart/

Dat ghy vreught neemt in mijn smart?

Want ick troosteloos moet verdwynen.

2 Stilt doch u bluchten/

Stilt doch u gangh/

Siet hoe dat ick aem-tochtigh hygh/

Siet op mijn suchten/

Die mijn maken bangh/

Want ghy voert eenen tweeden krijgh:

Dies ick nu roep de doot/

In dit lyden groot/

Dat hy mijn mijn leven endet:

Want u strafheyd geeft een loon/

Dat ick sterbe duysend doon/

Ach! ghy u te afkeerigh wendet/

3 Wat sal 't u baten/

Als ghy dit lijf

Stadigh beult hoe langhs en meer/

Of streckt het praten

Tot een tijt-verdrijf/

Sal 't niet nemen eens een keer/

Hoe kan u wesen soet/

Een bitterlijcke groet

Doch aen u Hardertjen geben/

Die u dient in ware denight/

En schept alleen sijn geneught/

In u wel beballigh leven.

4 Ach groene boomen!

Vraeght kennis van

Al't geen dat hier nu is geschiet/

Beekijens en stroomen

Ghetuyghet dan

Van mijn jammer en groot verdriet/

Dat dese schoone Maeght/

Een Harder soo plaeght

Onbeboelijck/en sonder reden/

Och! heur hartje blijft versteent/

Om ick wensch te zijn vereent/

Dooz veel smekende gebeden.

5 Of ick koom klaegh/
 Of mynen stem
 Staeg' dooz- galmt de boskens maer/
 Of ick gae knaghen/
 't En heeft gheen klem/
 'k Suche (laep!) soo vooz als naer/
 Want dese Harderin/
 En heeft niet iude sin
 My veel jonste aen te bieden:
 Want de telgiens groot en breeet/
 Cupgen wel van al dit leet/
 't Geen een peder met angst sou blieden.

6 Onder de Linden
 Daer wy menighmael
 Dzeughdigh waren/dooz lust vergaert/
 Daer men mocht binden
 De soete Rachtgael/
 Ick met dese Pymph vermaert/
 Hebben ons namen vast/
 Ghesneden in een bast/
 In't midden vande boschhagie/
 Daer de traentjens op dat pas
 Vielen neder in het gras/
 In't slupten van onse bypagie.

7 O tweede Vrouw!
 Al u woorden vals
 Zijn te looffelijck nu verdooft /
 Acht ghy geen trouwe!
 Haelt ghy in u hals
 Al 't geen dat ghy my hebt beloofte
 Nu sie ick 't is maer wint/
 Gelyckmen onderbint/
 Ongeftadigh zijn 's vrouws gedachten/
 Want haer lieve wesen soet/
 Doet bewegen een gemoet/
 Maer in't endt pijnlijck verkrachten.

8 Daert wel/Princesse/
 Leest langh ghesont/
 Maer gedachtigh sijt dit vermaen/
 Van denckt/Dooghdesse/
 Men het streng verbon/
 't Geen dooz Eeden ghy hebt gedaen:
 O lieve schaepiens al/
 Verftropen in dit dal/
 Om dat ghy u Harder wilt schutwen/
 Dijt u beestjens stadt-waerts in/
 't Geen u geven sal gewin/
 Doch 't voozgaende noch meer vernutwen.

Amou-

Amoureux - Liedt,

Stem: *Si tanto gratiosa.*

Oem-waerdighe Iuffrouwe, Die, laes! mijn ziel inwendigh hond bevangen,

Voor d'eenighst' ick u houwe, By u te zijn heeft 't harte groot verlangen:

V Slaef, u Knecht, blijf ick oprecht, Van al mijn leyde leven, Soete Vriendinne, Ick u niet wyt de

sinne Kan begeven.

2 Wat is 't my wel een vreugde,
 Als ick ghedenck, de soete lieve woorden,
 V goddelijcke deughden,
 V blonde glans meer jonsten toe-behoorden
 Dan ick bewees,

Door dien dat rees
 Seer sware Phantasyen
 Godding gepresen,
 Nae droef heyt, so wy lesen,
 Comt verblyen.

3 *Ay laetse labbigh praten,
Laet haer lust, ten vollen eens uyt-boeten,
Sy mogen u nu haten,
Maer in het lest u't eynde sal versoeten,
Indien dat ghy
Mijn vryery
In't minste wilt erbarmen:
Want ick hoop heden,
Dat ghy mijn trouw-heyts beden
Sult om - armen.*

4 *'t Waer (lacy!) wel te wenschen
Dat u ziel waer gelyck het mijn in't branden,
O over-koude menschen!
Die geen gevoel van minnelijcke banden
Draecht in u borst,
Waer na dat dorst
Een Minnent-harte-ryerigh:
Ach over-schoone!
'k Verhope u te loone
Goedertierigh.*

5 *Als Liefs elkander lieven
Door ware min, niet met beveynde treken,
Wat sijnder Minne-brieven,
Vaeck menighmael aen u, o Lief gebleken:
En't gheen daer in
Stond, was de sin
't Oprecht gemoet waerachtigh:
Daerom, Vooghdesse,
Sijt dees mijn droeve lesse
Doch indachtigh.*

6 *O Son! o Licht! o waerde
Hemelsche pronck! wegh wereltlycke dingen,
Geluckigh die u baerde,
Noch meer gelucks heeft hy sonderlingen,
Die u ten deel,
Naer Gods beveil,
Door d'Echte mach geworden,
Want liefs ver-eenen,
Sal na mijn rechte meenen
Hier volherden.*

LIEDT,

L I E D T, Stemme: Iaques, Iaques.

1 Hetst in 't kriecken bande daghen
 Teegh ick met een soete lust/
 Met mijn harderin wyt jaghen/
 De liefde brack doe onse rust:
 Jager/ Jager/ sepd' sy/ liebe Jager/
 Weest doch met dit Wild' ghesust.

2 Langhs de klare waterstroomen
 Weeden wy doe hant aen hant/
 Soerjens by de wil ge boomen/
 Ende luwe waterkant/
 Jager/ Jager/ wat is 't soet te Jagen
 In het heuvligh dypne-sant.

3 Des dantws silb' te drup' len droopen
 Nebens 's Jagers soet ghebyr/
 Doozts soo scheen den hemel open/
 Ick docht/ dit licht wel spoockerij/
 Jager/ Jager/ riep ick/ liebe Jager/
 Dooz schrick schynl ick diechter by.

4 Hoe wy meerder ons verbaerden
 Ober 't onbewacht ghesicht/
 Hoe de Goden meer op aerden
 Schenen neer te dalen licht:
 Jager/ Jager/ riep ick/ liebe Jager/
 Wachte booz het Guprijes schicht.

5 Niet had ick dees gulle woorden
 Haest ghe-endighe/ of de room
 Dont in 't sien/ soo stijf met koorde/
 't Was sijn gont/ o 't was te schoon!
 Jager/ Jager/ soete liebe Jagger/
 Dees eer ben ick ongewoon.

6 Sus/ riep d' Jager/ wilt wat stillen/
 En besadighe jou gemoet/
 Wat sel dit bedruyven willen/
 Luyt toont hem als berwoet:
 Jager/ Jager/ och mijn liebe Jager/
 Och! hoe hoocht mijn warme bloet.

7 Dit booz ons in als verschenen/
 Wy ons doe verflouten wat
 Daer te treden/ maer berdwonen
 Is dees kostelijke Schat:
 Jager/ Jager/ wel mijn liebe Jager/
 Wat booz tooberp is dat?

8 Siet de Jager nam sijn honden
 Met veel kronne-sprongen wepts/
 Heeft se 't samen dast gebonden/
 Wacker aen sijn stybe lepts:
 Jager/ Jager/ sacht/ mijn liebe Jager/
 Ghy doet veel te veel beschepts.

9 Nae dit langh en jachtich draben
 Hebben wy ten lesten/ siet
 Ghekomen in behouwe haben/
 Vertelde wat ons waer geschiet:
 Jager/ Jager/ sprach ick/ liebe Jager/
 Wat is 't oock een soet berdziet!

10 Of u prins dees tooberpen
 Oock ontmoeten in dit dal/
 Wilt dan 't spiercken u doch wyen/
 Anders heeft het sloet/ noch dal:
 Jager/ Jager/ sepd ick/ liebe Jager/
 k Den 't die by u rusten sal.

Siet eens dit Meysjen soet, op 't Schoussien staet te trachten,
 Te shinney klegne shinst, tot hulp' des Gzeemde May:
 Soo is het met de Min, mey moet den tijt verksachten,
 Den Meyt Gay sieker see, doen goet genoeghen ay.

Stemme:

Om Ialoufy te schurwen, wilt ghy weten hoe, &c.

N lieve Meyens tyden, quam ick over-treen
 De Paetjens daer ter fyden, my ter haest verscheen
 Een Dier, een soete Dier, een Meyfjen fris en vaerdigh,
 'k Groeten haer goedertier, beleefdelyck en aerdigh.

2 Mijn lichaem waer beladen, met een sware vracht,
 Wy na het Schouwtjen traden, daer ick wel sloegh acht;
 Dat dees te wackre Meydt, haer Schouwtjen los ging maken,
 Tot mijn dienst stond' bereydt, om over wegh te raken.

3 Haer vloeyend' soete reden, mijn hart heeft verbaest,
 Haer wel-getoyde leden, vlogen vluchtigh haest,
 Traden soo inde Schouw, geladen met mijn Paerden,
 Waer over dese Vrouw, hadd' sin in jong-gejaerden.

4 Somma, de woordjens groeyden, door de soete Min,
 Haer wangetjens die bloeyden, 't scheen recht een Goddin:
 Door al dit lief gevry, setten wy het aen lande,
 S'haer voeghden dichter by, gebonden door Mins banden.

5 De vracht wou icker geven, sy 't so niet verftont,
Sy wenschten wel haer leven, dat haer was gejoint
Te woelen so met lust, te reysen mee in vreughden,
Wy hebben wat geruft, daer 't loofjen in verjeughden.

6 Door dit getockel soetjens, word' sy so verblindt,
Iuyft slibberde haer voetjens, van die dwarrel-windt:
Ick was, ick weet niet hoe, ten hooghsten opgenomen,
Hoe wee was haer te moe, sy hygende met schromen,

7 Seyd', holla! laet dat mallen, Soetert, stil, ey stil,
'k Ben onverhoets gevallen, 'k docht; 't is met u wil:
Mijn wel-gevleyde tongh, haer hartje so bekoorde,
So dattet noch aengongh, en deed' haer als 't behoorde.

8 De Beemtjes en de Linden, schenen selfs verblijt,
Ick gingh mijn tuyghjen binden, om te doen mijn vlijt,
Dat ick mijn vracht en pack, ten dierst mocht gaen bestedē
Doe 't soete Meyfjen sprack, ick gae met u in vreden.

9 Sy liet haer Schouwtjen dryven, bracht so veel te weeg
Dat ick by haer most blyven, sy mijn jonst verkreeg,
Trouwden so met begeer, en leefden lang te samen,
Tot dat den Hemel weer, ons van malkander namen.

Venus-Gunſt, Stem: *Orangee*.

D Ees nacht voorleen ick lagh, Waer dat mijn oogh eens ſagh, De ſnel-
 gevlerckte jonge Guyt, En ſtack ſijn bientjen achter uyt, 't My groeten,
 ontmoeten, En ſpand' ſijn boogh, So ſchutterlijck met kracht: In 't doncker, 't geſloncker,
 Dat in mijn ziel veel Minne-kuren wracht.

2 Ick raefde vande vlam,
 Doch onverſiens ſoo quam
 Sijn Moeder met haer duyſjens teer
 Haeft dalen vanden Hemel neer,
 Sy fuchten, 'k wou vluchten,
 'k Was heel verbaest,
 Door ſonderlinghe pijn,
 Riep; Minner, Verwinner
 Sult ghy (loopt niet) van u Princeſſe ſijn.

3 'k Vermande my ſeer ſtout,
 En ſprack; hoe menighfout
 Heb ick, Goddin, u aen-gebeen,
 Met over-droef en naer geweent!
 Den Lecker, den Trecker
 Stont vaſt en loegh,
 Met over-groot geluyt,
 Ghy Vryer, ghy Stryer,
 U lief, u harr, met u ſal ſijn de Bruyt.

4 Wel, seyde ick, God der Min,
Wie heeft u inden sin
Gebrocht van liefde en vryery,
't Geen eenighsins soud raken my?
Geruchten noyt vluchten
In eenigh mont:
Maer bleef by haer en mijn:
't Is wonder, dat onder
U wesen schuyt een bitter-soet fenijn.

5 Ten langhen lesten, siet,
Ick volghden sijn gebiet,
En sprack het Meyjsen noch eens aen:
Terstont heeft sy 't met my bestaen,
De kuren, de gluren,
Die hy bedreef
Van vrolijckheit en vreught,
Van singhen, van springhen,
Om ons Versaem, geschiet met soet geneught.

Geselschaps Ver-eeningh,

Stem: *De May die komt ons by, &c.*

En Dochter wel ter sneegh/ die kreegh
Geselschap langs de Beemtsens inde wagh/
En knechtjen onbekent/ die went
Sijn gang na haer/ 't was midde in de May;
Hy groetense bequaem/
En vragghden na haer naem/
Sp 't willigh sepden/ en maecht haer bekend/
Doozts gingense heen/ Al koutende treen
Daer 't eerste Convent.

2 Daer komend' heeft gesept/ de Meyt:
Op Wyer komt/ en geest een Soodjen Vis.
Op was terstond geriet/ onthiet
De Waerd/ en sepd: ey komt/ en deekt den Vis.
Het werde so beschickt.
Het Meyjsen dat verquickt

Hoe langhs hoe meer na dese quant/
Sy sagh hem vast aen/ En deed hem vermaen/
O vpremt verstant!

3 De Vis die wiert geschapt/ maer sacht
Het Mepse docht: nu heb ick rechte reen/
Te jocken/ hoerten/ vry/ seer blp/
Want wy sijn hier geneughelick alleen/
Hy sprach: mijn liebe Dier/
Op maecht doch wel goet tier/
Ick sal 't betalen/ stil weest gerust/
Betaeltet mijn weer/ Het is mijn begeer/
En graghe lust.

4 Het Mepsen was niet gram/ maer nam
Een roemer Wyng/ en heestet hem gebrucht/

Hy doe op sulcken voet/seer goet
Bedanckten haer/'t was 't gene dat hy socht:

Men sloot de Camer toe/
Doe wec was haer te moe/

Hy blydese neer / doch met haer wil/
Betaelden 't terstont/ Goet Zeeuw's/en goet ront/
Doch fast ende stil.

5 Doe dit knap-handigh waer/so klaer/
Sy hemelden vrac het poppe-goet aen een sy/
Het Dochttertjen sprack:o Dozst/my dozst/
Wel asse wilt/ so komt my weder hy/
't Gelagh van beyde tweek
Betaeldens' onder een:

Verfadticht waren sy van 't spel/
Het isser so soet/ Het doetme noch goet/
't Behoemtme soo wel.

6 Sy gingen wand'len rat/ nae Stadt/
Daer na sy kennis soude maken meer:
Elsk nam syn wegh te recht/ de knecht
Wel had' verstaen/ dat hy sou komen weer/
De Poort waer open noch/
Hy sonder roeben doch
Nam soo syn wegh tot binnen 't stee:
Doet had hy geweeft/
Op sulcken ffeest/
In stille vree.

Winter-Liedt. Stemme: Vanden Ouden Griyn.

Et Ooste-wijntje dat wep'd' soo guur en kout/
De Dries komt te velt bymoedigh en stout/
Gebozstweert stijf/ al 't gantsche lyf
Kloecht lyck gemant/
Wil soo houden/ schijnt hier/ d'oberhant.

2 Hy komt hier tref lyck waeker in-geteen/
Dooz het heele land in doop en ste'en/
In sulck ontsaghy/ dat nacht en dagh
Men blaest en kreunt/
't Valt te krancken troost/ die op hem steunt.

3 Wyers en Wyfers schuurt hem toch de huyt/
Dat hy mach rizen te lande uyt:
Sijn dwangh is groot/ noch meerder noot
Kan hy ons doen
Dooz het willen van syn Machtigh rantsoen.

4 In Hupsen en koocken speelt hy baech de meest/
Dooz sulcken Dries is men seer bedreest/
Men hant/ men sloecht/ men smoocht/ men kooche

Tot spner eer/
Driesen blijft wegh/ en komt niet weer.

5 Ghy hont de war'ren so besloten vast/
En doet u Moertjen de swaeste oberlast/
Ghy zyt te koel/ geeft wel gebael
Aen menigh man/
Die u strafheyt in 't minste lyden kan.

6 Schepen en schuyten ghy de baert belet/
En doetse slapen op 't luye bedt/
Ghy heere zyt / in dese tyde
Seer machtigh rijck:
Niemand op der aerd' en is uws gelijck.

7 Arghe Driesen! crecht doch veer van hier/
Komt laet ons dooz 't lest ons maken goet ciet/
Nu abous dan/ een volle kan

Tot datter stuyt/
Doet my nu beschept/ en tijt te lande uyt:

Granidas klaegelijcke begeeringh.

Stemme: *Abra die te boven gaet.*

Oelge Dee/o dartel gebiert! (groen/
D besadigt/knaut met rusten het grasjen
Dit 's mijn bee:niet schuweloos swiert/
'k Soeck u Harder/ 'k mis d' Hoeder/die
mijn ziel kan voen:

Springht vyz van vzeugden/ 't soetste beminnen
Heeft Daiph'lo, siet/ vercregen van my/
Schatert en oock lacht:
't Is te onverwacht/
't Hert niemandt kon winnen/
Dooz giften/ of gaven/ of eenigh gebyz.

2 'k Draegh na Croon/ na scepter/ of gout/
Noch na Princen/ ja Heeren/ noch Ridders/ hoe eel/
't Soet gewoon Granida verfont/ (veel:
Weptse Chyoonen ick verlate/ 'k kies d' Beemtjens
Waer is mijn Harder/ mijn waerst' uytgelesen/
Aerdigh van leden/ wacker besneen/
'k Sie daer in het wout
Nets 't geen hem verfont:
Ach! 't is niets in 't wesen/
't Is maer 't bewegen van 't bossen alleen.

3 Harders-hint/ die dick overwon
Al mijn sinnen/ ghedachten/ roem van 's Princens
Niet verfont/ siet hier is u Son! (macht/
Siet hier vint ghy u leven/ die u dient en acht/
De koele dranch uyt 't schulpjen vaerdigh/

Daer me so siften ghy d' heete byant/
Met veel dienstbaerheyt
Ghy doe waert bereyt/
Zeweess mijn eerwaerdigh/
Een willige dienst en onderstant.

4 Wegh gheblep/ ick trecke van hier/
Daer ick vzedigh en oock eenzaam met mijn Har-
der woon/
d' Herd' rins rep/ 't soet getierelier
Hoozen 't singen bande breastjens/ geestig van toon/
Daer 't weeligh Hof swent in onrusten
Lieber: so weter een Coninghs hint
Dooz 't prachtigh gesin/
Een slecht Harder in/
En in 't Wout te verlusten/
Daiph'lo siet mijn zieltjen verwint.

5 Vader out/ ick bluchte nu wegh
Met mijn Harder/ met mijn schoone verkozen deel/
'k My verfont/ 'k en acht u geseigh/
't Herder-kleetjen/ is m' liever als 't kostel sluweel/
Wacht my/ wacht vyz met open narren/
't Derwonnen tot u komt jachtigh vlien/
Daiph'lo, heus van aert/
G'luckighlyck gebaert/
Ick koom u verwarmen/
Dan sal het ongesien recht geschien.

't Loon

't Loon van Cupido.

Stemmt:

Om een die ick bemin, &c.

Oo langh ick aeffen voer
 Inwendigh binnen/
 So lang kan ick mijn Moer
 Nimmer beminnen/ (len/
 Om dat se my quāsijs so op ging stom?

Dan d'eene Mept/ of daer/
 En maechten 't haentjen klaer
 Gut/ hoornden 't eens mijn Daer/
 Hoe sou hy rom' len?

2 Du/ waer dat ick mach sijn
 't En wil niet focken/
 Kom ick by den Chirgijn/
 Die seyt: 't sijn pocken/

't Is al mijn Moertjens schult van mijn verloopē:
 Een ritse hoer en teef
 Is duur ghenoegh te gheef/
 Ick sweer/ soo waer ick leef/
 Sp sal 't bekoopen.

3 Kom ick dan by een Mept
 Van onse bureu/
 Dan seyd' die/ met beschept/
 'k En kan niet duren/

Jou aeffen stucht so seer/ een mensch mach byeesen:
 So is al mijn gemal

Ten lesten niet met al/
 't Sp wat ick praet of kal/
 't Is niet in 't wesen.

4 't Sp dat ick dicht of lees/
 Of meen te singhen/
 Mijn keel woxt mijn soo hees/
 Al wond're dinghen!

Is dat een goe natuur/ een kint verleyen?
 Deen seker/ want ick magh
 Dan rusten nacht noch dagh/
 Ick niemant opt ontsagh/
 Du moet ick schrepen.

5 Mijn hooft/ mijn buyck/ mijn goedt/
 't Is al bedurben/
 Ick heb noch lust/ noch moedt/
 Waer ick ghesturben:

Doctoren segghen ront/ daer is geen raet toe.
 Wel wat is mijn begin?
 Staegh leyt in mynen sin/
 Komt dit dooz sette Min?
 Ick nimmer quaet doe.

6 Mijn Daertjen pleegh wel eer
 Te segghen: Dyer.

Dy was ick/ maer nu weer
 Een arme Stryper/
 Se-ooghden hy 't maer eens 't ellendich leven;
 'k Meen dat hy krepten sou/
 En maecten groote rouw/
 Mijn Moer wel smpten sou/
 Iae schoon hegeven.

7 Aers is dat haer niet schoyt
 Van ronde schyven/
 Sy doet mijn eer te kout/
 Deur vals bedyppen:
 Wie isser die sijn kint soo sou verboeren?
 Niemant ter werelt niet/

Die om 't genuchtje/ siet/
 Sijn lust sou dooz 't geniet
 Sijten hy hoeren.

8 Pau Moertjen/ dan booz 't lest/
 Sel ick jou schulwen/
 En mpen als de pest/
 Met anghstich gruwen:
 Maer denckt eens in jou geest vā 't snood bedyppē/
 Dat ghy soo bzaben quant
 Soo helpt ter haest van kant/
 Poep Moertjen! jy hebt schant
 Van 't huyl bedyppen.

Een in 't Hart.

Eynde van Cupidoos Dartelheydt.

IAN ROBBERTSENS

HERDER S-
ZANGHEN.

Een ick meen.

De Witte Galathé die liefd ons dorre strand,
 Zy Ganght met Amaril de Knijntjes met haer hand;
 T'wijl Coridon Gast neurt om Sant-Goort menigh deuntjen,
 Zy Doris speeld in zee met 'tgeyle Minne-geuntjen.

Nieuw Liedeken,

Stem: *La Picarde.*

Et soet Nymphje Galathee
 Ick dyzvend' vond haer bee/
 Al aen het strand dicht by de zee/
 Met grooter bzeught

Ende geneught/
 Singende verblijt/
 't Geen klonck dooz al de bergen wijt.

2 Haer krupf-gekrolde hayz
 Dooz-blecht met bloemtjens waer/
 't Geen haer aenschijn soet en klaer
 Verclierde meer/
 Soo dat het beer
 Dyt-stack in glans/
 Derr' boben alle Maeghden t'hans.

3 Dooz't supber witte kleet
 Geen sp mocht sijn bestee/
 Noch sluweel/ ick seker weet/
 En sou niet aen

Haer lichaem staen/
 Als 't slecht gewaet
 Daerse daeg'lijckx nu in gaet.

4 Haer boozhoofst mellick-wit/
 Bruyn oogen als een git/
 Gekleurde kaeckjens/ boozt clek lit/
 't Geen lichaem heeft/
 Soo aerdich leeft/
 Want Natuur haer gunst
 Heeft in haer getoont sijn kunst.

5 Haer boozjens net gestricht/
 Aen haer boetjens wel geschicht:
 Maer sy boozt in een oogenblich
 Sloech duy-n-waert in/
 Dees schoone Godin
 En liet mijn staen/
 Gelyck ick wand'len quam gegaen.

Phillis Klaeg-Liedt,

Stemme: *Van d'Engelsche Klooek-Daems.*

Cent droeve oogen/ klaegt klaeglijke stem/ bedroeft u onluch upt/ Du
 ghy bedroegē Bent/ laes! van de geen/ die u swoer een vaste Bynpdt Te zyn
 totte pijn/ Haer verwoeren sou doot 't sterben/ Dat/ helaes! geen Harder son verwerben/ Jonst of
 byntschap van minne/ Als ick Phillis alleen/ ick wast en anders geen/ die geankert lach in haer sinnen.

2 Ach! lichtelijck seggen
 Van u/ valsche Vrouw/ die so licht als de wind
 D Minne gaet leggen
 Van mijn op een aer/ ach! schaemt gy u niet Lerindt
 Doot 't geklap/ en 't gesnap
 't Geen elck van u sal praten/
 So haest sy mercken dat ghy mijn hebt verlaten?
 De Harders sullen u nyden (waer/
 In 't gefelschap van haer/ so haest als sy worden ge-
 Dat de doot ick om u moet lyden.

3 Fp u Lerindel
 Fp vals en ontrou! om 't geen ghy aen mijn deedt/
 Hier staet de Linde!
 Siet dit is de boom/ daer ghy tot trou in suedt
 D naem/ ach! ick schaem
 Mijn van u groot' ontrouwe/
 Die ghy swoert met eeden vast te houwen/
 Dat ghy u minnaer nopt soudt verlaten:
 Maer nu rock gy mijn Min/ gantschelijck weer upt
 En gaet u trouwe Phillis haten. (u sin/
 3 Al

3 Nu grusaemhepden
 Vergeef ick u/ hoe wel sy sijn soo groot/
 Doot is 't ick schepde:
 Daert wel dan Goddin/ aeh! ick voel de koude doot
 Dooz mijn leen kruppen heen/
 Die minnaers sullen beklagen/
 Met hetraende wangen heele daghen/
 En bewandelen vaeck de wegen (aen:
 Waer mijn Tombe sal staen/ met dit graf-schrijft daer:
 Dees die hier leyt gelegen

4 Sturf om de minne
 Van sijn Harderinnae/ sijn alderschoonste Son!
 Die sy niet kon verwinne
 Dooz bidden of gesmeeck/ dat/ laes! haer hart kon
 Sijn beweeght/ en ontleeght/
 Om de afkeer upt haer sinnen
 Te doen gaen: maer weeder noch van binnen
 Wiert het hert van dees vrouw: (deet/
 Die nopt sucht upt en smeet/ om de daer die sy hem
 Maer haer verheughde in plaets van rouw.

Klaegh-Liedt,

Stemme: Schoonste Rosemonde.

Ch! weelde, die genarmde myn eerst streelde
 Met soet gevadt, door 't geluck het geen ick hadd':
 Hoe wijckt ghy nu van mijn, en loont mijn nu met pijn
 En rouwe groot: 't geen veroorsaect, laes! mijn doot.

2 Want de gene die ick eertijts placht alleen
 Te beminnen seer, door haer stursheyt 't geen nu weer
 Sy mijn, helaes! aendoet, mijn druckt onder de voet,
 Dat lust noch vreught in mijn blijft, maer ongeneught.

3 Daer te voren sy mijn harts-lief-uyt-verkoren
 Seer beminde was, want sy willighlijck genas
 Mijn kommer en verdriet, nu niet eens na mijn siet,
 Maer toont haer quaet, en haer hoeft sy van mijn slaet.

4 Denckt, ô schoon Goddin! hoe dickwils ghy mijn in
U arm nam: soo haest ick by u quam
Ghy mijn kuste voorts terstont, waer veel soetheyt ick in vont.
En soete smaeck, en liefelijck vermaeck.

5 Maer benomen is 't geluck, als 't was gekomen,
Door dienghy niet meer nae mijn talen durft weer:
Door u ouders die u strangh 't u verboden, en in dwangh
U houden seer, om niet te komen by mijn weer.

6 Dus vaert wel, want ick noyt een ander sel
Beminnen, als u alleen, die gestadich aengebeen
Sult worden noch van mijn, tot dat de ziel mer pijn
Verhuyfen sal uyt myn lichaem al, en myn brengen tot den val.

Stemme soo 't begint.

Doebe stein!
G'lyck de pluym 'ge witte Swaen soet/
Singht syn doerbe stersdaghs schep-liedt treurigh
Soo ick hem (heen;
Nu al suchende doortaen moet
Volgen met een bitterlyck/ en naer getween:
Scheyt bangh gesichte scheyt/
D' sterf-nur is bereyt/
Mijn traens-regens-bliet
Kan bewegen niet
't Hart mijns verharde vrouw/
Die smaets belacht myn hartens-treur ge rouw,

2 Heest mijn hart
Daech niet nedrygh moeten bygen/
Als u mynst gewinck my naer u wil bedwangh:
't Welck de smart
Sal volkomelyck betuyghen/
Die 'k/ verobert treurigh u ten wille songh:
Och helaes! het was om niet/
Mijn vzeught scheen u verdziet/
Mijn verdriet u vzeught/
So dat d' ongeneught
Mijn so vermeerstert hadd;
Dat ick gelyck amechtigh sijn loos sat.

3 Al't medoogh
 't Geen ghy schoon' my eens betoonden/
 Was; ghy met een stuur's ghesicht toe wuñchte my/
 Of ick hoogh/
 Of ick laegh u schoonheyt kroonde/
 't Was niet u maer schijn van lief en beynsery;
 Doch 't meest daer ick op bouwte!
 (O hart'le stuur'sche vroids!)
 Dat my d'hooge Soen
 Niet eer sullen door/
 Dooz ick een ooghs-gheglune
 Brijgh van u' booz mijn laetste sterbens-uur.

4 Dan sal ick
 En mijn ziele sijn te vreden/
 Want 't staet-harde hart niet licht beruwtwen kan/
 Maer de schyck
 Sal dooz-kruppen all' u leden/
 En doen na mijn doot u groote quellingh an/
 De lett'ren op mijn graf
 Leest/ Galathea, straf:
 Dese Harder sturf/
 Om dat hy verduwf
 Nopt van sijn Lief een winck/
 Maer van haer daeg'lycks dijsent doon ontfinck.

Stemme: Phillis quam Philander tegen.

Iet/hoe schoon de rype aaren Swanger gaen tot barstens grof:
 Schoonste laet ons hier vergaren Al ons Lam'ren onder 't Lof

Des volwasssen Olym-booms dicht/ Dyz booz't stekend Sonnens licht.

2 Alwaer de natuur dees stroomen/
 (Welckers glans so helder blonck)
 Dyt de hooght' des rotz deed' komen/
 In dees uptgeholde stronck:
 Waer upt 't dofstigh vee soo graegh
 Laest haer vol-geschockte maegh,

3 Heught u wel/ mijn Nymph! hoe soetjes
 Wy van Minne spraken hier/
 't Wyl ghy blechten roosen-hoetjes
 Van Palm/ Kilm/ en Eglentier/
 En ghy sonder beynsery
 Schonckte booz een kusje my!

R 3

4 Ich

4 Ick/ontrent een weeck geleden/
 Rae de tijt ulws soete gift/
 Heb een beker schoon gesneden/
 Begraveert met dit geschijft:
 Dit 's gegunt die geen, die mijn
 Gunden hare slaef te zijn.

5 Die 'k u heb met groent' bewonden/
 Als ghy trockt te veldē waert:
 Tot een morgen-gaef gesonden/

Danckbaerlijck hebt ghyf aenbaert/
 Stracks vol varsche melck die schonckt/
 En op mijn gesontheyt dzoncht.

6 Dus Aurelia, mijn eygen!
 Ick blijf d'uwē/ ghy de mijn/
 Voor de doot ons bars komt dzeppen/
 Laet ons noyt geschepden zijn/
 Dit 's mijn meeningh/soete vrouw/
 Heus van mont/ ter doot toe trouw.

Liedeken,

Stemme: *Ick die altyt in brande moet leven. &c.*

At, weelde Iuffrouw! kost u gebeuren
 Dat ghy u selven houden woud in stilt?
 Daer ghy u leven nu met treuren
 Verslyten moer: dan 't schijnt ghy sijt te wilt,
 En wilt by Ionghmans graegh verkeerē,

En valt van d'een weer op den aer,
 Trost de best, soo wel oock wat verteeren,
 't Sy in wat plaets ghy komt, dan hier of daer.

2 Wat hebt ghy nu, seght doch, gewonnen
 Nu ghy op u geladen hebt een haet?
 Van u oude Vader, en Moeder die konnen
 U geholpen hebben tot een goede staet:

Waer ghy nu sijt heel af verstenen,
 En hebt verloren beyd' haer gunst,
 En van u zijn heel afgeweken,
 Door dien ghy u genceert met ander kunst.

3 In 't eerst was ick u ziels behagen,
 Gelijk ghy dickwils selven tot mijn sey,
 Want ghy by mijn meest alle dagen
 Doen quam dickmaels: hoe droef, laes! was 't geschey?
 Wanneer als ghy weer t' huys moest keeren;
 Ick droevigh sat dan sonder lust:
 Want al mijn vreught ende begeeren
 Ghy dan veranderen deed't in groot onrust.

4 Want ick veel vriendschap heb genoten
Van u, als ghy noch waert in uwe fleur,
Waer dat u verderf is uyt gesproten:
Door my, ghy seght, want ick u goet meest deur
Gebrocht hebr, 't geen niet al is ghelogen,
Hoe wel ghy nochtans het liegen wel kan,
Ick seg; ghy hebt mijn meer bedrogen
Ghy Weeuwijen, met uwe getrouwde man:

5 Nu dan, ick later hier by steken,
Tot dat ick hoor dat ghy mijn weerom moeyt,
'k En weet wat u roch mach ontbreken
Dat ghy mijn teughjens elck aldus verfoeyt,
Ende veracht met groote schande,
Daer ick u heb geen leet gedaen:
Maer ick schud het of tegen mijn tanden,
Want niemant mijn voor sulcks en sal sien aen.

Klaegh-Liedt,

Stemme: Ick weet een schoon Goddin.

I fleur wollighe bee/ ey treurt!
Om 't ongeluck gebeurt/ (neurt
Lustert naer het lied/ 't geen u Harder
Op zijn riet/ wat verdziet

Sp lyden moet in 't hart/
Om de stuurshopt sijns Goddin/ die my martelt/
laes! met smart.

2 Amaril, ach! sal dan nimmermeer
In u bersterben dees afkeert
Sal ick dan nimmermeer van 't hartzeer
Sijn bezijt? daer ghy sijt
Helaes! de oosaeck af/
En vast my ach! te wzet/ en moozt my al te straf.

3 So haest ick aensagh u soet gesicht/
En u blinkend' ooghjens licht (sticht/
Wert stracks mijn bozt in een heeten blam ge-
Dat den bzand/ mijn ingewant/
Verteeren sal tot as/
Ten waer ghy Amaril, het selve weer genas.

4 Daerom/ Goddinnerjen/ siet/
Dooz wien ghy afkeerigh bliet/
Waerom ghy my aen doet/ dit swaer verdziet/
Daer ghy weet/ hoe haest ick reet
Was/ als ghy maer/ mijn Drouw
Een oogh - winck my gaest / wist ick wat ghy
seggen woutu.

Pastoral,

Pastoral,

Stemme: Op een Morghen-stont, &c.

Ach treurighe Roselt!
 Hoe komt dat ghy u quelt
 Om Daphnis, die u so afkeerigh haet?
 Stelt hem uyt u sin, Kiest een ander daer in,
 Om dat hy, Goddinneken, u verlaet.

2 Ach schoone Harderin!
 Toont Tyter weder-min,
 Die u sal dienen met sulcken trouwheyt,
 Dat ghy, Veld-Goddin, Vernoeght in mijn Min
 Sult werden, door mijn trouw verspreyt.

3 't Goud-hayr ick vlechten souw
 Met roossens schoon, mijn Vrouw!
 Van kleurtjens veel, van 't alder-schoonst' gebloemt,
 Souw ick breyen door eer, Om te gieren u le en,
 Tot dat ghy het puyckjen souw worden genoemd.

4 Tuyght ghy, het looffen groen,
 Ay! wilt bewegingh doen
 Wanneer mijn Harderinne drijft haer vee

Verby u heen, Met luchtige tre'en,
 Hoe ick op 't spoor haer volgh alree.

5 Of dat de blonde Son
 Niet eer sijn straeltjens kon
 Vyspreyden, voor al eer, dat Tyter trouw,
 Was dicht by haer, Dan souw ick daer
 Mijn pijn vast nyten aen mijn Vrouw:

6 Met sulcken droevigheyt,
 Dat sy souw sijn bereyt,
 Om my t'ontfangen voor haren dienaer.
 Verlichten de smart, Weer uyt mijn hart,
 Die ick ontfangen heb van haer.

7 Dus, soete Goddinneken, kiest,
 Eer ghy u Tyter verliest:
 Die geensins 't soete leven baten kan,
 Als door 't gelonck, 't Geen ghy hem schonck,
 Daerom ontfanght hem voor u Man.

Stemme.

Stemme : *VVeyd hier vermoeyde Lammerkens al, &c.*

Uft *Sylvia* hier onder't Lof Van dese dicht-bewoffe Linden, Waer

't Pluym-gediert dan op en of, Al hupp'lend, tijlpend' sich laet vinden, Te

saem ghepaert, Malkaer betoonen hun liefdens aert.

2 Terwijl de Son zijn straectjens heet
Laet brandend' op het aertrijck schynen,
Sal ick u wol-gediert voor leet
Gaen dryven daed'lijck by de mynen,
Om d'oude vreught
't Herscheppen, *Silvia*, met geneught.

3 Mijn soete *Coridon*, ay toeft!
En voeght u neffens my hier neder,
Want u af-sijn mijn ziel bedroeft:
Dus blijft mijn Lief, want siet hier weder
Dees klare bron,
Waer 't vee haer dorst me lesschen kon.

Dus zieltje weest bekommert niet,
d'Onnutte forsege doch wilt staken.
Neen *Silvia*, geen meer verdriet
Ick heb doch, als ick slechts mach raken
U lipjens teer;
Is rouw in vreught verandert weer.

5 Verwonnen had ghy eerst mijn ziel,
Doen ghy my dael-waerts eerst ontmoeten,
Geen *Daphnis*, *Tyter*, my beviel:
Hoe wels' in't velt my dickmael groeten
Met heusheyte seer,
Neurden mijn liedekens ter eer.

6 En ghy mijn Nymphē *Silvia*,
 Puyckje van al de Harderinnen!
 Ick danck u voor u gunst, waer na
 Steets streckt myn hart en al myn sinnen,
 Nu ghy, mijn Vrouw,
 My hebt ontlast van druck en rouw.

7 Getrouw soo sweer ick u te sijn
Silvia, schoon! mijn waerde Engel!
 Verdwenen is nu al mijn pijn,
 Nu ons zieltjens met soet gestrengel
 Sijn vast aen een,
 Waer *Silvia* graegh meed' is te vreen.

Stemme: Alst begint.

G Rusele Nymphje sat
 Op de hooghe berghen neer/
 En brundelick aen Gode badt
 Dat sy haer lief/haer Daphnes weer
 Mocht sien in sulcken schijn;
 Gelyck hy voormaels plach te sijn.

2 De snelle Wind sy badt/
 Dat hy haer suchjens groot
 Sou draghen/ en haer traentjes nae
 Aen Daphnes, en haer groote noot
 Hem geven te verstaen/
 Laes! met wat kommer sy sat belaeen.

3 Soeckt Winden ober al
 Al klaegend' ober 't veld/
 Tot datmen hem weer binden sal/

En hem/ al suchtende/ dan vertelt
 D bootschap schreyend' upt/
 Wat dat u komst by hem beduyt.

4 Op dees manier begint
 Hem te vermanen dan/
 Hoe dat ick dooz mijn klacht/ u Wind!
 Verwonnen hebb' / so dat ghy aennam
 Te rusten nummermeer/
 Dooz hy verstaen hadt mijn hartseer.

5 En of ick pets vergat
 In woorden/ die mijn tongh
 Besloten hilden/ won ick dat
 Ghy van nu terstont aenbongh/
 En te versinnen/ liet/
 Om na te bootsen mijn swaer verdziet.

6 Op/

6 Op/spoedigh! Winden bliet
Gas voort/ en haestigh keert
Weerom ter plaets waer ghy my liet:
Na dat ghy hebt van hem begeert
Dees bee/ als dat hy moet
D strax na-volgen metter spoet.

7 Want/ laes! niet eer en sal
Mijn hartjen sijn gerust/
Noch oock mijn tongh van klagghen al
Op houden sal/ vooz dat geblust
Mijn brand wort van sijn mond;
Waer dooz Grusella weer wort gesont.

Stemme Dorolea droevigh aen de kant, &c.

D Aphnis bedrukt/beer van sijn huyp/
Sat op sijn riet en neurden/
Willend haer ontrouw singen upt:
Hoozt wat dees knaep gebeurden/
De Hoozde-wint sel barsiend' upt/
Deed' Daphnis niet meer treurde.

2 Want bergh/ en bos/ en beemden dooz/
Dooz rotzen quant hy hoorzen/
Tot dat hy 't knaepsen in sijn ooz
Had' soet lijck laten hoorzen
De tydingh synes liefs/ die dooz
Deel tijts hy had verlozen.

3 Soo haest 't min-sieck knaepje vernam
Doroleas weerlied's-trouwe/
Hy gantschlijck tot sijn selven quam/
Begon dus: soete vrouwe!
Dooz de liefst' ick u upt andere nam/
Sal 't u oock eenwigh houwen.

4 Stracks hy verandert van gelaet/
't Bloet sijght in lip/ en wangen/
Stracks hy verandert van gewaet/

Laet 't t'eur-kleet niet meer hangen/
Schoot op sijn kleedzen groen beklaet/
Om doen lachstige gangen.

5 De heldze Son heet schynend' / oock
Met Daphnis had' melsyden/
En haest lijck achter d' wolckjes doock/
Want d' hett' hy niet kon myden:
Dooz 't dichtste bos hy hene sloock
d' Onverlijst pat besyden.

6 Dus dooz 't langh gaen hy naerden dicht
Aen 't hutje sijnz Beminde/
En 't scheen van beers/ dat 't heldze licht
Haers maeghd' lijckheyt/ stont inde
Deur vande wooningh/ opgesticht
Onder een groene Linde.

7 Hy sagh sijn lief/ zo schier besweeck/
Doen zo haers Prins stem hoorzen/
Hy sey: myn lief/ ach! hoe dus bleek?
Haer tonckjens hem bekoorzen/
't Een Parje niet van 't ander weeck/
Geen Momus haer verstoorden.

t'Samen-Gefangh,

Tuffchen

CORIDON en SILVIA.

Stemme: Ach ſchoone Kerikle.

Silvia.

Et hoede Galt mijn soet,

Als ick met Coridon te Gelde ga:

Veel Vriendſchap hy my doet,

Hoewel mijn ander Rnaepjens volgen na,

Die mijn beſtyſen eer en lof,

Maer zyn te ſomp, te boers, te grof.

2. Way al die Rnaepjens, geen

Mijn aengenamer is als Coridon:

So dat Ghy ſtaegh by een

Zijn, eer dat rijſt de nuchter goude Zon,

En ſuymerigh uyt ſijn ſlaep ontſchiet,

Hy mijn dag goede-morgen biedt.

3 **O**ns **H**utjens na hy een
Selegen, recht teghen ober malkaer,
So dat hy seer gemeen
Gefoorden zijn, sints ons vijfde jaer,
So dat den een niet duren kan,
Maer heul en troost geniet daer han.

4 **H**ier neffens dese **G**liet,
Verwachten sal ick dees getrouwen **H**est,
Midts hy mijn ziel gebiet,
En heel genomen heeft in sijn gesselt,
So dat sijn zieltje en de mijn
Aen een te saem geschakelt zijn.

5 **S**ints komt het **B**ronckien aen
Way al de **H**arders die daer mogen zijn.
Voort dryvende gegaen
Sijn kudden, **G**hant hy t'huys gebraght na mijn
Sal hebben, soo dat mijn **M**oeder sey:
Silvia is al na de **W**eg.

Corid. 5 Begroet Silvia, soet,
 Word u gessenscht van ussen Harder trouw.
 Silvia. Het selfde u gemoedt
 Wensch ick Heerom besteed te zijn aen jouw.
 Corid. Een kusje Lief, ick bid, mijn geeft,
 So douw vast op mijn lippiens soeef.

Silvia. 6 Hier by dees Water-beeck
 Ick sat, en u vertoefde met gedult.
 Corid. Ick t'huys oock na u keeck:
 Mijn Engel Silvia vergeeft mijn schult.
 't Geen ick aen u nu heb gedaen.
 Silvia. De scha is kleyn, daer segt niet aen.

Corid. 7 Gedenckt mijn Engel Heer,
 Hoe dat wy dickwils heyd te samen aen 't strand
 Songen, met een opstel,
 Schulpkens soecken in het Warren zant.
 Waer wy deur brochten mee den tijd,
 In onse Jeughd geheel verblid.

8. **D**ey abond-stond genaecht,
 Dus is het tijd om t'huys te keeren Gheer,
 Ver't Vee day een geraecht.
Silvia. Ja Coridon, ons Ghegh die streckt noch Gheer.
 Ver Ghy aey onse stalle zijn,
 Tot baet hebben Ghy de Mane-schijn.

Corid. 9. Ons Ghooninghe Ghy nad'ren seer,
 Dies ick mijn Silvia Ghensch goede nacht.

Silvia. Genacht Ghensch ick u Gheer,
 Gesont ey Ghet te slapen soet ey sacht,
 Tot morgen als de sonne rijst,
 Die met sijn stralen 't aertrijck spijsst.

Stemme:

Laques, Laques. Of, 't Labberdaentjen.

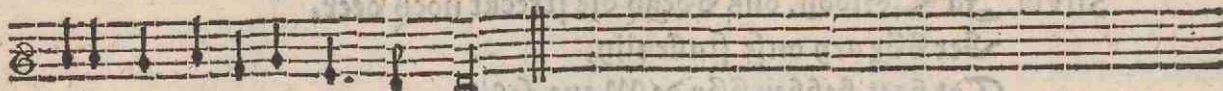
H

Aassen wilt u niet verfsteken, In dit schaduw-rijcke Woudt, Let eerst
 wie

wie u soeckt te spreken, 't Is u *Reynart* die ghy houd voor u Beminde, Die ghy hier

inde werrelt aldermeest vertrouwt.

2 *Geestighe Rynart*, soet quantjen!

Wie heeft u de weet gedaen,
Dat ick hier van 't warme santjen
Na dit beeckjen was gegaen,
Om te verkoelen myn hett' gevoel
Hier in 't duyfter onder dees blaen?

3 *Duyffen* soet ick vant treck-becken

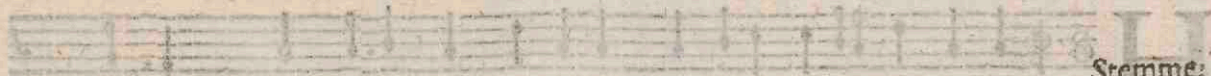
Met haer *Leendert* mond aen mondt,
Die ick sagh, maer zy aen 't reken
Liepen voorts, van daer terstont
Geheel verslagen, alse sagen
My ontdekken haer Minne-vond.

4 *Rynart*-lief, het groot behagen

't Gheen ick door u by-sijn hebb',
Dwinght dat 'k u kus sonder vragen,
Om te voelen 't soet gerep
Van u lippen, die ontslippen
Den honigh-soete smaeck, die 't schept.

5 Gedenckt u wel hoe menigh nachjen

Wy op bleven bey te gaer:
En in 't scheyden, voor het dachjen,
Eerst aen quamen, wy daer na
Verheught dan scheyde, als ghy seyde:
Myn *Rynart*, die steets by u waer.

Stemme:

Stemme: *Schoonste Rosmonde.*

Waentjen en Serinde
Souden t' samen inde
Tijt van Mey
Plucken roosjes veelderley/

Deer in 't rupge woeste wout/
Daer sich 't wilt gediert onthout:
Doch dees haer bzeught
Wiert verkeert in ongenuecht.

2 Want soo haest als Swaentje
't Onbetwandelc bacntje
Volghden in/
Serind', d'ander Harderin/
Ploekten roode roosjens daer/
Doch en wiert niet eens gewaer/
't Wyls' heeft gedaelt/
Waer haer speel-noot was verdwaelt.

3 t' Wyl was Melibeus
Met sijn boogh alre dus
Droech ter jacht/
Heeft een goede bangst verwacht/
Doch sijn lief/ sijn Swaentje vast
Dat in wilde rupcht verrast/
Beklaechde swaer
't Stontelijck bestaen van haer.

4 Melibeus honden
Dese proye bonden/
Ach! wat leyt
Beurden dese jonge Meyt!
Want den Harder sonder bzees
Set sijn schicht vast op sijn pees/
En schiet byz stijf
Sijn harts-lieft' een pyl in 't lijf.

5 Als hy haestlick naerden/
Hem soo seer verbaerden/
Want hy sagh
Dat sijn Lief doorschoten lagh/
Wien hy ophief vande gront/
Kusten haer besturben mont
Terstont/ waer af
Sp een heymelick suchtje gaf.

6 Strack sijn Horen stack hy/
Waer Serinde strack hy
Haestlick quam/
En dit droeb'ge seyt vernam:
Men om hulp den Harder badt/
Dat sy uyt de rupchte wat
Ten veldwaert in
Soeter locht mocht trecken in.

7 Als sy weer wat by quam/
 Stracks Serind', en sy/ nam
 Elck haer handt/
 Gingen soetlick naer het strand/
 Al de sachtste weeghjes heen
 Creurden om 't onluck alleen:
 Sy vonden strack
 Van haer wooningh 't lage dack.

8 Strack een bedt sy deckten
 Van het onbebleekte
 Ruyckende kruyt/
 Waer op de gequetste Blyt
 Wert gelept/ gedeckt/ getoest:
 Melibeus seer bedroeft/
 Piet scheyden eer/
 Doo? sy was genesen weer.

Pastoral,

Stemme : *Mijn Lief, hout op u geenen.*

Eyt hier vermoede Lammerkens al,
 Nevens dees kristalyne stroomen:
 Terwijlck treurigh uyt klaghen sal,
 Wat my geschiet is onder dees boomen;
 Laes! al 't verdriet

Mijn, van mijn Hardertjen is geschiet.

2 Hier was 't, waer ick u eerst vernam
 Diphelo! gelegen op dees kruyden,
 Doen 't windjen koeljes blafen quam
 Ruyschende soetjens uyt den Zuyden,
 Door dees tackjens heen
 Quam 't ghy voor by my driftigh treen.

3 So haest als ghy my wiert gewaer,
 Sijt ghy terstont by my getreden,
 En preest myn ooghjens, en mijn hayr,

't Voor-hoof, en oock mijn teere leden,
 Met beleeftheyt seer,
 Maer, laes! nu is 't verr' anders weer.

4 Door dien ghy Diphelo nu vermaect,
 't Gheen ghy so waerdigh eerfmael achten,
 Ia so veer, ghy kooft gheen Konincks staet,
 Hoe rijck, hoe weeldigh, groot van machten,
 Voor u te keur,
 Als ghy met my 't velt mocht hoeden deur.

5 Hier swoert ghy dat den donder u
 Moet slaen, en blixem u verbranden,
 Indien ghy van my worden schuw,
 Of so ghy my oyt bracht in schanden:
 Of braeckt u trouw,
 Die noyt verbreeklijck wesen souw.

Stemme:

Stemme: *Laetst quam my in 't ghemoet, &c.*

En hups Maeghdecken teer/
Seer schoon en fraep van leden/
Lagh onder de Willige neer
Gescholen/en haer kleden
Daer speulde 't wintje me / en dreeffe opwaerts
heen/
So dat ontdeekt wierden haer leen.

2 Het hussel haers hupz
Met gout en zijd dooz-strengelt/
Haer booz-hoof wit en klaer/
Haer halfsen blacuw dooz mengelt
Met a'ertjens dooz heen / soo dat ick in mijn sin
Ontroert wort om dees schoone Goddin.

3 Haer blanke boesem hoogh/
Haer bozjens flaen/die schenen
Deur 't supber dun-doeck/dies 't oogh
Al glurende/ om te ber-eenen
Met dit beelden schoon/ wierp lonck op lonck
ter sp
Da haer/dies ick berstouten my/

4 En ben by haer gegaen/
Dies sy terstont ontwaecten
En sagh mijn lachende aen:
Dies ick terstont geraecten
Het geurige Robijn/haers kilepne lipjens teer/
Waer af de soete doutu viel neer.

5 Veld-Nymphje/sepde ick:
O Engels-soete wesen
Heeft in een oogenblich
O deught so seer gepresen
In mijn ghemoet/ soo dat ick buyghsaem kniel
Dooz u/het waerdighst' van mijn ziel.

6 Stracks heeft se boozts ontdeekt
Haer supberlijcke leden/
't Geen mijn voort heeft vertweckt/
Soo dat ons lipjens streden
Soet roerend' op malkaer / waer ick het Nectar
bond
Van dees Nymph' haer soete lieve mont.

Stemme: *De Vis-mart heeft soo grooten geloop, &c.*

Rijft *Galathé*, mijn dartele kint,
Hier u schaepjes uyt de wint,
Set u by my neder,
Laetse grafen hier

Onder 't loof des Eglentier.

2 't Is nu van daegh den heughlijcken tijt
Ons God *Bascho* toe-gewijt,
Die men plaght te vyeren
Door ons groene lant,
Hem met wil'ge offerhand'.

3 Ghy, Lief! sult aen den dans beneen
Dees mijn groene sy bekleen,
Strickt u wackre sooltjes,
Schort op 't dun ghewaet;
't Welck u aers in 't dansen schaed'.

4 Ionge *Hiacint'*, het onnoofele dier,
Sal ons vee wel hoeden hier,
Want de rotz is slibbrigh,
En in 't vlack om leegh
Sijn de Geytjens in de weegh.

5 Of, lief den schalcken *Tyrtus* vlus
U mocht smeken om een kus,
Voeght u by u Harder:

Want hy, *Galathee*,
Heeft te veel verkeert in stee.

6 Ick slechr', eenvoudige *Coridon!*
Noyt een Maeght bedriegen kon,
Daer op gaest ghy gift'ren
My dar syden snoer,
Doen ick u mijn trouwe swoer.

7 Vankints been af by *Ellebrus* vloet
Sijn wy t'samen opgevoet,
Daer wy dan als kind'ren
Aen de vlacke strant
Sochten schulpjes in het zandt.

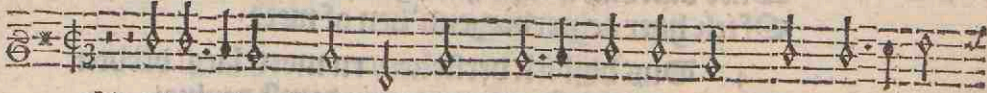
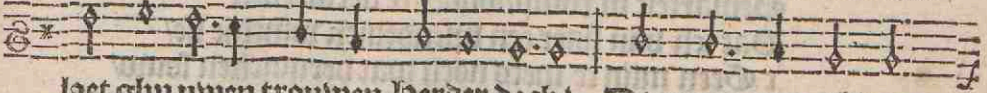
8 En midd'ler tijt heeft des minnens-brant
Vast genomen d'overhant,
En ons soere zieltjes
Soo ver-eenight beyd,
Dat d'een niet van d'ander scheyd.

9 Komt, treet mijn Nymph, dees heuvlen neer,
Want ick sie vast ginder veer
't Harder-gilt vergad'ren,
Bacchus met de wijn;
Laet ons niet de leste zijn.

Pastorel,

Pastorel,

Stemme: *Tyter waer vliedt ghy dus troosteloos heen?*

 Eld-bluchtige Nymphje/ heel stumps van sinnen/ Waerom ver-

 laet ghy uwen trouwen Herder doch? Daermen geen ghetrou-

 wer als ick/ in 't minnen / Ter Weert sou binden / van die nu leven noch / Die

 meerder dienst of jonst betoonen sou/ Als Man of Minnaer opt dreed' aen sijn Vrouw.

2 Maer te vergeefs is al mijn vragen/
 Want sy na mijn in 't minst niet hooren wil/
 Geen acht slaet sy op mijn suchten en klagen
 Dees sture/ weede/ dartele Amaril:
 Maer schuwt geselschap/ en terstont wech bliet/
 Soo haest wanneer als sy mijn daer by siet.

3 Haer voetiens sy dan so ras gaet verletten/
 Dat sy al bliende nau de aerde geraeckt/
 Datse nauwelijck kruptje noch grasien verpletten/
 Dooz datse haer snel-gauwe loop weer staect:
 Waer van dan sy upt haer gauwe oogen siet
 Of ick haer achtervolgend' ben of niet?

4 Dus blijf ick verstecken/ en moet/ laes' derben
 Van een die ick so getrouw mijn dienst aenbie/
 Gemartelt in rouw/ sonder te verwerben
 Dat ick van haer een vriendelijck winckje sie/
 't Geen mijn te mets noch wat verquicken souw/
 Soo mijn mocht sulcks gebeuren al van mijn vrouw.

5 Maer nu verschoven soo moet ick leven/
 Tot dat mijn halen sal de koude doot:
 Mijn borst uptgesucht/reutelt en moet heben/
 Vind ick/ gequetste Harder/ mijn in noot/
 Soo dat ick graeghelijck mijn upt dees pijn
 Wensch/ om van dese werelt graeghelijck te zijn.

6 Denckt eens/ Amarillis, als ick ben verdwenen/
 Dat Tyters schim of geest noch swerven sal/
 Die niet onder sal rusten/ maer naer upt-stenen
 Zijn droevigh leet en bitter ongeval/
 't Geen hem te bozen wert dooz u gedaen/
 't Verwijt noch nae mijn doot ghy sult verstaen.

Stemme:

VVeent droeve ooghen, &c.

Ch plumpighe Diertjens teer!
Staecht u soet gelupt/ daelt op u wieck-
jens neer

By myn Bruyt/ Schiet dan upt
D kropsjens blp/

Doet haer verstaen waer dat ick sp.

2 En supght dan upt de tip
't Honigh-soete sap van haer cozale lip.
Drinckt u sat: Bzenght van 't nat
Een druppel of twee/
Dooz mp in u beekjens mee.

3 Soo haest ghy hebt ghedaen/
Ach! kleyn beekjen trouw/vanght dan u reys weer
aen.

Aen mijn sp/ Vertaelt aen mp
Waer sp haer onthout/
In het dicht beladen Wout.

4 Dan sal ick ras boozt blien/
Tot ick het beeld der Daeghden weer kan sien/
Daer ick moet/ Haer tot boet
Met kussjens dy/
Betalen aen haer kaeckjens hey.

5 Dees boet sp heeft gestelt/
Als ick met haer sat in 't klaver-belt/
Daer met vreughd/ En geneughd/
By quelden soet
Dit Lied/ dat mp upt-teeren doet.

Stemme:

Den Arrebeyt valt den Mensch soo suur.

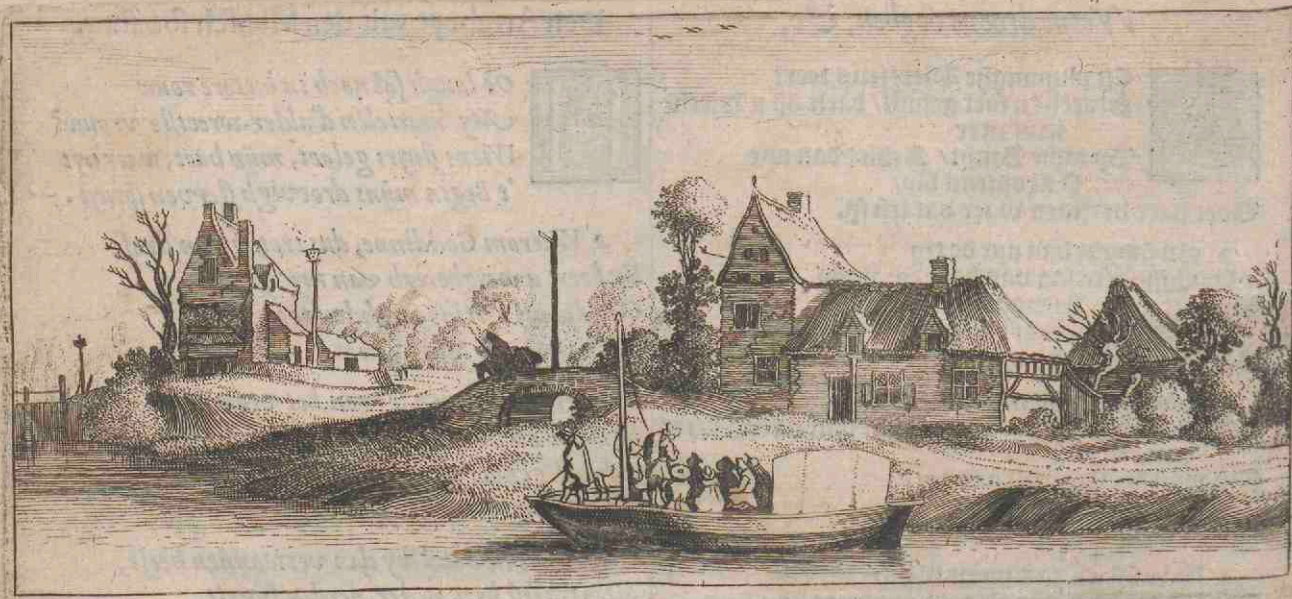
Oe langh sal noch in bittere rouw
My martelen d' alder-wreetsse vrouw?
Wiens sluyrs gelaet, mijn haet, waer wyt
't Begin mijns droevigh sterven spruyt.

2 Waerom Goddinne, dus trotsigh en straf,
En keert u weygherigh van my af?
Ghy die my eertijts terghden tot
Het lieffelycke Mins-genot.

3 Wel machmen seggen, het vrouw'lijck geslacht,
So haest als het liefst, so haest het weer veracht,
d' Eerst-genote vreught der Min,
En laet weer liever sluypen in.

4 Als de dood my dan verwonnen heeft,
Mijn Gheest by u op der Aerden sweeft,
Om u te doon met pijn en schrick
Die om u placht te lyden ick.

5 Denckt dan versteende trots harte, vol haet:
Ick hebb' berouw, maer, eylaes! het is te laet,
Siet dit is 't loon en droevigh ende
't Geen reyne liefd' aen wreetheyt sent.

Hier drijftmen op de stroom, en glijt op Winne-baren,
 Vrouwe Venus paert de Jeughd, Cupido doet se baren
 In 't land van iock en vreughd, de lust die gaet se voor;
 Daer Ceres, Bacchus oock haer volghen op het spoor.

Stemme: Onder de Linde groen, &c.

In 't iengh'dighste des Leue/
In 't bloeyen vande Mey/
Inde soetste tijt van 't jaer/
Als de Diertjens paer en paer

Natuurden veelderley.

In 't kriecken van den dagh
So haest de blonde Son
Sijn beglanst gesicht ontloockt/
En dat 's Hemels koetsler oock
Sijn dagh-werck eens begon/
Porde my grage lust ter jacht/
Recht na 't verdwyphen vande nacht/
Want mijn begonne blijt

Schiep lust in jachrens-strijt:
Dies ron ick Bos-waert aen
Hoe 't my daer is vergaen/
V leeren sal de tijt.

² Soo haest ick hadd' gelicht
Mijn helen van het black/
Sneld' ick my nae 't groene Bos/
k Maecten d' Hase-winden los/
Spilioenen ende Bzack:

Ick blies den Horen krom/
't Geluyt klonck ober al
Dooz de dichte lommer heen/
Waer op d' Echo strackx met een
Gaf lieflyck weder-schal:
't Wilt/'t geen ick garen hadd' begeert/
Is in een ander vanght verkeert:
Want als in ruyghte diep
Ick vast begeerigh liep/
Quam veer te Bos-waert in/
So vand ick een Goddin/
Die my toeknickend' riep.

³ Ick groeten 't Maeghdelijn/
En boogh my booz haer neer/
Gelyck een Minnaer dat betaemt/
En doen kusten/doch niet schaemt/
Ick haer/ en sy my weer:
Wiens honigh-soete smaect
Betooverde mijn hart;
G'lyck des Voog laers loose lijn
Lockt het wufte vogelkijn/
En blijft in verwart.

Q

't Wilt

't Wilt gewinck/'t gelonck/en 't gegluur
 Van haer brandend' oogens-vuur;
 Scheen soo goddelick/
 Dat/helacy/ ick
 Wierd' in mijn ziel ontroert/
 En als in slaep geboert
 Doen in een oogenblick.

4 Als ick dus sluym'rich lagh
 In 't heughlijckste mijns droom/
 Sliep met innerlijck gewoel/
 Onder groene lonnier koel
 Eens vrucht'ren Olmen-boom:
 Mijn sinnen gantsch en gaer/
 Als toe-gesloten vast/
 Leyden sich gerust ter neer/
 Spnde met geen sorge meer
 Of swaer gepepns belast.
 Doch het geblerckte Minnens-kint
 Quam door regen ende wint/
 Met zijn boogh en pijl
 Schoot hy metter pl

Op een wond in 't hart/
 Waer af ick de smart
 Seer pynelijck voel somwyl.

5 Dit klepne Goodjen sprack:
 Nu voeght u beyd' te gaer/
 Nut de soete vreught der min/
 Siet de blouende Goddin
 Wil u/ende ghy haer.
 Strackx voeghden 't Wichien haer
 Dicht aen mijn groene sy/
 Waer ick strackx liefds-vreught genoot/
 Daer me 't Boefhen hene vloot/
 Verheugh'lijck ende bly:
 Laes! ick beklaghde nader hant
 Desele nieuw ontfonckten brant/
 Want ick moedeloos
 Doen den wegh verkoos:
 Quam door-schoten t'hups/
 Door 't gefloncker kups
 Dees Maeghdelijke roos.

Stemme:

Stemme: Opeenen Morgen stont,

1.

Hoe langh/ wreede Roselt,
Sal ick werden gequelt/
En door u straffe stuurst' hyt geplaegt?
Of schoon ghy siet
Mijn swaer verbijet/
Doch ghy vermakings daer in draeght.

2.

Luchtige Welt-Goddin!
Verandert by van sin/
Daer 's niet dat uwe schoonheyt meer mis-staet/
D raeden laet/
Door dien 't u schaet;
Wreetheyt u schoonheyt te boven gaet.

3.

't Gratieuse wesen soet
Ghy hier door af vzeuck doet:
Maer 't glinstrigh licht uws oogghes swart
Doch flickren laet:
Mijn dageraet!
Laet doch u Hardertje niet in smart.

4.

Want na dees bittere noot
Volght wisselick de doot/
't Welck uwe straf heyt my/ Schoonst' aen doet/
Het welck mijn Son
Licht helpen kon/
Als liefd en weerliefd maskander moet.

5.

Gedenckt/ steenhartige Vrouw/
Hoe ghy u Tyter trouw
Verlaet/ die u verlaten nopt en kan/
Maer 't geen u smaecht
Hem 't harte raecht/
Wat u lust/ neem ick oock hart'lick an.

6.

Doch dees wensch/ stuurse vrouw/
Ick wel begeeren sou/
Dat op mijn graf dit op-schrijft mochte staen:
Die, die hier leyt,
Will'gh was bereyt,
Om Mins wreetheyt de doot te nemen aen.

22

Stemme:

Stemme: La Pasteur.

U - pido, 't dart'le kind/ Nam aen de reys wat heer/ Bloogh op d'on-
sicht - h're Doorde - windt/ Daelt in 't hout-borstigh Doorden neer/

Waer dat 't verkleumt/ verstijft/ Het schalcke Wicht niet langh en blijft.

2 't Sat met sijn kroesse kop
Inde besneeuwde laeght
Des hart bevrozen rotzeng-top/
En willend' vliegen/ ach! (het klaeght)
't Is van de kou verrast/
Sijn wlerchjens sijn bevrozen vast.

3 Doch 't sagh van veers een schunne/
't Wicht daer nae toe te doet/
Alwaer de Harders boeten vuur.
Dit/ dacht het Boesje/ doet my goet/
Stracks treet het stoutlick in/
Doecht sich by Harder en Harderin.

4 't Deur-warmid' sijn hupdtjen eerst/
En droochd' sijn pluymtjes nat/
Beklaeght dees liltre reys op 't seerst/

't Begint weer te verquicken wat/
En maecht sijn koker ree/
Sijn booch en pees/ sijn pylen mee.

5 Waer mee het strackr doozwont/
En drijft een scharpe schicht
In 't hart des schoonste Roosmont,
Om dat' haer vriend lick ooghs- gesicht
Op Palmerijn son slaen/
Dies' eerst sagh vooz haer Minnaer aen.

6 Du sal de minne sijn
Oubzeeck' lyck t'saem gesnoert/
Van Roosmont en Palmerijn,
't Welck 't dart'le Wicht heeft upt-geboert/
't Verlaet het koude Doord/
Vlieghe na sijn eerste woonplaats' voozt.

Stem-

Stemme: *La Royale.*

Ch treurige fuchtjens! wilt u verspreyden
 Door 't dichte geboomt, al kruypende over 't veldtjen heen,
 Dat ick mijn Nymphje hier sal verbeyden,
 Verhaelter mijn smart, hoe dat ick treurende sit alleen,
 Om dat ick het schijnffel haers ooghjens soet
 Dus eenfamelijck hier derven moet.

2 Terwijl so sal ick van dees blaedtjens
 Een kranfjen groen gaen vlechten voor 't Harderinnetje soet,
 En çierend çierlijck deur met draetjens
 En Roofjens schoon, tot datf' mijn hier weer ontmoet:
 Nu rept u mijn handen, en spoedje wat ras,
 Ick sie haer Schaepjes daer komen in 't gras.

3 Verheught u nu onnoosel Schaepjens,
 Nu u Harder sijn Bruydt fiet komen dryvende voort haer vee,
 En wilt tot blyfchap blaterende gapen,
 En doet haer oock eer, want u Hardertje staet alree
 Met beyde sijn armen wijd uyt-gespreyt,
 Waer hyf' omhelsende in verbeyt.

4 Beminde *Rosette*, schoone Goddinne!

Die mijn weer vreught geeft, daer ick eerst in rouwe sat,
Want mijn ontvoert waren mijn sinnen,
So dat ick door dwanck selfs aen mijn eygen suchjens badt;
Dat sy de Taelman soudén zijn
Om u te doen verstaen mijn pijn.

5 De lust, *Tytertjen*, die mijn na u deed soecken,
Dees boomtjens deur, waer ick u weer gevonden heb',
Want ick u socht in schaduw', en hoecken,
Met grooter lust, wat vreught dat nu mijn zieltje schept,
Mijn *Tytertje* niet gelooven souw,
Wat vreught dat nu gevoelt zijn Vrouw.

6 Laet ons te samen ons Vee voort dryven
Te koy-waert heen, om vrolijk dan by een te sijn:
Eerst met een kussen wilt my doch geryven
Van u soet montje, waer voor ghy weerom sult vande mijn
Dry nemen voor, wel nu, kus dan,
Rosette solanck na wachten kan.

Op de Stemme als 't begint.

Anneer of mijn ooghen sulley laten af,
 Wyt te storrey tranen om de Gheetheyd straf,
 Daers' toe gedwongen Gorden, laes! Gan een
 Wiens verharde hart verhart blijft als een steen?
 Door dien mey niet op haer mach Ginneney,
 Want haer hart-verstaelde sinney

Mey niet kan vermurwen door gebeen.

2 At mijn droevigh suchten, en 't naer gesteen,
 Die mijn barsten wyt, dees gepraemde borst haer geen
 Versegings noch ontroering in haer en brengt,
 Dat sy om mijn ellende, helacy! niet en denckt:
 Starrens-licht haers tintelende ooghen
 Sy stuurs draeyt, en geen medoogen
 Mey in haer vind, als 't geen mijn krenckt.

3 Hoe seel bedroefde nachten heb ick gewacht,
 Aen u strooye hutten, en geslapen onacht,
 Om donder, blixen, en regens-noot?
 Die daer storrey neer met felle Ginden groot,

Die

Die op mijn dick zijn neer-geslaghen,
 Waer ghy de tuigen kund selfs af dragen,
 Wanneer ghy smadelijck van mijn sloot.

4 Dit doet u droehen Harder dus treurigh alleen
 Staeghs dwalen van 't geselschap, en dees vhegh betreen,
 Om op dees hooge klippen een droehigh nieuwe Liedt
 Wyt te neurgen op mijn nieu-gesneden riet.

Ach vbreede Laura! verharde Vrouw!

Die mijn martelt, laes! in rouw,

Ghy zijt d'oorzaeck mijns verdriet.

5 Bedenckt u wel het streelen, en 't soet gebadt,

Het geen ghy om mijn sloegh als ick u genarmt hadd'?

Hoe vyerigh dat ghy druckte u witte handt in mijn,

Tot tercken, als dat ick de uwe soude zijn,

't Seey de Linde en de Beken

Getuigen souden, konden sy spreken,

En droehigh onluck, laes! mijn pijn.

6 Dese groe rock, die nu bekleede mijn se'ey,

Ick niet verwisselen hou hoor Koningslijcke kleey:

Noch dese Harders-staf, en 't geen mijn van u quaem,

Te samen in een gift geen scepter ick hoor naem,
 Alwaer't dat's' mijy bdiert aengeboden
 Selfs van Iupiter, Godt der Goden,
 Geen mangelingh ick dee hoor syn Vorstelijcke stam.

7 So bbaerd bbas mijy de gift van 't Harderlijck habijt,
 Het geen ghy mijy doen schonckt: maer, ach! de bbreede Mijt
 Die u het hels bergift blies ten mont en ooren in,
 Myn bbeder hoorde ontroofde, de eerst-genoten mij
 En dwangh mijy Goddin, met graeuwende bhoorden
 Mijy aen te spreken, om soo te moorden
 Heur getrouwe Tyter, als byandin.

8 Saerom, ach schoone Mymph! u gequetsten Harder heeft
 Syn pynelijcke bbondey, en u gunst hem mee deelt,
 Selijck ick eertijts had, als ghy hoeden quam
 Mevens mijy hoorby, in gracy ghy mijy nam,
 By de Linde, daer het Weeckjen
 Stroomtijens bruyft, ick 't minne-treeckjen
 Verst ontvingh by de holle stam.

Stemme: *La Durette.*

1.

Aer streckt/ Laura, Goddinne/
 W spoedige gangh na toe:
 't Snel luchtigh treden maect u moe:
 Wertoest mijn Harderinne!

En set u by my neer/
 Soo sal ick u geleyden weer.

2.

Wel Coridon mijn Harder!
 Soo leyt mijn naer mijn Dee/
 Want siet den avont-stont alree
 Doet dat Sons-voerman harder
 Zijn jacht tot loopen pozt/
 Ser het al schemerend' doncker wort.

3.

Lief/kiest dees sommers-blad'ren/
 Daer zijn noch Harders meer/
 Die met haer Nymphjes ginder beer
 Ten dans sullen vergad'ren:
 Ick sie het Maentje klaer
 Dzingen door de wolckjens daer.

4.

Gaet ghy/ mijn Laura, Engel/
 En ciert u gabe leen/
 In't supbere wit soo wilt kleen/
 Het gout-hapzigh gestrengel
 Plecht swadderigh om u hooft/
 't Welck al 's geselschaps glants verdooft.

5.

Dan neemc dees krantz van roosen/
 Als ghy u voeght ten dans
 By 't soet geselschap/ 't welck bykans
 Verstaen sal door u bloosen/
 En's oogens soet gelonck/
 Dat u Coridon die schonck.

6.

Ick sal terwyl u schaepjens
 Vast dypben na mijn koop/
 En maken voozt my oock wat mooy/
 Om blus by d'andze knaepjens/
 En weer by u te zijn/
 Want u af-syn is mijn pijn.

Stem:

Stem: *La sorte ma pigliar.* Of, *Het glas van mijn geneught, &c.*

boor de bzeught. Mach upten ongeneught/ En droevigh singen.

2 Want d'alderwzeetste/ die
's Herds rugh magh dragen/
Ick nu met andren sie
(Nopt s'waerder plagen!)
Seer minlick hant aen hant langs 't veltse s'weben/
Doch 'k hoop dat sal de tijt/
Die haestlick hene glijt/
Verand' ringh geven.

3 Dees wispeltuur'ge Maeght/
Soo schoon gheschapen/
Is 's morgens/ eer het daeght/
Het wulpske knapen
By 't vee in 't lange klaber-gras gelegen/
Alwaer de karsens root
Haers hoersens leggen bloot/
Pe schandlick plegen!

4 Noch prijs ick Delia
In heusche seden/
't Sedigh gesicht/ waer na
Sijn al u leden
Als ghy u ooghes kleyn laet brandend' sonckren/
Soo schijnt mijn s'wack gesicht
Blind/ schynend' sonder licht/
Heel te verdonckren.

5 D kies ick boor mijn Schoon!
Laet Phillis dwalen/
Sp sal na wercken loon
Vast op haer halen/
Leeft/ Phillis, in u dart'le wulpsgheden/
'k Verlaet u nu/ haert wel/
En sal met Delia wel
Mijn jeught besteden.

Stemme: La Maurice.

S Morgens doen het sonne rootjens
 Sijn gout gesicht vast inde slootjens (waer/
 Spiegelde klaer / nam ick vast mijn Goddinetje
 In 't Bosje waer wy gemeen/
 Gewent sijn bep by een
 Te komen staegh/ dies elck graegh
 De eerst wil wesen van ons twee.

2 Om oprechte trouwe te betoonen/
 Hoe vast die liefde blijft in ons wonen/
 En niet vergaet/ maer vast in ons gewortelt staet/
 En blyven sal altyt/
 Tot dat wy raecken quyt
 Het leven soet/ waer vooz behoet
 Niemant en is/ hoe seer 't hem spijt.

3 Pauwelijcks was ick neder geseten/
 Ick sach mijn Goddin/ die ick geheeten
 Heb welckom/ die mijn met een kus weerom
 Wenschte het selfde weer/

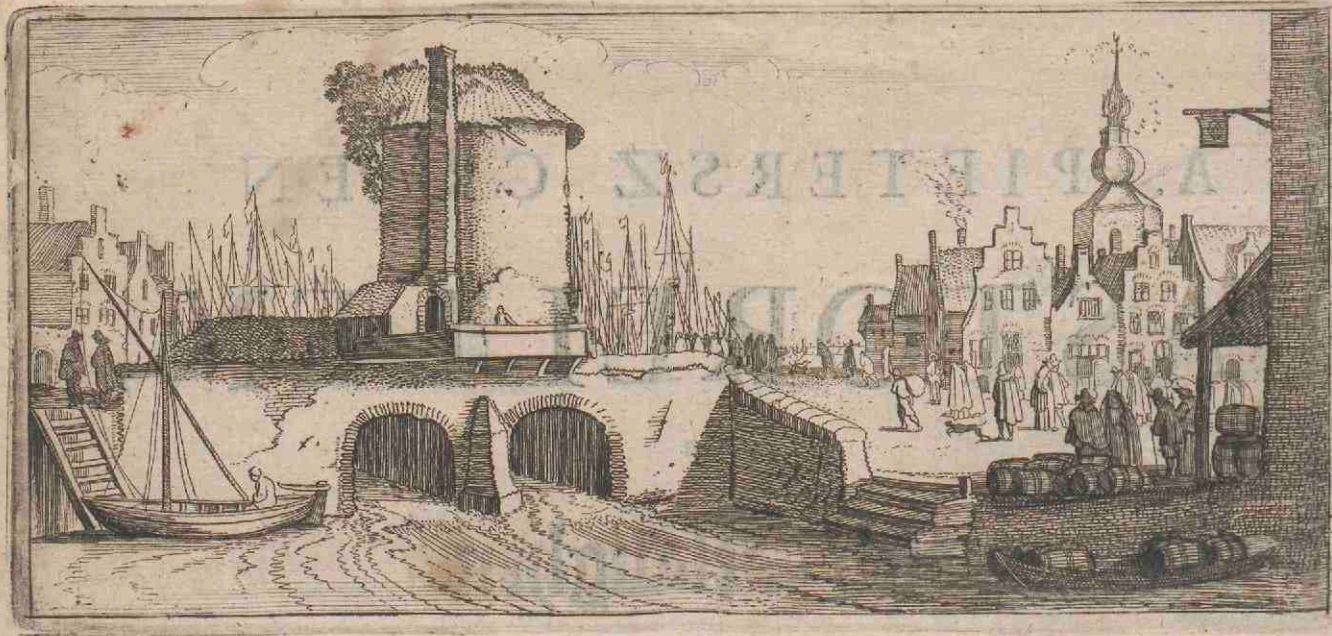
Mijn soetert/ och! mijn heer/
 Sp tot mijn sep/ mijn langh verhey
 Mijn deerde van uwent wegen seer.

4 Mijn Engeltje wilt u hier niet in quellen/
 Een weynich te wachten/ dat voeght de gesellen
 En Jongmans wel/ tgeef haer dikmael in gratie sel
 Van helpen van die geen/
 Die sp niet kunnen dooz reen
 Vermurwen heel/ of krijgen veel
 Een stupz antwoort/ of dickwils neen.

5 Doozts sp in 't grasje ginck neer leggen
 En begonde voozts te seggen
 Tot mijn doe ras hoe dat ic haer harts liefste was:
 Waer op ick genoot mijn lust/
 En heb haer doen gekust/
 Geleest mijn hant/ tot trou mijn hand
 Ick aen haer gaf/ dies sp was gerust.

Eynde van de Herders - Zanghen.

A. PIETERSZ CRAEN
PASTORELLEN.
OF
Bosch-Gesanghen.

Tsa zorgeloose Zond! tsa Ritte-broers beschoncken
 Way Ceres blonde Mat, nu Gacker Gbeer gedzoncken:
 De pay die is te buyz, en't Schabbetjen Gerpant,
 Tex eer de Vastey-aGond, der Gmetfers grootste Gant.

Wastel-a-bond-Liedt, tusschen Tryn-buur, en Ael Ians.

Stem: Corydon wat mooghdy praten, &c.

Went houtmen Wastelabent
hier tot Dibrich roffel monts/
Tryn-buur/ maecht doch hepligh-abent/
'k woyt sehier aers dat dit gegons
Minmermeer is in een goeck/

Wat je bint te byster kloek.

2 Tryn-buur depnck dat Kniertje Floren

Turf raep teugen longe Ian!

En Gerrit slecht, die het verlopen

Sins teugen de webbers An

Zen hiele pot mit waselen moer/

Men seyt van die dicke Noer!

Tryn. 3 Laet hy hum soo beul of winnen

Van mal An dat is te slecht.

Ael. Hy mienden hy syn byf sinnen

Se deed hum gien gelick noch recht/

Ja wel moer daer was sulcken ty.

Tryn. Sagh sp 't Ael. Wia! ick stonger by.

4 Hebjc lay-oogh mit syn bystier

flus hier niet sten gaen berbye

Tryn. Neen ick kijnt/ Ael. Ja 't waer bystier

Soo berwent is hy en sp/

Tryn-buur/ saghe heur iens gaen

Zen gat souboje inden hemel slaen!

5 Syn paers-pack het Satpne moubwen

Die wel scapries eppikeert/

En sp as een byoutd der byoutwen

An syn groene sy byagert.

Tryn. Ja wel kijnt hy wint more buur/

Die Wapt het wel een saligh uur.

Ael. 6 Aste seyt doet Tryn Krelis,

Maer moet depnck dat dollc Griet

Nit heur speulnoot die so scheel is/

Gysen, Lijn en mancke Tiet,

Singen gelijcker hangt flus upt

Speulen bande byple bypt/

7 Kijck! se keunen moy gelt winnen

As de Schout heur niet verseurt/

't Is wel iens so goet as spinnen/

Is 't berleen Jaer niet ebeurt

Dat Tryn lort, upt de krups-steegh/

Byf baen mit ien pijntje kreegh.

8 Wel sie daer, 'k hadt sehier vergeten

Daerom dat ick hier ierst quam/

Siet ick souboje laten toeten

Dat Piet singer en Ian schram

Jou verwachten t'abont byaggh

Hier tot Dibrich inde kreegh.

9 Piet die sweert by al syn bypfract

Hy sel dyncken as ien man/

Maer so hy Ian Krynen t'byp laet/

Liebe moet hy isser van/

Want klepne Klaesse dat 's een geest

Die heur ten baen byf ses niet byest/

10 Mijn wondert Tryn-buur/ wat ten neelingh

Datter t'abent om sel gaen/

'k woyt sehier wilt om die hoberingh/

Maer hoe klusfigh wil dat staen

As Els dangst/ hoe op den boer

Wel ier ien kupper kuppen boer/

11 Want scheel Harry speult dat lietje

Op syn Deeltje upt rer maet/

En Ian Missels dochter Grietje

Singht (datje me wel verstaet)

Dat liedje datmen van outs noch kijnt

Van Aecht, Aechtjen, Ariaens kijnt.

12 Nou adieu/ je menght dan komen/

Want sp wachte jou allegaer/

Piet singer uptgenomen

Seyt: Ip bint syn lieffte haer/

En Bietje staetje in 't byer en wachte

Adieu Tryn-buur/ maer gien ghenacht.

Liedeken

Stemme: O schoonste Parsonagie.

Ch gulde sonne licht!
 Ha brave ziel! eerwaerde wyse vrouwe!
 Ghy die met uwe schichte (rouwe),
 Mijn vreught, helaes! bedompelt heel in
 Bewalligh mensch, dit's niet u wensch
 Dat ick gestadigh klage,
 Of in myn lyden
 En hebt ghy geen verblyden,
 Noch behagen.

2 Neen suyre Dianinne,
 Geen onbescheyt u zieltjen heeft beseten,
 Myn onvervalschte minne
 Is u, o neen, so schielijck niet vergeten,
 Noch oock u jonst, en gulle gonst
 Die ghy my vaeck betoonden,
 Die ick aenwaerde,
 En gansch' lijk u na waerden
 Niet bejoonde.

3 Al u bevalligheden,
 Vriend'lyckheyd, en u wry postigh spreken,
 V brave aerdigheden,
 Hebben mijn borst met heete vlam ontstoken,
 Vvryigheyd, u soetigheydt,
 V lief-lonckende oogen,
 Doen dat mijn sinnen
 En harte tot u minnen
 Syn bewogen.

4 Goddinne van mijn leven!
 Princesse die myn ziel houd in u handen!
 Waer is myn moed gebleven?
 Waer is myn kracht? helaes! met lieve banden
 Teugelt ghy die, dat ick aense,
 En slae als opgetogen,
 Wann' ick beschouwwe
 In u, o kysche vrouwe!
 't Groot vermogen.

Stem:

Stem: De May die ons de groente geeft.

vrolijk Ghevoghelt' sich verheught/ Nu het begint te
daghen/ Met uytgelaten sangh en vzeught/ Wie sal

de bootschap dra - ghen?

2 Wie sal dees lieve bootschap doen
Aen die/dien ick beminne?
Dat hy by 't ruytlen beeckje groen
Van bladen my sal winnen.

3 Ick gaf dees eycken-schaduw koel
Niet voor de pracht van Princen/
De grootste koningh voor mijn boel
Soud ick niet willen wilschen.

4 Bedouwde bloemtjens veers en groen/
En kruidjes onbetreden/

Kunnen my meer genueghes aen doen
Als 't Hofs-vermakelyckheden.

5 Dit over-schoone bosken dicht/
Dees aengename dalen/
Ruyld' ick niet om 't verweent gesicht
Van 's koninckre preutle zalen.

6 De stamme van de Linde sijn
De pylaers van ons hoven/
Die over 't hooghe welvelkijn
Gaet alle pracht te boven.

7 Wy leven in dit eenlaem wout
In onbekommertheden/
Als 't kleyn gebogelt: 't welck hem hont
In kleynheyt wel te vreden.

8 Want in dit onbesorghde velt
Geen ongeneught wy dencken/
Noch 's Hofs wellusten ons niet quelt/
Of nydighe'en ons krencken.

Pastorella,

Stemme: *Het daget in den Oosten, &c.*

Oo ghy, alwaerde Nimphje, hebt eenigh achterdocht,
Hoe mijn verstroyde sinnen sijn in u min verknocht,
Hoe mijn verstroyde sinnen, stroyde sinnen,

2 Op u, ô werelts wonder! sijn t'eenmael vergeekt:
Slaet doch u ooghes neder, daer me'e ghy 't hart doorsteekt,
Slaet doch u ooghes neder, ooghes neder.

3 Want al u vyerigh blaken streckt tot mijn achterdeel,
Mijn hartje senght van binnen, de vlam verstoep mijn keel,
Mijn hartje senght van binnen, senght van binnen.

4 't En sou mijn niet verdrieten, so ick recht-schuldigh lee,
Maer houden 't voor genade, die ghy mijn arme dee,
Maer houden 't voor ghenade, voor genade.

s Dan

5 Dan neen, ghy doet mijn suchten met louter onbescheyt,
Niet wetend' om wat reden dat ghy mijn pijn bereyt,
Niet wetend' om wat reden, om wat reden.

6 Heb ick al mijn beloften, ô *Nys*, gehouden niet?
Doe ghy u sachte schaepjes, aen *Camis* stroomen-vliet,
Doe ghy u sachte schaepjes, sachte schaepjes,

7 Liet grafen om en omme de groene Populier,
Quam ick u niet verpoosen, met tjuysterend getier?
Quam ick u niet verpoosen, niet verpoosen?

8 Deur-trapte Veld-Goddinne, 't is jock dat ghy mijn haet?
Ghy soeckt mijn wat te tergen, 'k siet wel aen u gelaet,
Ghy soeckt my wat te tergen, wat te tergen.

9 Nu *Nys* laet mijn genieten, een kuljen van u mont,
Daer met sal ick ghenesen, en worden gantsch gesont,
Daer met sal ick ghenesen, ick ghenesen.

10 Wat weygeren u lipjes? 'k sie dat u hartje tuyght!
Hoemooghdy doch so veynsen? u sieltje springt en juyght,
Hoe mooghdy doch so veynsen? doch so veynsen?

Stem: Fortuyn, eylaes! bedroeft, &c.

En ontfceer in mijn borst, een quelling in mijn geest,
 Die mijn verhebe ziel soo tockelt, tobt en teest,
 En gunt my nimmer rust, ey soete sette Min
 Die nu mijn ziel beheerscht, en huysvest in mijn zin.

2 Die my de slaep vān-gunt, vānneer ick leg te rust,
 Die my steeds peryen doet, met quelling en onlust,
 Gedachten dysent-berf, met heel onstandigheey,
 Die in haet boortens-dagh ontydigh sterben heey.

3 O schoone Weeldenis, daer eeren kranffelijn draeght,
 So haest ick sluymer-oogh, so dunckt my dat ghy vāraeght:
 Hoe, zijt ghy al te moe? vāt leght ghy dus en sust,
 En mymert in u droom, die uwe geest verblust?

4 Wey ick 't die u dit seet, en dees quelling aendoet?
 Wey icket die u maecck onrustigh vān gemoedt,
 En steur u dunne slaep? dat denck ick niet, o neey,
 Dat ghy aen eenigh Wrouck soo heel jonst soud besteen.

5 Day schichtigh ick ontwaeck, en Gbaen die 'Schoonst' der schoon
Te binden, die my kied, soo 't schynet, Gbeder-loon,
Helaes! ydel geluyt, en spraeck is 't dat ick hoor,
Day los' ick sucht op sucht de langhe nachten door.

6 Ick die Gbel heb gepuft de alder-sterckste Mans,
En oock die pryse Gday Gay 't rennen met de Lans,
Nu isser soo veel machts, helaes, ach! niet in my
Dat ick een on-Ghat dwingh, dat ick een kind bestry.

7 Het blickerende stael mijn spiegel plach te sijn,
Nu streel ick mijn aenschyn in 't silberigh cristaliyn,
In 't tintelent gesicht dat in u Gooz-hoofst staet,
En brant, en brast, gelijk de gulde dageraet.

8 Godesse die mijn ziel door u gesicht herheert,
En maect myn usse slaef, hoe Gbel dat ick herneert
En t'onder heb gezocht veel drommets yser-sien,
Nu moet ick een teere vrouwe herwiner Gay my sien.

Stemme: La Picarde.

Ober-wzee Natuur!
Hoe valt ghy mijn dus suur!
En vergroot van uur tot uur
Mijn sware pijn/ die sal sijn

Een oorzaeck/ siet/
Van mijn doodelijck berdziet.

2 Als ghy mijn hebt in 't graf
Gheholpen dooz u straf
En bats antwoort/ dat ghy gaf/
Mij die u sineeckt/ en heug aenspreeckt
Vol vziend'lijckheyt/
Geest ghy dwars en trots beschept.

3 O wzeetheyt ongemeen!
Die harder sijt als steen/
Dat ghy niet dooz mijn gebeen
V dzeuts gemoet/ vernurwen doet/
En nepcht u sin
Tot mijn onvervalschte Min.

4 Gelyck de son bewijst
Sijn grootsheyt/ als hy rijst/
Dat sijn Susse booz hem yst/

En schuplt ter sp/ soo langh als hy
Sijn Iachten schoyt/
Daer met hy haer glans verhoit.

5 Want siet/ haer silver licht
Erst sp van sijn gesicht:
Fieden is 't dan datse swicht/
En haer parupck/ soo lange dupck
Als 't hem gevalt/
Dat hy heeft genoegh gebalt.

6 Eben is het met mijn/
Ghy sijt de sonne- schijn/
Waer booz ick steets verdwijn/
Ghy sijt de geen/ die mijn alleen
Dus suchten doet/
Dooz u kepsel-steen gemoet.

7 Auffrou/ ach schoon Auffrouw!
Deert u niet mijn routw?
Of heeft liefde-loose kouw
V staelen hart/ soo seer deurtwart/
Dat ghy niet acht
Op mijn jammerlijcke klacht!

't Ver-

't Vertreck van Daphnis,

Stemme: *Venus Goddinne.* Of, *D'Engelsche Klooce-Daams.*

Schoon Harderinnetje!
 Werwaerts went ghy nu u boertjes snel en blugh?
 Soete Vriendinnetje!
 Ey drijft u teedere schaepjes weer te rugh/
 Daelt af/ daelt af van d'heubelige dypnen:
 Wat gewas is op de dorre krupnen?
 Laet u drabb'lende lammertjes grasen
 Sachjes dael-waert beneen/
 Daer ons kudde algemeen
 Zijn gewoonlijck hun te asen.

2 't Lief-lockend' wesen/
 Vol matige vreught/ is nu bedroeft en schuld.
 Aller gherefen
 In 't weecke bryen weer zorgen op een nut?
 Ey hoe/ ey hoe dus weygerigh van u Harder?
 Schoyt u tret/ ey *Phillis!* gaet niet harder/
 Laet om Domburgh ons t'saem weyden.

Phillis. 'k Bid u *Daphnis* dat ghy rust/
 Laet ick daer 't my wel gelust
 Mijn gewolde Beeshes leyden.

Daphnis.

3 Lust u soo eenigh/

Of heerigh en suf te treden dupn-waerts op?

Daer hier so menigh

Jonck Harderin rust onder d'eycken top/

By dit/by dit koel kristalpyne stroompje/

't Welck beschaduw't wort van soo menigh boompje!

Laet mijn smeken u doch behaghen.

*Phillis.*Smeeckt ghy *Daphne* d'Harderin/

Die ghy koeltet in u sin

En laet my mijn quellingh dragen.

Daphnis.

4 Wat swaer ghepeynsen

Beswalckte met rouw dees kaetkjes lely-wit?

Phillis.

Hoe kundy beynsen

Onder een schijn als of ghy streelt en bidt/

Hoe snoo/hoe snoo zijn d'Harders en hoe lichjes

Sijn wy door haer over-sijds gesichjes.

Daphnis.

Met een lonckje te bewegen/

Ep mijn Nymphelij/neen ghy doet/

Maer wat treuriger gemoet

Had u 't hart strackx op-gestegen?

Phillis.

5 Geswinde Harder/

Om dat ghy nu ons bywesen soo versmaet/

En langhs hoe varder

Ons hutte schuwet/dat treurigh mijn gelaet/
Wat is/wat is doch Carwijck by ons wapen?
Wat geboomt puf doch ons groene lapen?
Welcke bozn moet dees niet wijcken?
Waerom spoepdy u dan heen
Na het nat en moerigh been
Dyt dees vruchtbaer velde rijcke?

Daphnis. 6 Ep wilt die schulden/
Besorghde Hard'res/niet laden op mijn neck/
Hoe souw ick dulden
Ghy u dus belght aen dit mijn eerst vertreck/
Ep sult/ ep sult u kommer-siecke geelje!
Besoedelt niet met druck u aenschijns-leelje/
Want onwis is daer mijn blyven/
k Sal u morgen in dees klim
Eer *Auroor* spght upt de kum
Mijn verrocken weer-komst schryben.

T

Grusel

Grufel aen Daphne,

Stemme: Windeken daer den Bosch af drilt.

Inckt tock/ goude Zonne sinckt/
Die soo klaer en helder blinckt/
Met u straelen/ laet die daelen
Achter d'hooge heubelen neer/

En verpoost u Suster weer.

2 't Wilt en sacht-geplumde Dee
Wenschen om de nacht alree/
Kleene beesjes/ die haer geesjes
Sijn vermoeyt/ dooz sware jacht/
En u komste graegh verwacht.

3 Sent doch al de werelt baech/
Dat ick by mijn lief geraeck/
Wilt vertrecken/ en bedecken
Met een kleet van wolcken graeuw/
't Overschoone Hemels-blaeuw.

4 Sust in slaep de soete windt/
Op dat hy/ die mijn bemindt/
Dooz het rasen/ van het blasen/

En der bladeren gedruys/
Piet dooz schrick weer jaeght naer huyg.

5 Hoe verdrietigh en vol pijn
Dalt/ och Daphne! 't wachten mijn?
Wuste sinnen/ die dooz 't minnen
En dooz 't teeder Wichts geweld
Sijn nu t'eenemael ontsiet.

6 Ach mijn Engel van mijn hardt!
Hoe komt datje soo langh wardt!
En soo soetjes/ met u voetjes
Maect/ helaes! een loome tret
Die mijn soetste brenghet belet!

7 Ach! mijn Wins/ vooz twien ick kniel/
Ach! mijn Keyser van mijn ziel!
Waer na toefje? of bedroefje
Willens dees benaude vrouwt/
Die schier snelt van groote rouwt!

Daphne

Daphne vlucht voor Apollo.

Stemme : *Courante Serbande.*

Oe kunt ghy Nymph doch vluchten voor die geen
Die soo bemint 't Albasten van u leen?
Wat haest ghy u soo Bosch-waert in?
Keert eensjes om, siet wie ick bin,
Gheen sterffelijck mensch u jaghet na,
Maer Iupyns soon niet tot u scha.

2 Ey went u voetjes so snel niet na 't geboomt',
Maer gaet wat soetjes, daer het beeckje stroomt,
Daer 't vlugge Vinckje tiereliert,
En op syn dunne veertjes swiert,
Rust daer uleedjes vande Iacht,
Of gaet te minsten soet en sacht.

3 Kunnen myn beden op u verwerven niet:
't Is buyten reden dat voor *Apoll'* ghy vliet,
Ach *Daphne!* laes ick ben gewont!
En als ghy wilt ben ick gesont,
Och doet so veel om uwe vrient,
En my u roose lipjes lient.

4 Ach *Daphne!* 't rusten sal u komen te spae,
Soo ghy niet toont myn Godheyt u ghenae,

Ick brande vande felle schicht
 Die mijn dat dartel vlugge Wicht
 Drongh, door de borst in myne ziel,
 En ghy waert daer mijn oogh op viel.

5 Ick sie u vlechjes ontsnoert en wijt ontdaen,
 Veranderigh in groene blaetjes staen,
 U voetjes vlugh voor mijn soo ras,
 U leetjes suyver als Albas
 Verkeeren in een Lauwerler
 Dat ghy niet bluscht mijn minne-vier.

9 O *Daphne* schoone! ick sal tot allen tijt
 Mijn jonst u toonen met een geest verblijt,
 En uwe duystere telgen groen
 In myne gout-draet vlechten doen,
 En proncken met u op myn hoofd,
 Daer suldy werden steeds geloof.

7 Daer sal elck roemen dat *Daphne* bralt en bromt,
 En met mijn Godlijckheyt de werelt groeten komt,
 Ia geven oock een flickrent licht
 Op't krancke straffelijck gesicht
 Der aerden, dat sijn ooghen schoon
 Nu heffen derf na mynen throon.

Adonis

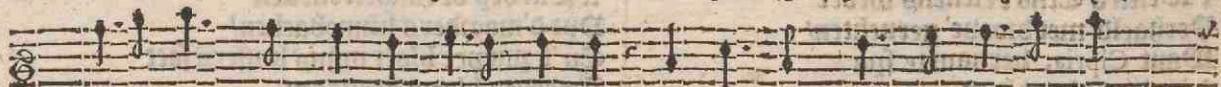
Adonis doodt,

Op de Stemme: *Verdwaelde Koninginne.*

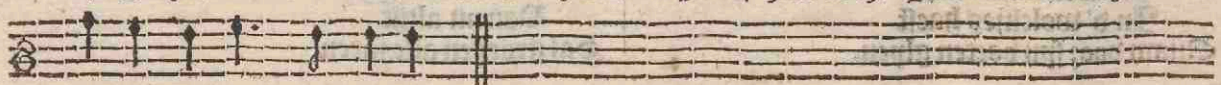
A dat met lieflijck blepen De sachte Venus hade/ Daer Boeltje

niet te wapen So stout/ maer t'hoon syn schade/ En myn t' dries/ En

fel gebzies Van Leeutwen/ wilde Swynen/ Op dats' hem doch/ In kommer noch/

En lijfs-gebaer mocht bynnen.

2 Heeft hy op eenen morgen/
In 't kriecken van den dagen/
Ontbloot van alle zorgen/
Bestaen grof wilt te jagen/
En maecten los/in 't scheemrigh Bos
d'Honden met veel gheruchten/
Dooz wiens gebas/ Een Bos-swijn ras
Dyt syn schupl-winkel bluchten.

3 Schutwt gantsch vergramt de Bzacken/
En 't loepen van den Dozen/
Siet an noch hegh noch tacken/
Maer dzinght niet kracht daer dozen/
En heel ontsint/verscheurt gestwindt
Wat synen spzongh beletten/
De Winden snel/ Ter loop/lijck-wel
Al bluchtend 't beest besetten.

3

4 Waer

4 Waer op met wackere schreden
 Den Jager volghde spoedigh/
 Van meeningh om t'ontleden
 't Venarde beest seer woedigh/
 En fluckx toeschiet/sijn felle spriet
 Dooz d'opgestegen borstelen/
 Maer 't hittigh dieer
 Met wzeet gegier
 Hun dootlijck wond' in't worstelen.

5 Den Jongelingh seegh ter neder/
 Suchtend' syn leste suchten/
 't Welck d' Echo t'elckens weder
 Verhaeld' met droebe' geruchten/
 Want Cipria, vernam te spa
 Adonis jam'rent syen
 Hoe twelfe' verbaest
 In d' wolckjes haest
 Quam booz syn boeten ghyen.

6 's Omhelsd' hem(laeg) al weenend'/
 Rusten zyn bleecke wangen/
 En bleef beklemt/al stement/
 Aen syne schouderen hangen/
 En seyde: o doot! o wzeede doot!
 Schiept ghy hier in behagen?
 Dat ghy met smart
 Mijn lief/mijn hart
 Dooz 't wilt-swijn hebt verflagent?

7 't Sal na u tweng niet lucken/
 Of ghy hem quamt verlacken/
 't Sal bep de tanden rucken
 Dyt d'moorders kinnebacken/
 En 't purper bloet mijns kuffers soet
 In eenen bloem vergaren/
 Die t'ulwer spijt
 Van nu altijt
 Sal groeyen alle jaren.

Stemme: Ach ongeluckigen dagh! &c.

Anueer ick eens beschouw
 Dat schepseltje, Me-vrouw,
 U meen ick, Liefje kuys en trouw
 So bleet, so blooft, en bruyft mijn bloet
 Als een die hirse koortse voet.

2 Wereltse Koningin!
 Of eerder een Godin,
 Waer voor dat ick met ziel en sin,
 Gedweegsaem buygh ter aerden neer,
 En doe al u begeert, en meer.

3 O zieltje

3 O zieltje van mijn ziel!
Die ick voor 't puyckjen hiel,
En mijn altijts soo wel beviel,
Ick ruyld' om u geen *Dianin*
Noch *Venus*, voester vande Min.

4 Neen, geyle *Venus*, neen!
'k Misprijs u dattelheen,
En al u vleyende gebeên,
Geen bosch of velt-*Godinnen*, siet,
Trecken van u mijn sinen niet.

5 Alwaerde *Marrigreet*!
Die mijn het minste leet,
Noch eenigh overlaf oyt deet,

Maer u lief-tallich steeds getoont,
Mijn Min met weder-liefd geloont.

6 Suyvere jonge Dier,
Bevalligh van manier,
Heel heufjes, stil en goedertier,
Van leeft, van schick, in yeders sin
Pust ghy de Griekse Koningin.

7 De Prins der schilders eel
Apelles, met penceel
Noyt diergelijck heeft op pineel
Gemaelt, daeromme roept vry al;
Dat daer geen schoonder leven sal.

Stem: *Inden begin Gods macht, &c.*

Blonde schoonheid braef! Gay u ontfang ick leben,
O Zoofe Gay mijn Jeught! ghy die alleen Hermacht,
Dooz usse grootse kracht,

De Gzeughde Gay mijn ziel te nemey ey te geben.

2 W Raeckjens Zely-Whit, die met verlackte roosjes
Zijn stadighlijck geciert, ey u vermist gesicht,
Dat veel helderer licht,

Als Titons liebe Bruydt haer fermelioene bloosjes.

3 Ey gude Sageraet! u vriendelijcke Zichjes
Sich mengelen inde miyn met sulcken heldren glans,

Goo dat ick nu bykans

Schier smelte door de Glanſen u soete gesichjes.

4 Als ghy u lipjes druckt heſſeeghlijck aen de myne,
So dunckt my dat ghy 't hart uyt myne boesem ruckt,

So teest, ey tobt, ey pluckt

Ghy mijn Verliefde ziel, ach aengename pyne!

5 Komt, West-Goddinnetjes, komt Wosch-ſluchte Driade,
Wlecht kransjens van gebloemt, pluck, Nymphen, in u schoot

Weel roosjes Wit en root,

En mengelt ondertuffsch' donckre Myrthe-bladen.

6 Wilt usse Goedjes dicht met ruyckend loof sie togen,
En slyjet krans op krans van roosjes menighfout

Op haer gesnoerde gout,

Dat ick maer eensjens sie hoe sy haer sal versroeyen.

7 Vooghdesse dartel, die met lachen, jocken, spelen
Sedurighlijck bestet u schoone jonge tijt,

Hoessel van veel benijt,

Met minne-ranckjes, en met soetelijck te spelen.

Harders-Liedt,

Tusschen

P H I L L I S en S I L V I A.

*Stemme: La Royale.**Silvia.*

Hillis, weerelwaerts drijft ghy met uwe schaepjes So haest'lijck heen/

eer zich den dagh tot neygen pozt? Toest/ toest/ ey Nimp, elijn/ want

Maeghden en linaepjes/ Wy willen oock meed/ soo suet 't maer eben duyfter wort.

Phillis.

Ich ben van meeningh wat Bosch-waert aen Mijn Dee te doen in 't klaver gaen.

2 Om soo/ Harderinnnetjen/ dicht by ons wooningh
 Te wesen/ met als het laetwe sonnetjen ondergaet.
Silvia. Phillis, dit streckt u hier maer tot een verschooningh/
 Een Pymphelij/ neen/ u hartjen is niet als u praet/
 Pa d' Harder Daphnis, duchte ick sal
 't Gemunt sijn/ niet dus vroegh na stal.

Phillis. 3 Nu lust Silvia my oock mee wat te quellen/
 Als haer nu onlangs Hardzesse Galathea deed/
 Schoon of sy wel weet dat nopt jonge gesellen
 In minnery met my hebben eenige tijt besteedt/
 Maer als ghy schuyntent vooz-middagh son
 Alleenigh gaet met Coridon,

4 Wjd van onse gewoonelijcke rust-stede/
 Daer vooz sonnens- bzant de maeghden hun verbergen haer/
Silvia. Pymphje/ Galathea slechts boerten daer mede:
 Wel Phillis! wel meent ghy ernst: och neen! 't en is niet waer:
 En tweetje niet dat sy staegh soo doet
 Waer onser een haer komit te moet:

Phillis. 5 Als 't is Silvia, so most ghy dat nu verleggen
 Om mijn upt het hooft te praten/ waerlijck dat is soet/
 Een/ neen/ u bepder daen is eens met haer seggen/
 Om sunst by u niet met soo veel morge-kusjes groet:
 Quelt my eens andermael weder met
 Het geen ghy selver sijt besmet.

Silvia. 6 Nu hoor ick wel dat ghy geen jock kunt verdragen
 Als d' Harders/ en wy belt- Pymphjes dagelijckx sijn gewent.
 Dat

Phillis. Dat denck ick wel! nu 't niet so wel komt beslagen
 Gelyck als ghy wenscht/siet/daerm' of praet/is hier ontrent/
 Daer komt den Harder/nu wert niet root
 Gespeeltjen/ ey 't en is geen noot!

Harder-Liedt,

Tusschen

CORIDON en GALATHEE.

Stemme: *La Constantine.*

Coridon.

Oddinnetje van dit wout/
 Die u altijd voor Coridon afkeerelyck hout/
 Weest minnelijck gegroet/wat doet/
 Dat ghy mijn by-sijn meer als d'andze schout?

2 Seght op byz schoon Galathee!

Ben ick van lant/van sant/van lam'ren en ander bee
 Niet machtiger als ghy zijt? wat mijs
 Ghy u voor my dan die u noyt misdee?

Galathee.

3 Wel Coridon, wat is dit
 Of ghy schoon viermael so vele haecs als ick besit/

D 2

En

En doolt in d'oberbloet van 't goet:
Waent ghy dat ick des meer acht wat ghy bidt:

4 Dencke dat niet Harder/ en rust/
Dus bid dat ghy u misnoegen van my sust/
't Staet yder maght/en my/so byp
Als dy/ te lieven wie 't mijn hartje lust.

Coridon. 5 Staegh krijgh ick trots beschept/
't Sy wat ick immermeer u hebbe voorgelept/
Gelijck 't vergange weeck/noch bleek
Hoe drentfich dat ghy my een kus ontfeyt.

Galathee. 6 Dat was van u seer beleeft
Dat ghy my daer so schaemteloos in 't aensicht wreeft/
Dat ick de rochjes blus/en kus
Amintas, die my noyt gesien en heeft.

7 Wat kon d'Harderinnen schaer
Anders hier ypt vermoeden of ghy seydten waer?

Coridon. Heb ick u Galathee, daer mee
Ontrust/ ick bidt u weeght dat niet so swaer.

8 Kom weyden wy soo voort aen
Voswaert met ons kudde onder dees koele blaen.

Galathee. Nymph Silvia, ick wacht/ ick acht
't Geen raet te sijn met u so wijt te gaen.

Harder-Liedt,

Stemme:

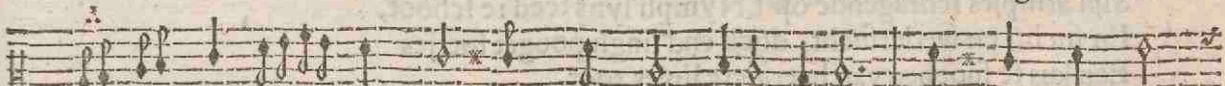
Ick lose suchten, die mijn banghe borst, &c.

En Har - der jong bejaert, ging syne schaepjes wey - den

Aen d'gra - sighe Oeu - vervande sacht - sinnighe Vecht:

Die spe lende door 't riet, gaet kronck'ligh hene leyden Sijn stroompjes, die

in zee voor May - en dry - ven slecht.

2 Hy noch gantsch vry van min, en soete vrouwe-lusjes,
Bespotte vaec de smert die anderen treuren doet,
Want geen geneught hy schiep in die sacht-klevende kusjes;
Maer al sijn trouwe sorgh was voor sijn Lam'ren hoedt.

3 Tot dat hy eensjes sach in 't goude sonnens dalen,
 Deschoone *Roosimonda*, neder in het gras,
 En gants vermoeyt alleen een slaepjen sitten halen
 Daer syne lamm'ren hy gewoon te wachten was.

4 Ach Hemel! wel wat schoon is hier neder geseten
 Seght d'Harder? doch in yl wiert syn gemoet ontrufft,
 Hy die van minnen niet voor desen plach te weren,
 Kreegh door dit sien alleen een lief en soete lust.

5 Hy op haer kaeckjes blos en vermeljoene lipjes
 Sijn oogen waeyen laet, en looft een suchjen uyt,
 En voorder buycht sich neer tot even op haer slipjes,
 Doch schoone *Roosimond* een ooghen niet ontsluit.

6 Den Harder dus verkracht van Min lach voor haer voetjes,
 Sijn armpjes schragende op 't Nymph'lyns teed're schoot,
 En sucht, en wederucht, doch end'lingh pooget soetjes
 Een kus te snoepen van haer fiere lipjes root.

7 Soo haest dees Minnaer dom haer poef'le leetjes roerden,
 En voelt pas 't snuyven van haer teed're neus en mont,
 't Bevalligh schepfeltje vast sluym'rent op hem loerden,
 En met haer adems-dauw hem heeft door 't hart gewont.

8 Och! seght hy, 'k voel de Min nu reede, die so soetjes
 Na *Zyters* seggen is, maer, laes! 't en dunckt my niet:
 Myn *Roosemondetjen* dit syn te strenge boetjes,
 Om een onnoosle kus te lyden strackx verdriet.

Liedt,

Liedt,

Stemme: Balette d'Alckmaer.

Choone Zon! ey dalet soet en slaeuw achter u bruyne kinnen,
 VWant u middaghs brant mijn teere boesem sengt,
 Of laet doch u flickerend gesicht my van ter sy beschimmen,
 Dat een lieve koelt met warmte sy vermenght:
 VWant u heeten glans, doet mijn leden t' hans
 Machteloos ter aerden sygen gants.

2 Is dit Min? noemtmen dit soete Min? ey Liefje, neen, 't zijn strafjes,
 Daer u dartel oogh my mee te tergen lust,
 Moet ick dan dees terging dulden langh, so bid ick handelt safjes,
 Of stopt mijn leve-geest, soo heeft mijn lichaem rust,
 Maer ick ducht Ionck-vrouw, dat mijn droeve rouw
 V eer tot meely trecken souw.

3 't Schijnt dat ghy na-aert die Cipria, die in het scheemrich blickren
 Des hollen Parlemoers op 't levend' Marmer voer,
 Doch eer dat haer zoolen naeckten lant, door het aenminnich flickren

Haers

Haers uytſichts, watter plompt in 't nat, ſtelden in roer,
Ia ſelfs Nereus gladt, Eb en Ty vergat
Soo haest ſy hem beloncket hadt.

4 Soo alleens Vooghdeſſe mijns gemoets wertick met Min omvangen
Als ghy ſyelings ſchiet u ſtraeltjes t my-waerts maer,
Noch te meer, als ick kleynoodje en goud ſie aen u ooren hangen,
En het toyſel ſchoon op u bruyn kronckligh hayr,
Daerom ſnege vrouw, welcken Minnaer ſouw
Niet wenschen om ſulcken ſchoon gebouw?

5 O ghy lockt! ghy lockt mijn ſinnen Min-quekende Vriendinne,
Gelyck het morgen-root het vlugge pluym-gediert,
't Velck verlieft, ſoo 't blyckt aen al haer doen, die lieve koelte Minnen,
Loſende hunkrop, van tack op tackje ſwiert,
Maer mijn ſuchjes neen, noyt haer vluchjes de'en
In u gemoetje hart als ſteen.

Stemme:

Stemme:

Quand ce beau Printemps. Of, Lustigh Hymen, as een man, &c.

Meest genoeg dat de Mensch
Heest na wensch/
Is gelegen in de oogghjes
Die sich wybb'len heen en weer/
Op en neer

Nu wat laegghjes/ dan weer hoogghjes.

2 Sedert mijn scheem'rend' gezicht/
O mijn licht!
Over-moghen preutse ziele/
Eersmael u tintelen sach
Heb ick/ ach!
Dooz u grootheyt moeten knielen.

3 Minne/ segh ick/ Minne weet/
Die mijn leet
Steets vergroot van dagh tot dage/
Sal mijn over-swaere druck/
En on-luck
D ten laetsten niet misshagen!

4 Sal u schoonheyt/ have vrouw!
Mijne rouw
Dan vergrooten ongenadigh!
Of is 't/ blinckende Goddin!
Dan u sin
Dat ick kerm en klaeggh ghe stadigh!

5 'k Ben gelijck 't gewonde Hart/
Dat sijn smart
En sijn doot dooz eygen wzoeten/
Selfs verhaest met spyngen wilt/
Ongestillt/
Dooz des jagers siel ontmoeten.

6 Soeck ick/ laes! der minne-brant
Aen d'een kant
Dyt te dempen en te decken/
Soo sie ick vlammiige roock
En gesmoock
Weer ter ander sp op trecken.

7 Al mijn klagen was al niet/
Soo ghy liet
Slechts een deeltje/ 't welck my queller/
Dat 's dat ghy u steets soo dreut/
Snar en preuts
Inde plaets van lief-tal stellet.

8 Dan rechts als het onweer suur
Hout en suur
Sich vergaert tot mottich Supen:
Even is der vrouwen sin
Inde Min/
En verkeert als regen-bupen.

Romy preutse Flora komt, u Minnaer is Gooz-heey
 Op 't kruysde klaver-geed met Aura op de beey:
 De lieffelijcke Lent omhelst in Moeders armen
 De goude Venus, die ons doet in Min verwarmen.

M A Y - L I E D T ,

Stem: *La Terre Ses mallies de vert.*

S Oo haest de Winter bar aflact
d'Aerdet' omhelsen kout en quaet,
Met syne stuurse vlagen:

Komt ons de Lenten sacht en soet,
Die haer de borst op doet
Door verliefde daghen.

2 't Socle windetjen uyt den Zuydt
Blaest nu veel blye bloempjes uyt,
Roosen en Violetten,
't Lacht al den hemel gunstigh aen,
Elck Loofje vars ontdaen
Voelt minn'lijke hetten.

3 't Kleen Leeuwericke tiereliert,
Adieu! adieu al hooger swiert;
Oock 't Distel-vinck en 't Sijsje,
Losen uyt haer verliefde krop,
In Eyck en Myrthe-top
Menigh lieflijk wysje.

4 Selfs 't vriendelijck en sacht gemoed,
Der ted're Nymphjes wert gevoed
Met nieuwe heete vlaeghjes,

't Lacht al in dese soete tijt,
Ia 't schijnt den hemel lijdt
Lieve minne-plaeghjes

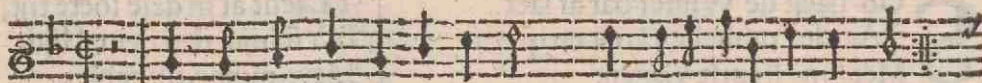
5 Of schoon de werelt opgepronckt,
Haer dus nu t'eenemael verjonckt
Door tochjes vande minne,
Nochtans niet eenen vonckjen heet
Syne uytbreydsels deedt
In mijn Ioffrouws sinnen.

6 Waent ghy dat dit u lichaem fier
Ys-kout, (hoe wel 't in mijn sticht vyer)
Heeft noch een May te wachten?
Denckt vry, indien ghy u eens laet
Ontglyn dit cieraet,
Vruchtloos sijn u krachten.

7 Want u dan Somers heet gestrael
Lichtlijck dees jeughdigheyt onthael,
Oock d'Herrest stuurs van weken,
Sal u dees kaeckjes, vlechjes blont,
En dees korale mont
Allengs doen verbleken.

Liedt,

Stemme: 'k Heb 't wercken uyt mijn sin gestelt.

Choon of mijn stem als een Basuyn, Klonck over alder bergen kruyn,

En of de zang-Goddinnetjes soet, Dijn lofelck neuriden te moedt.

2 Soo was nochtans al haer geschal
Tot u waerdye niet met al,
Veel meerder eer met eenen straël
Verdiendy, als sy altemael.

3 Als ghy maer eensjes van ter sy
Werpt uwe reedere licht op my,
't Schijnt of *Iupijn* sijn wolckjes dael
Laet rollen, en my opwaerts hael.

4 De *Nectar* niet so fris mijn voedt
Als 't kussen van u lipjes soet,
Noch alder Hemelen krioel
Tot u mijn lusjes niet verkoel.

5 Ick puffe *Iupijns* gulde zael,
En 't Goden selschap alremael,

Wanneer ick maer 't Min-stovent licht
Bestaren mach van u gesicht.

6 O schoonheyt schoon! wiens leetjes mee
Puffen de blinckende *Galathee*,
De Koningin van *Paphos* swijckt
Voor u, die geen Goddinnen wijckt.

7 Het lieffelijck blos van u gelaet
Bedroeft de goude dageraet,
Sy went haer wel geswind'lijck om
So ghy haer eensjes groeten kom.

8 Goddinetje, die de schoone bruyt
Van *Thiton* steeckt de ooghjes uyt,
't Is wonder hy u niet beloert
En voor *Aurora* mede voert.

L I E D E K E N,

Stemme:

Windeken daer den Bos af drile, &c.

T Vrolijk gebogelt tiereliert/
 En vast op sijn pluymtjes swiert/
 Gins en weder/op en neder
 Dooz de blaetjes vocht besproept/
 Daer 't sijn leedjes rust/vermoept.

2 't Silberigh Maentje duyckt in zee
 Met haer tronp hallet-snee/
 Op de menschen/die'r na wenschen/
 En niet arbeit sijn verlaen
 Onder den grautwen Oceaen.

3 't Sonnetje jeugdhich my ontmoet/
 Dat/ so 't schijnt/de aert begroet
 Met sijn stralen/die nu dalen
 Marigh heet/niet al te seer/
 Maer des middaghs brant hy meer.

4 De blugge diertjes wederom
 Wenschen Phoebe wellicom
 Met haer sangen/ sy verlangen
 Na sijn guld en glantzigh hooft;
 Dat de swarte nacht verdooft.

5 Al de bloempjes fris en groen/
 Dooz hun tierlijck open doen
 Hare bladen/die verladen
 Sijn met 't silb'rich kleet bedeckt/
 Als een nebel dick vertreckt.

6 Vrolijke Nymphjes van het wout/
 'k Gupld' dees staet niet om het gout
 Van de Hoben/ die maer sloven
 Om een staet/of buyle lust;
 Die nimmer gunt haer ziele rust.

Leander aen Hero zijn Vriendinne.

Stemme: *Ne vous offencez ma Dame.*

Stuurse Wind! die noch door smekey,
 Moch bidden te besegghen zijt,
 Laet mijn gesucht dijn moed wat weekey,
 Weest niet so Gzreed meer t'alle tijt.

2 Het sseerrik sseest, de wotckey swierey
 O Boreas! door usse kracht

De zee verschrikt my met sijn gierey,

Dey Hemel toont sijn altijdt macht.

3 't Is seiden dagen nu alreede

Satmen noch Goy, noch bleecke Maey

Het blaensse Velt heeft sijn betreden,

O saen ons kimme onder-gaey.

4 De harde Wotsey, laes! die tuigen,

My Asiaensche Hero soet,

Dat sich het Strand niet zat Kay suigen

Wan myne droeche traney-bloet.

5 Hoe menighmael ben ick getredey
Maer Hellepontus schoore Strand,
Mijn beeney daeck in 't water gleden,
Soch aersf'lingh ruckt ick' Heer te landt.

6 Hoe dickwils ghend' ick mijn gesichte
Ma Festos, tot mijn 't hart besweeck,
Daer ickje hande Tozen 't lichte
Dijns sackels, die na mijn wytkreeck.

7 Tot dymael puftey ick de stemmen

Des dulle zee en strenge ghint,

Ey ghilde na u Wake ssemney.

Say, laes! 't was vruchteloos versint.

8 't Getymel hande gryse baren

My sluckx te rugge derysen deedt,

Ey dwongh my 't leuen te bewaren,

Ja krachteloos te rugge smeet.

9 Besorghde Vrouw! staecht doch in klaghjes,

Ick sal soo haest het Heer besaet,

Het holle water soet en saghjes

Door-schuybey, day nu is 't geey raet.

10 En schoon de Ghint laet hem niet toomen,
Maer blybet eben stuurs ey straf,
So sal nochtans ick tot u komen,
Al souss de zee Ghorden mijn graf.

11 En of 't gebiel dat ick versmoorde,
In't Ghater, door te stout bestaen,
En ghy mijn diepe suchten hoorde,
Wilt aen u Oeber mijn Lijck ontfaen.

Hero aen Leander.

Stemme als voren.

D troost, noch Gars aen my geschreben,
Verquicket Ghel mijn slaenss gemoet,
Maer liever genoot ick (mijn liebe leuen!)
De kusses Gay u lipjens soet.

2 Ghy blijckt Ghel Ghillig aen u schryben,
En oock Ghaer't mogelijck komen souss,
Maer Ghe Gheet hoe langh noch sal blyben
Dit Ghoest tempeest dat my benouss?

- 3 Gommijst de barey hun verpoosen,
 Ey schynen niet so obstinaet,
 Say juicht mijn geest (ey ameloosy!)
 Ey hoop, nu is Neptun' versaet.
- 4 Say dunckt my dat ick u hoor plassen
 In Hellepontus hofse bloed,
 Doch't zijn de golven die soo kassen,
 Door't roessen van het weer verwoed.
- 5 Say stijgh ick opwaerts na der Tinney,
 Ey steeck de baec ter hooghten uyt,
 Want in mijn moedeloose sinney
 Zootst stadigh u liefflijck geluyt.
- 6 Mijn Woester mach een oogh niet sluyten,
 Want ick haer steeds de rust ontfleest,
 Ey seg, de Windt is zadt van't geyten,
 Van't woeden dol met open keel.
- 7 Goud hy nu wel zijn onder-geeyen,
 Ey swerben op het grond'loos diep?
 Say wil ick u gaen loopen tegen
 Aen d'oever, waer ik u dick toe-riep.

8 **D**an speelt mijn Gheer in mijn gedachten
Dat elders ghy u tijd besteeft,
Of besigh zijt op Geder-Zachten,
Of Hasen te Gerschalccken Gheet.

9 **D**e laetste nacht, soo haest mijn ooghen
Waren met dommel-Gaeck beslijmt,
Men docht, ick ging u lijf af-droogen,
Dat Ghy de zee Ghas nat beslijmt.

10 **O**ntwakende, Gwaren 't maer droomen!
Doch flux de slaep my Gheer om-Gingh:
Doe sagh 'k een Dolphijn strande komey,
Als ick hem greep, Ghas 't beuselingh.

11 **H**ierom bey ick be-anght met duchten,
Wermoedende daer uyt yets quaet,
Dat my genaecht een ssaer versuchten,
Dus op u kracht u niet verlaet.

12 **T**oest liever, dat de strenge Gwinden,
En spart'lend' Gwater is t'eynden aem,
Dat bid ick u, mijn Ghes-beminde,
Omy, of u't on-luck oer-quaem.

Hero soeckende Leanders doode rif.

Stemme : *Het daghet in den Oosten, &c.*

Cheurt nevelige dampen, u vol-geswolle kleet,
En gunt my doch t'aenschouwen, myn uysterst' harten-leet,
Hoe langh sult ghy beletten, en uyt setten,

2 Met u warrige swercken, en helse duysterheyt
My seer benauwde Vrouwe? wiens hart in kluyfter leyt,
Door myn liefs anghstigh kermen, laes, och ermen!

3 Dempt dees vloeyende Beken, mijn seer verflagen geest,
Daelt van de Toren neder, en soeckt op strandt bevrees
U liefjes doode leden, vol droefheden.

4 O swallepende baren! is 't moogh'lijck, wijst myn aen,
Waer ghy het lijck *Leanders* gevoert hebt, 'k salder gaen,
Hebdy 't in u afgronden, neer gesonden?

Visscher. 5 Hoe nu, wat wil dit wesen? ach edel Konincks kint,
Het kriecken vanden dage, maer even eerst begint,
Wat jaeght u teedre beenen, herwaerts henen?

Hero.

6 Heeft u (mijn vaders Visscher) pas over midder-nacht
De wint een droevigh kermen, niet herwaerts aengebracht?
Hoordy in dees gehuchten, niet versuchten?

Visscher.

7 Me-vrouw wanneer u toortse, luchte ten Toren uyt,
Hoord' ick hier deerlijck roepen: vaert wel myn schoone Bruyt,
Adieu *Hero* vriendinne, die ick minne!

Hero.

8 Ach hemel! maer *Silenus* soudy niet weten waer
Dees ysfelijcke stemme, sich heeft verscholen haer?
Och vist hem, doet myn bede, doch op heden.

Visscher.

9 Seer geerene mee vrouwe, 't schein daer ontrent die kant
Tegen ons hutte over, gins by die schorre strandt.

Hero.

Laet daer doch op dees stonde, 't net eens gronden.

Visscher.

10 O wach! hier is de gene, Princeffe die ghy soeckt.

Hero.

Ach! wel mogen u baren *Hellespont* syn vervloect,
Hoe kunt ghy so een ziele, doch vernielen?

(Vriendt,

11 Och brengt hem doch op strande, brengt hier myn trouwe
En hout voor loon dit teken, 'k weet ghy hebt meer verdient,
Vertreckt, laet my alleene, hem beweenen.

Heroos

Heroos Lijck - klacht over

Leanders Lijck.

Ch montje kost ghy spreken, met een bevall'ge vont,
Gelijck ghy placht voor desen, ach waert ghy doch gesont!
Of mocht ick voor u leven, t myne geven,

2 Hoe luckigh souw ick wesen, maer nu treur ick alleen,
O ghy nydige Parcken, wat baerdy my geweest:
My is door sucht noch klachten, niet te wachten.

3 Ach myn korale lipjes, hoe fiet ghy doch dus bleeck:
Ach tintelende oogghjes, wiens strael my vaeck besweeck,
Mocht ghy ons liefd niet lyen, wreede pryen?

4 Heb ick dan niet te wachten, van u als droeve druck?
Ken u niet eens bewegen, hemel myn ongeluck:
Hoe kost ghy op my gieten, meer verdrieten?

5 Mijn troost ben ick ont-ervet, van u by-wesen soet,
Soo sal ick u haest volgen, tot aen *Cocyris* vloet,
^kVrees u niet te versellen, inder hellen.

6 Och myn snee-witte handjes, hoe doch dus kout en stijf?
Kan 't wesen, druckt u armpjes eens om mijn tenger lijf:
Of doet u Lief een teken sonder spreken.

7 Iffer geen mede-doogen meer in dit siel-loos Lijck?
Iffet soo gants vervlogen na *Plutoos* duyfter rijck?
Soo moet mijn hartje smachten, in haer klachten.

8 O wee! het bloet, onnoosel, bruyft sijn neusgaten uyt,
En tuyght de groote liefde, die hy droegh zijn jonghe bruyt,
't Beklaeght noch d'ongelucken, die mijn drucken.

9 Laes! d'oorfaeck van mijn suchten, moet mijn verlosser sijn,
Myn Lief, ick ben gemoedight, te dragen mee u pijn:
Sent men u na benede, ick wil mede.

10 Vaert wel vader en moeder, ghy haters van ons min,
Vint ghy my, en mijn Liefje op strand, delft ons daer in,
Wilt na ons door ons beyde, doch niet scheyde.

11 Adieu mijn vaders wooningh, myn huys, gevolgh en stoet,
Adieu weeldrighe lusses, wel vol van vreughden soet,
Ick hoop door dit mijn sterven, meer te erven.

Stemme : O Roma! rýck van roem, &c.

S Edert het Hemels licht dy eerstmael heeft beschenen,
Daer oock myn keurigh oogh soo heftigh op aen viel,
Is al myn levens vreught in eenen blick verdwenen,
Engby Iuffrouwe wiert winneresse van myn siel.

2 Want als een blixem snel, ter slincker wytgedreven
Des grooten Hemel-vooghts, so schichtigh wiert ick quijt
De Lenten van myn Ieught, de Maye van myn leven,
Myn oude vryicheen, op een gelijcke tyd.

3 O wreede speel-sieckt! is 't niet wonder dat de vrouwe
Door haer kollende licht, der mannen moedigheyt
Gelijck als kintse kracht geblint-hockt kunnen houwen
En sturen 't gantschlijck na haer wufte sind lijckheyt?

4 Hoe wel dat Thetis soon, niet waerders in sijn ooren
En luyden, als 't gekraeck van pieck en harrenas,
Als 't greyen des trompets, soo was 't hem pijn om hooren
D'van 't Minne-wicht oock eens getroffen was.

ve oorloghs-man! o puyck der griekscher Helden!
Troyfche Maeght in dagen vier of vijf,

Hoe

Hoe seer hy wierd gebeen, noyt pieck op Ilion velden,
 Noch rusting, noch helmet bedeckten hoofs of lijf.

6 Ha loose Minne-Wicht! heffen u vlammege pylen
 Op soo een vrome borst, on-winbaer, en vol moed:
 Dan isst oock niet nieuws, datse mijn ziel door-drylen,
 Die niet op 't thienden-deel soo edel ben van bloed.

7 Daerom, o Maeghdelyn, en hoogh-vermogen Vrouwe,
 So 'k yets op u vermach, bid ick, dat ghy geneest
 (Op dat ick aen u gonst in 't minste niet wan-trouwe)
 De wonden die ghy schoot in 't binnest van mijn geest.

8 En is 't dat ghy ontseght mijn erensstige bede,
 Als ick verhope neen, gier-Paerle van ons lant:
 'k Geloof dat u vernuft, en al u voor'ge zede,
 In steed van geestigh zyn, verruyt in onverstant.

9 Maer soo ghy 't minste geur van u oude manieren
 Noch hebt behouden, daer de vlugge Faem of raest,
 So sal ghy weyg'ren niet hulp en bystant te sieren
 Op mijn ernstige breed', midt 't noodt doet inder haest.

Bent-Liedt.

Stemme : Als 't begint.

Oder dees witte Marmer leyt/
Onder dees witte Marmer leyt
De moeder van de sozghloosheyt/
De moeder vande sozghloosheyt!
De welck haer lieve leven

An 't geselschap heeft gegeven/
Bylin din dan hom/bylin din dan hom/
De welck haer lieve leven
An 't geselschap heeft gegeven.

2 In d'anbal haer de geest ontbloogh/
In d'anbal haer de geest ontbloogh/
Ghy sietse hier met de naers om hoogh!
Ghy sietse hier met de naers om hoogh!
Sy storf in d'oorloghs rasen/
Omdrayen wyf eens met glazen/
Bylin din dan hom/bylin din dan hom/
Sy storf in d'oorloghs rasen/
Omdrayen wyf eens met glazen.

3 Blydelijck is sy verresen weer/
Blydelijck is sy verresen weer/
Dus laet ons dvincken t' haerder eer/
Dus laet ons dvincken t' haerder eer!
En met gefange trachten/
Haer t' houden in gedachten:
Bylin din dan hom/bylin din dan hom/
En met gefange trachten
Haer t' houden in gedachten.

Bent-Liedt.

Stemme : Als 't begint.

Eck bid u/ mijn goe gesellen/
Doet als ick/dit is mijn wine/
Laet ons 't quaet ter syden stellen/
En roepen langh leeft de Prins/
Lang leeft de Prins/lang leeft de Prins

Laet ons cieren met klim-op 't hooft van onse fraye
basen/
En roepen nacht en dag/ oorlog/ oorlog/
Oorlogh/oorlogh/oorlogen wy met glazen.

2 Ghy Capiteyns en Soldaten/
Wegh met 't Harnas/ 't mach geen scha/
Wilt voer u leveray an-baten
Een groote kan wijntje la la/
Wijntje la la/ wijntje la la/
En roepen met luyder stem/ wat quelt ons 't stoz-
men/ 't rasen/
't Is nu al nacht en dagh/ oorlogh/ oorlogh/
Oorlogh/oorlogh/oorlogen wy met glazen.

3 Langh leven de bloode guplen/
Sy zyn in geloof geraecht/
Alle twist moet sich verschuplen/
't Is belast/elck oorlogh staecht/
Elck oorlogh staecht/elck oorlogh staecht/
Mars omhelsct Cypria, hy schuyt het schietē/ 't blasen/
't Is daerom nacht en dagh/ oorlogh/ oorlogh/
Oorlogh/oorlogh/oorlogen wy met glazen.

Eynde vande Pastorellen, of Bosch-Gefangen.

REGISTER

Vande Veld-Deuntjes.

A	<i>Mari, Amarilla, mijn soete hart.</i>	<i>A.</i>
	<i>Al wat aen Phœbus hoort.</i>	
	<i>Ach schoone Krenstels-hoort/ op wien my.</i>	
	<i>Cytheres toont haer heel beleeft goed-aerdigh mee.</i>	<i>C.</i>
		<i>D.</i>
D	<i>De Liefde' is onoverwinnelijck.</i>	
	<i>De Lente' pronckt met sijn spruytjens.</i>	
	<i>Doodt schaepjes/ laet my rusten.</i>	
	<i>Dit aerdsche leven.</i>	
		<i>E.</i>
	<i>Eenigh in dees duyster wonden.</i>	
		<i>G.</i>
G	<i>Goddin/ u blyve ooghen.</i>	
	<i>Goddinnerjen weest niet schult.</i>	
		<i>I.</i>
I	<i>Ik wil/ ick wil nu minnen.</i>	
	<i>Ik wensch/ dat tot mijn Ontdijt.</i>	
	<i>Ik voel maer de tijdens.</i>	
		<i>L.</i>
	<i>Laet leven de goe Godt Bacchus.</i>	
		<i>M.</i>
	<i>Mijn Zangerin wil ick u naem toe-wyden.</i>	

	<i>Mijn Nymph ter eeren.</i>	19
	<i>Men seght dat Paris Herder eer.</i>	27
	<i>Mijn schip kom te landen.</i>	35
	<i>Men grulot de Hel/ waer peders misdacht word.</i>	42
		<i>O.</i>
O	<i>Schoone boertjens!</i>	24
	<i>Silvia, mijn soete Kaer.</i>	31
	<i>Onsterffelijcke Dochter/ hoogh-gebozen.</i>	38
		<i>S.</i>
	<i>Singht Zangerin de schoone.</i>	13
		<i>T.</i>
T	<i>Wyl de schoone Lente heeft.</i>	3
	<i>T Herdertjen dat geen soogh en quelt.</i>	19
		<i>V.</i>
V	<i>Voormaels de Cupidoortjens.</i>	5
	<i>Vere' inde Zee een heel schoon Eyland licht.</i>	15
	<i>Velden/ schakers van mijn lusten.</i>	42
		<i>VV.</i>
W	<i>Ye doch soultu de gloey stricken?</i>	4
	<i>Weest welkom Harderin.</i>	22
	<i>Wat maecht Urania aen 't treuren?</i>	29
	<i>Waer blieghe Dupsjen heen?</i>	36
	<i>Wanneer ick kus u schoone roose-mond,</i>	41

Register van Cupidoos Dartelheydt.

A	<i>Ertsehe Princes/ die met u pracht en praels gesloncker.</i>	52	<i>D.</i>		89
	<i>Ach Harderinne.</i>	81		<i>E.</i>	90
				<i>G.</i>	80
C	<i>Oridon gingh bast werpen aen 't strant.</i>	59			
	<i>Cupido blinde God/ waerom ontroert ghy 't hart?</i>	77			
					<i>Hemel</i>

Hemelsche pronck/ die vander Maeghden Rep.
 Het Goste-wijntje dat waeyt so guir en kout.
L.
Iffrouw/ de gulde Zon komt slijcken banden Hemel.
 In 't diepste van mijn droomen.
 In 't koutste vande nachten kout.
 Ick en weet niet wat mijn sinnen.
 In liebe Meyens-tyden quam ick ober-treen.
L.
 Laest in 't kriecken banden dage.
M.
 Mijn Lief/ mijn soete Beekje.
O.
O Trouweloose Min!
 O Min/ o wrede Minne.
 O ware Doedster van mijn Jeught.

61 Onlangh sagh ick een kindt.
R.
 91 **R**oem-waerde Vrouwe/ o liebe lust.
 Roem-waerdige Juffrouwe.
S.
 45 **S**ylvia mijn Lief/ mijn soete Engel/ hoor.
 71 Seght mijn Lief/ mijn Laura, mijn Bypdt.
 72 Doo langh ick aessem boer.
 74 *V.*
 87 Venus Burgerp berheben.
VV.
 85 **W**el Harderinne/ wrede Maeght.
 48 Wel wat gespoock is dit/ wat schijnt hier hoor.
 47 Wreed zijn de banden.
 63 Woel ge Dee/ o dartel gebiert.
 73 *Z.*
 Ziet de Winter kout en bar.

Register vande Herders-Zangen.

A.
Ach weelde/ die genarnde mijn eerst streelde.
 Ach treurige Roset.
 Ach pluywige diertjens teer/
 Ach treurige suchdjens: wilt u verpreyden.
C.
 Cupido 't dart'le hint.
D.
Doebe stem.
 Daphnis bedrukt beer van sijn bypdt.
 Dijst Galashee mijn dartele kindt.
E.
 Een hups Maeghdekken teer.
G.
 Gruselle Nymphje sat.
H.
Het soet Nymphje Galashee.
 Haesjen wilt u niet verstellen.
 Het hoede valt mijn soet.
 Hoe langh sal noch in bitteren ront.
 Hoe langh wrede Roset.

99 In 't jeughdighste des Lent.
 104 *I.*
 119 **M**ijn blyschaps tijt en uur.
 125 *M.*
 124 Rust Sylvia hier onder 't lof.
R.
 100 **S**iet/ hoe schoon de rype aren.
 107 Swaentjen en Serinde.
 116 Smoogens doen het souwe rootjens.
T.
 115 Treurt wallige bee/ep treurt.
V.
 106 Velt-bluchtige Nymphje heel stauers van sinnen.
VV.
 79 **W**ent doebe oogen.
 111 Wat weelde Juffrouw/ kost u gebeuren.
 108 Wept hier bermoede Lammerkens al.
 119 Wanneer of mijn oogen sullen laten af.
 123 Waer strekt Laura Goddinn.
 130

Regifter vande Pastorellen, of Bosch-gefangen.

A ch gulde sonne lichte.	A.	136	Montje kost ghy spreken/met een beballige bont.	173
De troost/noch barsch aen my geschreben.	D.	168	Phyllis werre-waerts drijft ghy met utwe scharpies.	153
E en ontweer in mijn borst/ een quellingh in mijn geest.	E.	140	Schoon alwaerde Nymphje hebt eenig achterdocht/	138
Een Harder jong bejaert ging syne scharpies wepden.	G.	157	Schoon Harderinnetje.	143
Goddinnetje van dit wout.	H.	155	Sinckt toch/goude sonne sinckt.	146
Hoe kunt ghy Nymphjen doch bluchten door die geen.	I.	147	Schoone son/ep dalet soet en siacuto/	143
Ick bid u mijn goe gesellen.	K.	177	Soe haest de Winter bar af laet.	163
Onder dees witte Marmer lept.	O.	177	Schoon of mijn stem als een Basun.	164
O ber-wyze Natuur.		142	Scheurt nebelige dampen/u vol geswolle kleedt.	171
blonde schoonheyt bzaef van u ontfang ick leven.		151	Sebert het hemels licht dy eerfmael heeft beschenen.	175
stuurse wind! die noch door sincken.		166	T.	
			T Abent houtmen Dastelabent.	135
			T hzolgich gebogelt sich verheught.	137
			T meest genoeg dat de mensch.	161
			T hzolgich ggebogelt tiereliert.	165
			VV.	
			Wan'teer ick eens beschouw.	150

E Y N D E.

T'AMSTELREDAM,

Gedrukt by Paulus Aertsz van Ravesteyn.

ANNO 1627.